

ஐந்தருவி

(வரலாறு - வாழ்வியல் - விழிப்புணர்வு)

ஆசிரியர் குழு

முனைவர் ம.ஸ்டீபன் மிக்கேல் ராஜ்
முனைவர் அ.மைக்கேல் குருஸ்
முனைவர் யே.சாந்தக்குமார்
முனைவர் அ.பெளலியன்ஸ்
முனைவர் சூ.அன்பரசன்

அமுத (80 ஆம் ஆண்டு) விழா வெளியீடு:

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்,
தே பிரித்தோ மேல்நிலைப்பள்ளி,
தேவகோட்டை.

ஐந்தருவி

தொகுப்பாசிரியர் : முனைவர் ம.ஸ்டீபன் மிக்கேல் ராஜ்
நூல் வகை : ஆய்வுக்கட்டுரைத் தொகுப்பு
முதற்பதிப்பு : ஆகஸ்ட் - 2023
பதிப்பகம் : மணியரசி பதிப்பகம்,
தேவகோட்டை - 630 311.
நூல் அளவு : 1/8 டெம்மி
பக்கங்கள் : 183
விலை : உருபாய் 150
வெளியீடு : டீவீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய
மன்றம், தே பிரித்தோ மேல்நிலைப்
பள்ளி, தேவகோட்டை.
பேசி: 9842589571, 9865233275
அச்சிட்டோர் : ரியல் இம்பேக்ட் சொல்யூசன்,
சென்னை - 600 004.

ISBN : 978-81-937507-9-7

BIBLIOGRAPICAL DATA

Editor : Dr. M. STEPHEN MICKEL RAJ
First Edition : August - 2023.
Publication : Maniarasi Pathippagam,
Devakottai - 630 311.
Book Size : 1 /8 Demy
Number of Pages : 183
Price : Rs.150/-
Published by : © Veeramamunivar kalai ilakkiya
mandram, De Britto Hr. Sec. School,
Devakottai.
Printed by : Real Impact Solutinos, Chennai - 04.

முனைவர் க.இராசாராம்

மூத்த பேராசிரியர் மற்றும் தலைவர்
தமிழ்த்துறை, அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்,
காரைக்குடி - 3.



அணிந்துரை

தேவகோட்டை தே பிரித்தோ மேல்நிலைப் பள்ளி என்பது ஆண்டுகள் கல்வித் தொண்டாற்றியதை நினைவுகூரும் வகையில் அமுத விழாக் கொண்டாடுவது சாலப் பொருத்தமானது. அதன் ஒரு பகுதியாக இப்பள்ளியில் செயல்பட்டுவரும் வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம் “ஐந்தருவி” என்னும் நூலை வெளியிடுவது சிறப்புக்குரியது. முனைவர் ம.ஸ்டீபன் மிக்கேல் ராஜ், முனைவர் அ.மைக்கேல் குருஸ், முனைவர் யே.சாந்தக் குமார், முனைவர் அ. பௌலியன்ஸ், முனைவர் சூ. அன்பரசன் ஆகிய ஐந்து ஆசிரியர்கள் இப்பள்ளியில் ஆசிரியப் பணியாற்றும் கால கட்டத்தில் முனைவர் பட்டம் பெற்றிருப்பது பாராட்டுக் குரியது. அத்தகைய பாராட்டுக்குரிய ஐவரின் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் இந்நூலை அணி செய்வது குறிப்பிடத் தக்கது. ஆசிரியர்கள் ஐவரின் கட்டுரைகளும் முறையே வரலாறு, வாழ்வியல், விழிப்புணர்வு என்னும் உட்தலைப்புகளின்கீழ் இடம்பெற்றுள்ளன. அவ்வகையில் மொத்தம் பதினைந்து கட்டுரைகள் இந்நூலில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

முனைவர் ம.ஸ்டீபன் மிக்கேல் ராஜ் அவர்கள் எழுதிய வீறுகவியரசர் முடியரசனார் படைப்புகளில் வரலாற்று ஆளுமை, கவிஞர் துஷ்யந்த் சரவணராஜின் குழந்தைக் கவிதைகள் ஒரு பன்னோக்குப் பார்வை, செட்டிநாட்டுச் சீர்திருத்தச் செம்மல் வை.க.சண்முகனார் என்னும் கட்டுரைகள் முறையே வரலாறு, வாழ்வியல் விழிப்புணர்வு ஆகிய

பகுதிகளில் இடம்பெற்றுள்ளன. பாரதிதாசன் பரம்பரைக் கவிஞர்களுள் தலைமைக் கவிஞரான வீறுகவியரசர் முடியரசனாரின் தன்வரலாற்று நூல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவருடைய வாழ்க்கையின் அரிய வரலாற்று நிகழ்வுகளைச் சுவைபட எடுத்துரைப்பதாக அமைந்துள்ளது. “வீறுகவியரசர் முடியரசனார் படைப்புகளில் வரலாற்று ஆளுமை” என்னும் கட்டுரை. சமகாலக் கவிஞர்களில் மரபுக் கவிதையிலும் புதுக்கவிதையிலும் தேர்ந்த கவிஞராகத் தன்னை அடையாளப்படுத்திவரும் கவிஞர் துஷ்யந்த் சரவணராஜின் குழந்தைக் கவிதைத் தொகுப்புகளில் காணலாகும் பன்முகக் கூறுகளை அடையாளப் படுத்துவதாக உள்ளது. “கவிஞர் துஷ்யந்த் சரவணராஜின் குழந்தைக் கவிதைகள் ஒரு பன்னோக்குப் பார்வை” என்னும் கட்டுரை. இக்கட்டுரையில் குழந்தைகள் தினத்தைக் கொண்டாடுவதை விடுத்துக் குழந்தைகளை இச்சமூகம் கொண்டாட வேண்டும் என்பதைக் கவிஞரின் உள்ளமாகக் காட்டியிருப்பது சிறப்புக்குரியது. நாட்டுத் தலைவர்கள், கவிஞர் பெருமக்கள் பலரையும் போற்றிப் புரந்த வள்ளலாகவும் செட்டிநாட்டில் பல சீர்திருத்தங்களுக்கு முன்னோடியாகவும் திகழ்ந்த கானாடு காத்தான் வை.சு.சண்முகனாரைப் பற்றியதாக, “செட்டிநாட்டுச் சீர்திருத்தச் செம்மல் வை.சு. சண்முகனார்” என்னும் கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

முனைவர் அ.மைக்கேல் குருஸ் அவர்கள் எழுதிய முடியரசனார் பார்வையில் பெரியாரும் அண்ணாவும், கவிஞர் அப்துல் ரகுமானின் கவிதைப் பொருண்மையும் கலை நேர்த்தியும், தமிழ்மொழி வளர்ச்சியில் தகவல் தொழில் நுட்பத்தின் பங்கு என்னும் கட்டுரைகள் முறையே வரலாறு, வாழ்வியல், விழிப்புணர்வு ஆகிய பகுதிகளில் இடம் பெற்றுள்ளன. பெரியாரின் பகுத்தறிவையும் அறிஞர் அண்ணாவின் மொழியாற்றலையும் தமது வாழ்வியலாகக்

கொண்ட வீறுகவியரசர் முடியரசனார் குறித்ததாக அமைந்துள்ளது “முடியரசனார் பார்வையில் பெரியாரும் அண்ணாவும்” என்னும் கட்டுரை. கவிஞர் அப்துல் ரகுமானின் கவிதைகளில் வாழ்வின் ஆற்றலும் மனிதநேயமும் கவிதைப் பொருண்மையாகவும் கற்பனை கலை நேர்த்தியாகவும் அமைவதை எடுத்துரைப்பதாக அமைந்துள்ளது “கவிஞர் அப்துல் ரகுமானின் கவிதைப் பொருண்மையும் கலை நேர்த்தியும்” என்னும் கட்டுரை. தமிழ் கற்றல் கற்பித்தல் நிலைகளில் புதிய தொழில் நுட்பங்கள் பெரும்பங்காற்றுவதை விளக்குவதாக அமைந்துள்ளது “தமிழ்மொழி வளர்ச்சியில் தகவல் தொழில்நுட்பத்தின் பங்கு” என்னும் கட்டுரை.

முனைவர் யே.சாந்தகுமார் அவர்கள் எழுதிய தமிழகத்தில் ஆசிவகம்: மீட்டுருவாக்கம், சித்தர் பாடல் ஞான ரத்தினக் குறவஞ்சி: ‘பீர்முகம்மது’, The scientific contribution of pathinen sithars என்னும் கட்டுரைகள் முறையே வரலாறு, வாழ்வியல், விழிப்புணர்வு ஆகிய பகுதிகளில் இடம் பெற்றுள்ளன. மார்கலி கோகசகரால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட ஆசிவகம் தமிழரின் ஆதி சமயம் என்னும் கருத்தை முன்வைப்பதாக அமைந்துள்ளது “தமிழகத்தில் ஆசிவகம்: மீட்டுருவாக்கம்” என்னும் கட்டுரை. பீர்முகம்மதுவின் ஞான ரத்தினக் குறவஞ்சி என்னும் சித்தர் பாடல்களில் பொதிந்துள்ள சிறப்புகளையும் வெளிப்பொருளையும் மறை பொருளையும் விளக்குவதாக அமைந்துள்ளது “சித்தர் பாடல் ஞானரத்தினக் குறவஞ்சி: ‘பீர்முகம்மது’” என்னும் கட்டுரை. பதினெண் சித்தர்கள் அறிவியல் வளர்ச்சிக்கு ஆற்றிய பங்களிப்பை விளக்குவதாக அமைந்துள்ளது “The scientific contribution of pathinen sithars” என்னும் ஆங்கிலக் கட்டுரை.

முனைவர் அ.பௌலியன்ஸ் அவர்கள் எழுதிய திருவிவிலியத்தில் புதிய ஏற்பாட்டுக் காலச் சமயமும்

சமூகமும், சங்கம் மருவிய கால இலக்கியங்களில் வாழ்வியல் அறம், வள்ளுவமும் வாழ்வின் ஒளியும் என்னும் கட்டுரைகள் முறையே வரலாறு, வாழ்வியல், விழிப்புணர்வு ஆகிய பகுதிகளில் இடம்பெற்றுள்ளன. கண்ணுக்குக் கண், பல்லுக்குப் பல் என்ற நிலைப்பாட்டிற்கு மாறாக ஒருவரையொருவர் அன்பு செய்ய வேண்டும் என்ற இயேசுவின் போதனைகளை ஏற்றுக்கொண்ட சமூகமாகப் புதிய ஏற்பாட்டுக் காலச் சமூகம் விளங்கியதை வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது “திரு விவிலியத்தில் புதிய ஏற்பாட்டுக் காலச் சமயமும் சமூகமும்” என்னும் கட்டுரை. மானுடம் மாண்புடன் வளரவும் பண்பட்டு ஒளிரவும் நல்லுலகை உருவாக்கவும் அறிவுறுத்தத் தோன்றிய இலக்கியங்கள் சங்கம் மருவிய கால இலக்கியங்கள் என்பதை வலியுறுத்துவதாக அமைந்துள்ளது “சங்கம் மருவிய கால இலக்கியங்களில் வாழ்வியல் அறம்” என்னும் கட்டுரை. வாழ்வியல் முறைமைகளையும் வாழ்வை அழிக்கும் முறையற்ற செயல்களையும் துணிவுடன் ஈரடிக் குறளுக்குள் வலுவூட்டி மானுட வாழ்விற்கு ஒளியூட்டும் உலகின் ஒப்பற்ற இலக்கியம் திருக்குறள் என்பதை எடுத்துரைப்பதாக அமைந்துள்ளது “வள்ளுவமும் வாழ்வின் ஒளியும்” என்னும் கட்டுரை.

முனைவர் சூ.அன்பரசன் அவர்கள் எழுதிய சு. வெங்கடேசனின் காவல் கோட்டம் தரும் வரலாறு, வள்ளுவம் காட்டும் வாழ்வியல் சிந்தனைகள், தமிழ்வழிக் கல்வி எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளும் தீர்வுகளும் என்னும் கட்டுரைகள் முறையே வரலாறு, வாழ்வியல், விழிப்புணர்வு ஆகிய பகுதிகளில் இடம்பெற்றுள்ளன. மதுரையில் வாரிசுரிமைப் போர், மதுரையில் நாயக்கர் ஆட்சி, பாளையங்கள் பகுப்பு, பிரிட்டிஷ் கும்பினி ஆட்சி, மருத நாயகம் (எ) காஞ்சாஹிப், ஜமின்தாரி முறை, முல்லைப் பெரியாறு, குடிக்காவல் முறை என மதுரைப் பகுதியின் ஆறு நூற்றாண்டு கால வரலாற்றை ஆராய்வதாக அமைந்துள்ளது

“சு.வெங்கடேசனின் காவல்கோட்டம் தரும் வரலாறு” என்னும் கட்டுரை. அன்பு, நட்பு குறித்த வள்ளுவரின் கருத்துகளை விளக்குவதாக அமைந்துள்ளது “வள்ளுவம் காட்டும் வாழ்வியல் சிந்தனைகள்” என்னும் கட்டுரை. தாய்த் தமிழ் தழைக்க, தமிழ்வழிக் கல்வி சிறக்க அனைவரும் ஒரு மனதாய்ப் பாடுபட வேண்டும் என்னும் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது “தமிழ்வழிக் கல்வி எதிர் நோக்கும் பிரச்சினைகளும் தீர்வுகளும்” என்னும் கட்டுரை.

தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி காரணமாக நூல்கள் வாங்குவதும் வாசிப்பதும் குறைந்து வரும் இக்காலகட்டத்தில் தங்கள் கட்டுரைகளை நூலாக வெளியிடும் நூலாசிரியர்களுக்கு மனமார்ந்த பாராட்டுகள்.

தே பிரித்தோ மேல்நிலைப் பள்ளி அமுதவிழா வரலாற்றுப் பக்கங்களில் என்றும் அழியாத சுவடாக வழியும் ஐந்தருவி.



(முனைவர் சு.இராசாராம்)

பெ.அம்பிகாபதி எம்.எஸ்சி., எம்.எட்., எம்.ஃபில்.,
மாவட்ட முதன்மைக் கல்வி அலுவலர்,
சிவகங்கை.



வாழ்த்துரை

“நூலளவே ஆகுமாம் நுண்ணறிவு” - மூதுரை

வாசிப்பை நேசிக்கும் அனைவருக்கும் அன்புநிறை நல்வணக்கம். தேவகோட்டை தே பிரித்தோ மேல்நிலைப் பள்ளியில் 80-ஆம் ஆண்டு அமுதவிழா வெளியீடாகத் தமிழ் இலக்கிய மன்றத்தால் பதின்முன்றாவது வெளியீடாக வெளியிடப்பெறும் ‘ஐந்தருவி’ என்னும் இந்நூல் முயற்சி மிகுந்த பாராட்டிற்குரியது.

“ஓர் ஆசிரியர் என்ன நடத்துகிறார் என்பது முக்கியம். அதைவிட அவர் எப்படி நடந்துகொள்கிறார் என்பது மிகமுக்கியம்” என்பார் கல்வியாளர் கார்ல் மென்னிங்கர். அவ்வகையில் ஆசிரியர்கள் மாணவர்களுக்கு முன்மாதிரியாகத் திகழவேண்டியது அவசியம். நூல் படிப்பவர்களாக மட்டுமல்லாமல் படைப்பாளர்களாகவும் ஆசிரியர்கள் தங்களை மேம்படுத்திக்கொள்ளும்போது அது மாணவர்களுக்குச் சிறந்த முன்மாதிரியாகவும் ஊக்கம் அளிப்பதாகவும் அமையும். படைப்பாற்றல் மிக்க ஆசிரியர்களைக் காண்கின்ற மாணவர்கள் மனதில் தாங்களும் படைப்பாற்றல் மிக்கவர்களாக வளர, மிளிர வேண்டும் என்ற எண்ணம் விதையாய் விழுந்து விருட்சமாய் வளரும் என்பதில் எள்ளளவும் ஐயமில்லை.

ஐந்தருவி என்னும் தலைப்பிலான இந்நூலில் அனைவரும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய வரலாறு - வாழ்வியல் - விழிப்புணர்வு ஆகிய மூன்று பகுப்புகளில் ஐந்தைந்து கட்டுரைகள் வீதம் இடம்பெற்றுள்ள பதினைந்து கட்டுரைகளும் ஆசிரியர்கள் மட்டுமின்றி மாணவர்களும், பெற்றோரும் படித்துப் பயன்பெறத் தக்க வகையில் அமைந்துள்ளன.

ஒரே பள்ளியிலிருந்து தமிழ், வரலாறு ஆகிய துறைகளில் முனைவர் பட்டம் பெற்ற ஐந்து ஆசிரியர்கள் இணைந்து எழுதியுள்ள இந்நூல் எழுத்துலகிலும் பள்ளியளவிலும் புதிய முயற்சியாகும். இம்முயற்சியை ஊக்குவித்த தே பிரித்தோ மேல்நிலைப்பள்ளி நிர்வாகத் தினருக்கும் ஆசிரியர்கள் - மாணவர்களது படைப்புகளை வெளியிட்டு வரும் இப்பள்ளியின் வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றச் செயலாளர் தமிழாசிரியர் ம.ஸ்டீபன் மிக்கேல் ராஜ் மற்றும் நூலாசிரியர்கள் அனைவருக்கும் மனமார்ந்த வாழ்த்துகள்.

இந்நூலை அனைவரும் படித்துப் பயன்பெற வாழ்த்துகிறேன்.



(பெ.அம்பிகாபதி)

மீ.உதயகுமார் எம்.எஸ்சி., எம்.எட்.,
மாவட்டக் கல்வி அலுவலர் (இடைநிலை),
சிவகங்கை.



வாழ்த்துரை

அனைவருக்கும் உளங்கனிந்த நல்வணக்கம்.

பழம்பெருமையும் பாரம்பரியமும் மிக்க தேவகோட்டை தே பிரித்தோ மேல்நிலைப்பள்ளி 80-ஆம் ஆண்டில் அடியெடுத்துவைத்து வீறுநடையிடுவதை அறிந்து உளமார வாழ்த்துகிறேன். கடந்த 80 ஆண்டுகளில் பல்வேறு துறைகளில் பல தனிச்சிறப்பு மிக்க ஆளுமைகளை உருவாக்கியிருக்கும் இப்பள்ளி ஒழுக்கத்திலும் கல்வியிலும் கலைகளிலும் விளையாட்டுகளிலும் தனிச்சிறப்புப் பெற்றுத் திகழ்வதைக் கண்டு மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

மாணவர்களைப் படிப்பாளிகளாக மட்டுமல்லாமல் படைப்பாளிகளாகவும் உருவாக்கும் உன்னதமான பணியைத் தொய்வின்றித் தொடர்கின்ற இப்பள்ளியில் இயங்கிவரும் வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம் மாணவர்களது படைப்புகளையும் ஆசிரியர்களின் படைப்புகளையும் நூல்களாக வெளியிடுவது மிகுந்த பாராட்டிற்குரியது.

அவ்வகையில் இப்பள்ளியில் பணியாற்றும் ஐந்து ஆசிரியர்கள் இணைந்து எழுதியுள்ள 'ஐந்தருவி' என்னும் இந்நூலை வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம் பதின் மூன்றாவது வெளியீடாகப் பதிப்பித்து வெளியிட்டுள்ளது.

நூலின் பொறுப்பாசிரியர் முனைவர் ம.ஸ்ஹபன் மிக்கேல் ராஜ் அவர்களுக்கும் ஆசிரியர் குழுவினர்க்கும் பாராட்டுகள்.

கற்றறிந்த ஆசிரியர்கள் தங்கள் சிந்தனையில் விளைந்த ஆய்வின்வழிக் கண்டுணர்ந்த கட்டுரைகளை நூலாக்கம் செய்து அறிவுசார் உலகிற்குப் புத்தகமாக்கி அர்ப்பணித்திருப்பது பாராட்டிற்குரியது.

இந்நூல் அனைவரும் வாசித்து மனதில் நிறுத்துதற் கேற்ற தகுதியுடையது. திக்ெெட்டும் பாயட்டும் அறிவருவியாம் இந்த 'ஐந்தருவி'.

வாழ்த்துகளுடன்...



(மீ.உதயகுமார்)

அருட்பணி செ.பாபு வின்சென்ட் ராஜா சே.ச.,
அதிபர் & இல்ல இயக்குநர்,
தே பிரித்தோ மேல்நிலைப்பள்ளி,
தேவகோட்டை.



மதியுரை

தலை நீர் நிலைகளிலிருந்து ஊற்றெடுத்துப் பார்ப்போர்க்கு ஆனந்தத்தையும் குளித்து மகிழ்வோர்க்குப் பரவசத்தையும் தாகத்தால் நோயால் சோர்வுற்றவர்களுக்குத் தாகம் தீர்க்கும் அமுத சுரபியாகவும் நோய் தீர்க்கும் மருந்தாகவும் இன்னும் பல வளங்களோடும் மண்ணையும் மனித மனங்களையும் வளப்படுத்துகின்றது அருவி. எத்தனை முறை பார்த்தாலும் பார்வைக்குச் சலிக்காத இயற்கை தந்த கொடை இம்மலையருவி.

ஐந்து அறிவுச் சுனைகளிலிருந்து ஊற்றெடுக்கும் இந்த ஐந்தருவி என்ற படைப்பு நம் அறிவுப் பசிக்கு விருந்து படைப்பதாகவும் நம் தேடலை இன்னும் அதிகப் படுத்துவதாகவும் நமது அறிவுசார் வளங்களை எண்ணி எண்ணி வியக்க வைப்பதாகவும் இருக்கின்றது. பொதுவெளியில் அதிகமாகப் பேசப்படாத நபர்களைப் பற்றியும் வழிபாட்டு முறைகளைப் பற்றியும் மறைந்து கிடக்கும் இலக்கிய வளங்களைப் பற்றியும் இன்னும் பயணிக்க வேண்டிய பாதைகள் பற்றியும் வரலாறு - வாழ்வியல் - விழிப்புணர்வு என்ற மூன்று இயல்களாகப் பிரித்து இறந்த காலம் - நிகழ் காலம் - எதிர்காலம் ஆகிய தளங்களில் பிரித்து வகுத்துள்ள முறை இந்த நூலின் செவ்விய போக்கை நமக்கு எடுத்தியம்புகிறது. சமுதாயத்தின் விடிவெள்ளியாக இருந்த நபர்களைப் பற்றியும் மொழி -

இன வளர்ச்சிக்கான அவர்களது பங்களிப்பு பற்றியும் “நான் தமிழைக் கடவுள் என்பேன்...” என்ற முடியரசனாரின் தமிழ்ப்பற்றையும் விரித்துரைத்து நம்மை மெய்சிலிர்க்க வைக்கின்றது இந்நூல்.

அடிமைத் தளையிலிருந்து மக்களுக்குத் தன்மானத்தையும் விடுதலையையும் கொடுக்கின்ற ஆசிவகம் போன்ற பன்முக வழிபாட்டு முறைக்கான தேவை காலத்தின் கட்டாயம் என்பதையும் கோடிட்டுக் காட்டுகின்றது இந்நூல். பழிவாங்கும் எண்ணம் கொண்ட யூத சமயத்திற்கு மாற்று மதிப்பீடாக அன்பு, கருணை ஆகிய விதைகளை விதைத்தவர் இயேசு என்னும் மாமனிதர்.

மேலாண்மைப் படிப்புகள் வலுப்பெறுகின்ற நேரத்தில் காவல் கோட்டம் என்ற புதினத்தில் நம் தமிழ் மன்னர்கள் தமிழ் நிலத்தை எவ்வாறு மேலாண்மை செய்தார்கள் என்ற வரலாறு நம்மைப் பிரமிக்க வைக்கிறது. சமூகவியலாளர்களின் கூற்றுப்படி மனிதன் ஒரு சமூக விலங்கு. மனிதர்கள் தனித்து வாழ்வதில்லை... மாறாக சமூகமாகக் கூடிவாழ்பவர்கள். இந்தச் சமூக ஒருமைப் பாட்டுக்குச் சிறந்த வாழ்வியல் முறை அவசியத் தேவையாக இருக்கின்றது. இந்த வாழ்வியல் பாடத்தை வள்ளுவமும் சங்க இலக்கியங்களும் தற்கால இலக்கியங்களும் நமக்கு இன்றளவும் எடுத்துரைக்கின்றன என்பதை நமக்குச் சுட்டிக்காட்டி வாழ வழிவகுக்கிறது இந்நூல்.

கவிதைகள் வழியாக வீறுகவியரசர் முடியரசனாரும் கவிக்கோ அப்துல் ரகுமானும், எம்ப்ள்ளியின் முன்னாள் மாணவர் கவிஞர் துஷ்யந்த் சரவணராஜ் அவர்களும் தங்கள் படைப்பாளுமை வழிச் சமூக மறுமலர்ச்சிக்கான வழிகளை

எவ்வித ஒளிவு மறைவுமின்றித் துணிச்சலோடு வலியுறுத்து கிறார்கள் என்பதை இந்நூல் அழகாக எடுத்துக்காட்டுகிறது.

“மாற்றம் என்பதே மாறாதது” என்பதை அடித்தள மாகக்கொண்டு காலவெள்ளத்தின் ஓட்டத்திற்கு ஏற்ப மாற்றத்தை ஏற்றுக்கொள்பவரே இம்மண்ணில் நீடு வாழ்வார். அத்தகைய போக்கில் சவால்களுக்குப் பதில் தேடுவதும் காலத்தின் சூழலுக்கேற்பத் தகவமைத்துக் கொள்வதும் தொழில்நுட்பங்களைத் தன் வயப்படுத்திக் கொள்வதும் காலத்தின் தேவையாகும். வாழ்க்கைக்கு வளமை சேர்ப்பதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற புரிதலையும் மொழி என்பது நமது அடையாளம் என்பதை உணர்ந்தவர்களாகவும் அதற்கு வலுச் சேர்க்கக்கூடிய அனைத்து முயற்சிகளையும் எடுக்க வேண்டும் என்ற தெளிந்த பார்வையை நமக்குக் காட்டுகின்றது இந்நூல்.

“யாம் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்” என்ற கூற்றுக்கிணங்க தாங்கள் கண்டுணர்ந்து அனுபவித்த அறிவுச் செல்வத்தை இந்நூல் வழியாகப் பரவலாக்கம் செய்திருக்கின்றனர் இந்நூலின் ஆசிரியர்களான எம்பள்ளி ஆசிரிய முனைவர் பெருமக்கள். அவர்களது இந்த முயற்சிக்கு எனது வணக்கங்கள்...

முயற்சிகள் தொடர வாழ்த்துகள்...

அன்புடன்,

S. Balasubramanian

செ.பாபு வின்சென்ட் ராஜா சே.ச

அருட்பணி அ.குழந்தைராஜ் கே.ச.,
தாளாளர்,
தே பிரித்தோ மேல்நிலைப்பள்ளி,
தேவகோட்டை.



யாராட்டுரை

“உடலுக்கு எப்படி உடற்பயிற்சியோ அதுபோன்று
மனதிற்குப் புத்தக வாசிப்பு”

- உளவியலாளர் சிக்மண்ட் பிராய்ட்

தமிழ்நாடு அரசு வாசிப்பு இயக்கத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து மாணவர்களின் வாசிப்புத் திறனையும் படைப்புத் திறனையும் வளர்க்கப் பல்வேறு முயற்சிகளை முன்னெடுத்துச் சீரிய முறையில் செயலாற்றி வருகிறது.

அரசின் அச்சீரிய நல்லெண்ணத்தை நிறைவேற்றும் வகையில் எம் தே பிரித்தோ மேல்நிலைப்பள்ளி செயலாற்றி வருகிறது. குறிப்பாக எம்பள்ளியில் இயங்கி வரும் வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம் மாணவர்கள், ஆசிரியர்களின் படைப்புகளை இதழ்களாக, நூல்களாக வெளியிட்டு வருகின்றது. கடந்த சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இதேபோன்று 25-க்கும் மேற்பட்ட ஆசிரியர்களின் கட்டுரைகளை ஒருங்கிணைத்து, ‘உளிகள் வடித்த துளிகள்’ என்னும் கட்டுரைத் தொகுப்பு நூல் வீரமாமுனிவர் கலை

இலக்கிய மன்றத்தால் வெளியிடப் பெற்று மிகுந்த பாராட்டுப் பெற்றதைக் கேள்வியுற்றுப் பாராட்டுகிறேன்.

தொடர்ந்து படைப்பாக்கப்பணியில் செம்மையாகவும் செழுமையாகவும் செயல்பட்டு வரும் வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றத்தின் தலைவர் அருட்பணி பெ.ஆரோக்கிய சாமி சே.ச., அவர்களுக்கும் கலை இலக்கிய மன்றச் செயலாளர் முனைவர் ம.ஸ்டீபன் மிக்கேல் ராஜ் அவர்களுக்கும் இலக்கிய மன்ற மாணாக்கர்க்கும் நெஞ்சம் நிறைந்த வாழ்த்துகள்.

பள்ளியின் 80-ஆம் ஆண்டு அமுத விழாவைச் சிறப்பிக்க முனைவர் பட்டம் பெற்ற ஐந்து ஆசிரியர்கள் இணைந்து கட்டுரைத்தொகுப்பு வெளியிடும் புதுமையான முயற்சியை மேற்கொண்டு அதில் வெற்றிப்படியை எட்டியுள்ள பட்டதாரித்தமிழாசிரியர் முனைவர் ம.ஸ்டீபன் மிக்கேல் ராஜ், முதுகலைத் தமிழாசிரியர் முனைவர் அ.மைக்கேல் குருஸ், பட்டதாரி வரலாற்று ஆசிரியர் முனைவர் யே. சாந்தக்குமார், முதுகலைத் தமிழாசிரியர் முனைவர் அ. பௌலியன்ஸ், பட்டதாரித் தமிழாசிரியர் முனைவர் சூ. அன்பரசன் ஆகிய நூலாசிரியர் குழுவினர் ஐவரையும் உளமாரப்பாராட்டி மகிழ்கிறேன்...

இந்நூலாசிரியர்கள் கல்விசார் தளத்தில் இன்னும் இதுபோன்ற படைப்புகள் பலவற்றை வெளியிட வாழ்த்துகிறேன்.

வாழ்த்துகளுடன்...

அ. குழந்தைமாத் கி.ச.

அருட்பணி பெ. ஆரோக்கியசாமி சே.ச.,
தலைமையாசிரியர்,
தே பிரித்தோ மேல்நிலைப்பள்ளி, &
தலைவர்,
வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்,
தேவகோட்டை.



முகவுரை

அன்பிற்கினியவர்களுக்கு,

இனிய நல்வணக்கம். எம் தே பிரித்தோ மேல்நிலைப் பள்ளியின் 80-ஆம் ஆண்டு (அமுத) விழாவைச் சிறப்பிக்கும் விதத்தில் எம்பள்ளியில் செயல்பட்டுவரும் வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றத்தின் பதிமூன்றாவது வெளியீடாக 'ஐந்தருவி' என்னும் இந்நூல் வெளிவருகிறது.

வரலாறு, வாழ்வியல், விழிப்புணர்வு என்னும் மூன்று பகுப்புகளில் எம் பள்ளியின் முனைவர் பட்டம் பெற்ற ஆசிரியர்கள் ஐவர் எழுதியுள்ள கட்டுரைகளைக் குறிக்கும் விதமாக மூன்று தலையருவிகளினின்று ஐந்து கிளையருவிகள் பிரிவதாக நூலின் அட்டைப்படம் உணர்த்துகிறது.

பல்வேறு தேசிய, பன்னாட்டுக் கருத்தரங்குகளில் பாராட்டப்பெற்று கல்லூரி, பல்கலைக்கழக வெளியீடாக வந்த ஆய்வுக்கோவை நூல்களிலும் UGC (பல்கலைக்கழக மானியக்குழு) அங்கீகரித்த ஆய்விதழ்களிலும் வெளிவந்த ஆசிரியர்களின் கட்டுரைகள் சொல்லருவியாக இந்நூலை அணி செய்கின்றன.

ஒரே பள்ளியிலிருந்து முனைவர் பட்டம் பெற்ற ஆசிரியர்கள் ஐவர் இணைந்து நூல் வெளியிடும் இப்புதிய முயற்சி வரலாற்றில் இடம்பெறத்தக்கது. இம்முயற்சிக்குத் தொடக்கப் புள்ளியாக வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றத்திடம் நூல்வெளியிட ஆலோசனைகூறி வித்திட்டவர் எம் பள்ளியின் பட்டதாரி வரலாற்று ஆசிரியர் முனைவர் யே.சாந்தக்குமார். அவரோடும் முதுகலைத் தமிழாசிரியர்கள் முனைவர் அ.மைக்கேல் குருஸ், முனைவர் அ.பௌலியன்ஸ், பட்டதாரித் தமிழாசிரியர் முனைவர் சூ.அன்பரசன் ஆகியோரோடும் இணைந்து இந்நூலுக்குச் செயல் வடிவம் தந்தவர் இந்நூலின் தொகுப்பாசிரியரும் எம் பள்ளி வீரமாமுனிவர் கலைஇலக்கிய மன்றத்தின் செயலாளருமாகிய பட்டதாரித் தமிழாசிரியர் முனைவர் ம.ஸ்ரீபன் மிக்கேல் ராஜ் ஆவார்.

முதல் பகுதியான வரலாறு என்னும் பகுதியில் முனைவர் பட்டம் பெற்ற கால வரிசையிலும் அடுத்த பகுதியான வாழ்வியல் பகுதியில் பெயர் அகர வரிசை முறையிலும் நிறைவுப் பகுதியான விழிப்புணர்வுப் பகுதியில் அகவை அடிப்படையிலும் ஆசிரியர்களின் கட்டுரைகள் நிரலாக்கம் செய்யப்பெற்றுள்ளன.

இந்நூலுக்கு அணிந்துரை வழங்கிச் சிறப்பித்த அழகப்பா பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைத் தலைவரும் பல்கலைக்கழக ஆட்சிக்குழு உறுப்பினரும் எம்பள்ளியின் முன்னாள் மாணவருமாகிய மூத்த பேராசிரியர் முனைவர் சு.இராசாராம் அவர்களுக்கும், சீரிய நல்வாழ்த்துரைகளை வழங்கி ஊக்கமூட்டிய மதிப்புமிகு சிவகங்கை மாவட்ட முதன்மைக் கல்வி அலுவலர், மதிப்புமிகு மாவட்டக் கல்வி

அலுவலர் (இடைநிலைக் கல்வி) ஆகியோருக்கும் நூல்
மதிப்புரை வழங்கி மகிழ்வித்த எம்பள்ளியின் அதிபர்
அருட்திரு. செ.பாபு வின்சென்ட் ராஜா சே. ச.,
அவர்களுக்கும் பாராட்டுரை வழங்கி வாழ்த்திய எம்
பள்ளியின் தாளாளர் அருட்சகோ. அ.குழந்தைராஜ் சே.ச.,
அவர்களுக்கும் பள்ளியின் சார்பிலும் வீரமாமுனிவர் கலை
இலக்கிய மன்றத்தின் சார்பிலும் உளங்கனிந்த நன்றிகளைத்
தெரிவித்து மகிழ்கின்றோம்...

நன்றியுடன்...

மாண்புமிகு சாமி சே.ச.
8. 8. 2023

(பெ. ஆரோக்கியசாமி சே.ச.,)

**முனைவர் பட்டம் பெற்ற
தே பிரித்தோ மேஸ்நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்கள்**

	முனைவர் ம.ஸ்டீபன் மிக்கேல் ராஜ், முடியரசனாரின் படைப்பிலக்கியக் கொள்கைகள் (சூன் - 2018), தமிழ்ப்பண்பாட்டு மையம், அழகப்பா பல்கலைக்கழகம், காரைக்குடி.
	முனைவர் அ.மைக்கேல் குருஸ், அப்துல் ரகுமானின் படைப்புக்கலை (சூலை -2019), தமிழியல் துறை, பாரதியார் பல்கலைக்கழகம், கோயம்புத்தூர்.
	முனைவர் யே.சாந்தக்குமார், Historical and Dialectical Analysis of Pathinen Sitthar Literature (டிசம்பர் - 2021) மாட்சிமை தங்கிய மன்னர் கல்லூரி (து.), புதுக்கோட்டை.
	முனைவர் அ.பெளலியன்ஸ், அற இலக்கியமும் திருவிவிலியமும் - அற விழுமிய நோக்கு (ஏப்ரல் - 2022), தமிழ் உயராய்வு மையம், அழகப்பா அரசு கலைக்கல்லூரி, காரைக்குடி.
	முனைவர் சூ.அன்பரசன், சு.வெங்கடேசனின் காவல்கோட்டம் - ஒரு பகுப்பாய்வு (அக்டோபர் - 2022), தமிழ் உயராய்வு மையம், அழகப்பா அரசு கலைக்கல்லூரி, காரைக்குடி.

யொருளடக்கம்

	பகுதி - 1 வரலாறு	
1.	வீறுகவியரசர் முடியரசனார் படைப்புகளில் வரலாற்று ஆளுமை - முனைவர் ம.ஸ்டீபன் மிக்கேல் ராஜ்	23
2.	முடியரசனார் பார்வையில் பெரியாரும் அண்ணாவும் - முனைவர் அ.மைக்கேல் குருஸ்	55
3.	தமிழகத்தில் ஆசிவகம்: மீட்டுருவாக்கம் - முனைவர் யே.சாந்தக்குமார்	62
4.	திருவிவிலியத்தில் புதிய ஏற்பாட்டுக் காலச் சமயமும் சமூகமும் - முனைவர் அ.பெளலியன்ஸ்	75
5.	சு.வெங்கடேசனின் காவல் கோட்டம் தரும் வரலாறு - முனைவர் சூ.அன்பரசன்	84
	பகுதி - 2 வாழ்வியல்	
6.	வள்ளுவம் காட்டும் வாழ்வியல் சிந்தனைகள் - முனைவர் சூ.அன்பரசன்	91
7.	சித்தர் பாடல் ஞானரத்தினக் குறவஞ்சி: 'பீர் முகம்மது' - முனைவர் யே.சாந்தக்குமார்	96

8.	சங்கம் மருவியகால இலக்கியங்களில் வாழ்வியல் அறம் - முனைவர் அ.பௌலியன்ஸ்	101
9.	கவிக்கோ அப்துல் ரகுமானின் கவிதைப் பொருண்மையும் கலை நேர்த்தியும் - முனைவர் அ.மைக்கேல் குருஸ்	111
10.	கவிஞர் துஷ்யந்த் சரவணராஜின் குழந்தைக்கவிதைகள் ஒரு பன்னோக்குப் பார்வை - முனைவர் ம.ஸ்டீபன் மிக்கேல் ராஜ்	119
	பகுதி - 3 விழிப்புணர்வு	
11.	தமிழ் மொழி வளர்ச்சியில் தகவல் தொழில்நுட்பத்தின் பங்கு - முனைவர் அ.மைக்கேல் குருஸ்	135
12.	வள்ளுவமும் வாழ்வின் ஒளியும் - முனைவர் அ.பௌலியன்ஸ்	142
13.	தமிழ் வழிக்கல்வி எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளும் தீர்வுகளும் - முனைவர் சூ.அன்பரசன்	148
14.	THE SCIENTIFIC CONTRIBUTION OF PATHINEN SITHARS - DR. Y. SANTHAKUMAR	155
15.	செட்டிநாட்டுச் சீர்த்திருத்தச் செம்மல் வை.சு.சண்முகனார் - முனைவர் ம.ஸ்டீபன் மிக்கேல்ராஜ்	168

பகுதி - 1 வரலாறு

1

வீறுகவியரசர் முடியரசனார் படைப்புகளில் வரலாற்று ஆளுமை

முனைவர் தமிழ் முடியரசன் (எ) ம.ஸ்டபன் மிக்கேல்ராஜ்

(இந்திய ஒன்றிய அரசின் சாகித்திய அகாதெமி நிறுவனம், சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் மொழித்துறை & வீறுகவியரசர் முடியரசன் அவைக்களம் இணைந்து சென்னைப் பல்கலைக்கழகப் பவளவிழாக் கலையரங்கில் 18.02.2022 அன்று நடத்திய முடியரசனார் நூற்றாண்டு விழா உரையரங்க நிகழ்வில் நிகழ்த்தப்பெற்ற ஆய்வுச் சொற்பொழிவின் சுருக்கக் கட்டுரை)

முகவுரை

குமுகாயத்தில் நிகழ்கின்ற அவலங்களுக்கு எதிராகத் தம் பாட்டுத் திறத்தால் உரிமைக் குரல் எழுப்பி மக்களை ஒன்று திரட்டிப் போராடுவதும் சீர்கேடுகள் எவையும் தம் நாட்டு மக்களை அணுகாதபடி காத்துநின்று மூடப்பழக்க வழக்கங்களை முட்டறுத்து முன்னேற்றப் பாதையில் வழி நடத்துவதும் பாவலர் தம் கடமையாகும். அக் கடமையினின்று சிறிதும் வழுவாமல் தமிழ், தமிழர், தமிழ் நாடு, பகுத்தறிவு, மறுமலர்ச்சி, பொதுவுடைமை, குமுக, பொருளாதார, நாட்டு விடுதலை, சாதியொழிப்பு ஆகியவற்றை ஒரே மரபுத் தளத்தில் நின்று புதுமைக் கவிதைகள் படைத்த புரட்சிக் கவிஞர்கள் வரிசையில்

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

நம்முன் பெருவுருவெடுப்போர் பாரதி - பாரதிதாசன் - முடியரசன் என்னும் முப்பெரும் கவிஞர்களேயாவர். அவர்களுள் இருபதாம் நூற்றாண்டின் இணையற்ற தமிழியப் புரட்சிப் பாவலராக விளங்கியவர் வீறுகவியரசர் முடியரசனார் ஆவார்.

கதை, கவிதை போன்ற பிற படைப்பிலக்கியங்களைப் போல் வரலாற்றிலக்கியங்களில் கற்பனைகளையோ புனைவுகளையோ சேர்க்கவியலாது. கூட்டியோ குறைத்தோ அல்லாமல் உள்ளதை உள்ளவாறே உண்மையான சான்றுகளுடன் எடுத்துரைப்பதே வரலாற்றிலக்கியங்களின் தனிச் சிறப்பாகும். இத்தன்மைகளை வீறுகவியரசர் முடியரசனார் படைப்புகளில் பொருத்திக் காண்பதும் பன்முகப் படைப்புகளில் அவர்தம் வரலாற்று ஆளுமையை விரித்துரைப்பதும் இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

வரலாற்று நூல்கள்

பாட்டுப் பறவையின் வாழ்க்கைப் பயணம், சீர் திருத்தச் செம்மல் வை.க.சண்முகனார், ஊன்றுகோல், பாடுங்குயில்கள் ஆகிய வரலாற்று வகைமையிலான நூல்களில் முடியரசனாரின் வரலாற்று ஆளுமையை ஆய்ந்து உணரலாம்.

பாட்டுப்பறவையின் வாழ்க்கைப் பயணம்

வீறுகவியரசர் முடியரசனார் பாடுங்குயிலாகவும், அறிஞர் அண்ணா போற்றிய திராவிட நாட்டின் வானம்பாடியாகவும் தமிழ் வானில் சிறகசைத்துப் பாடிப் பறந்துலாவிய பாட்டுப் பறவை ஆவார். அப்பாட்டுப் பறவையான முடியரசனாரின் தன் வரலாற்று நூல் 'பாட்டுப் பறவையின் வாழ்க்கைப் பயணம்' என்பதாகும்.

தம் எழுபதாம் அகவை வரையிலான வாழ்வில் நிகழ்ந்தவற்றில் நினைவுக்கு வந்தவற்றை மட்டும் நினைவுகூர்ந்து எழுதியதாகவும் தன் வரலாற்றைத் தானே எழுத வேண்டுமென்ற எண்ணம் தனக்கு இருந்ததில்லை என்றும் தம் நண்பர்களின் வற்புறுத்தலாலும், தன்னைப் பற்றிய உண்மை நிலையை உலகிற்கு உணர்த்தவும், தம் நூல்களை ஆய்வுசெய்யும் மாணாக்கர்க்கு உறுதுணையாக இருப்பதற்காகவும், உடுக்கையிழந்தவன் கைபோலத் தம் இடுக்கண் களைந்தோரை நினைவுகூரவும் தன் வரலாற்று நூல் எழுதியமைக்கான காரணங்களாக நூலின் 'என்னுரை' பகுதியில் வரிசைப்படுத்துகிறார் முடியரசனார் (பா.ப.வா.ப, ப.18).

மேலும் 'செயற்கருஞ்செயல்கள் செய்தவர்களுக்குத்தானே வரலாறு தோன்றும், யான் அத்தகு செயலொன்றும் செய்திலேன்' என்று தன்னடக்கம் கூறும் முடியரசனார் 1990-இல் தான் நோய்வாய்ப்படும் முன் இந்நூலை எழுதி முடித்ததாகவும் அவர்தம் வரலாற்று நூலுக்குத் 'திரும்பிப் பார்க்கிறேன்' என்று பெயரிட்டதை அவரது நண்பர் பாவலர்மணி ஆ.பழனி 'பாட்டுப்பறவையின் வாழ்க்கைப் பயணம்' எனப் பெயர் மாற்றம் செய்ததாகவும் 'என்னுரை' பகுதியில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

1998-இல் கவிஞரின் உடற்கூறு மறைந்தபின்புதான் இப்பாட்டுப் பறவையின் பார்ப்பு, எழுத்தாளர் பாரி முடியரசன் மூலம் இத்தன்வரலாறு உயிர்ப்பேறு பெற்றது. சிலர் தன் வரலாறு எழுதுகையில் கூட்டிப் பெருக்கிக் கழித்து வகுத்துக் கணக்கிட்டு எழுதுவதுண்டு, முடியரசனாரின் இத்தன்வரலாற்று நூலில் கூட்டலும் பெருக்கலும் வகுத்தலுமில்லை. தன் புகழுக்கும் பெருமைக்கும் அணி சேர்க்கின்ற செய்திகளைத்

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

தன்னடக்கத்தாலும் கூச்சத்தாலும் கழித்து விட்டதால் கழித்தல் மட்டும் உண்டு எனலாம்.

தன்னைப் பற்றியும், தன் குடும்பத்தைப் பற்றியும், தன்பணி பற்றியும், தன் வாழ்வின் பல்வேறு படிநிலைகள் பற்றியும் எவ்வித ஒளிவு மறைவுமின்றித் திறந்த மனத்துடன் வெள்ளை உள்ளத்தினராக உள்ளத்தாற் பொய்யா தெழுதியுள்ளார். தனக்குப் பெருமை நேருமென்றோ சிறுமை வருமென்றோ எதனையும் பிறழ்ந்தோ உறழ்ந்தோ கூறினாரல்லர். தன் மூத்தமகன் பாரியையே மிகக் கடுமையாகச் சாடியுள்ளதை இத்தன்வரலாற்று நூலில் படிக்குங்கால் கவிஞரின் வாய்மை வெளிச்சம் தெரியும்; தூய்மை உள்ளம் புரியும்.

தன் தந்தை தன்மீது கோபம் கொண்டு அவரெழுதிய தன்வரலாற்றில் தன்னைச் சாடியதற்கான குற்றச் சாற்றுக்குரிய காரணச் சூழ்நிலை, அச்சுமூல் தந்தைக்குத் தெரியாமல் போனதால் அவ்வாறு தன்னைச் சாடியுள்ளார் எனவும், 'கவிஞரின் இறுதி நாள் வரை அது அவருக்குத் தெரியாத நிலை ஏற்பட்டது' எனவும் கவிஞரின் மூத்த மகன் பாரி முடியரசன் தானெழுதிய தன் தந்தையின் புகழுக்குரிய வரலாற்றுச் சான்றுகளடங்கிய 'என் தந்தை முடியரசன்' என்னும் நூலில் விரிவாகத் தன்னிலை விளக்கம் அளித்துள்ளார்.

முடியரசனார் தன் மூத்த மகனைச் சாடுகின்ற பகுதிகளை நீக்கிவிட்டு இந்நூலை வெளியிடலாம் எனப் பதிப்பாசிரியரான பாரி முடியரசனாரிடம் அவரது உடன் பிறந்தாரும், உறவினரும், நண்பர்களும் வற்புறுத்தியதற்கு உடன்படாமல் 'அவ்வாறு செய்வது முடியரசனாருக்குச் செய்யும் இரண்டகம்' எனவும் 'எழுதுவது அவர் உரிமை, அதில் கைவைக்க (திருத்தம் செய்ய) நமக்கேது உரிமை?'

எனவும் கூறி நீக்க மறுத்து விட்டமையை நூலின் முற்பகுதியில் மகனூரை என்னும் பகுதியில் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார் பதிப்பாசிரியர் பாரி முடியரசன் (மேலது, ப.ix).

‘பாட்டுப் பறவையின் வாழ்க்கைப் பயணம்’ என்ற இந்நூலின் தலைப்புக்குத் தகுந்தாற் போல் உட்தலைப்புகளைப் பயிலும் பூவை, கூண்டுக்கிளி, இணை பிரியா அன்றில், அன்புப் பார்ப்புகள், வலைப்படா மயில், மணிக்குயில், வானம்பாடி, புகழ்ச்சிட்டு, தோழமைப்புறா, குயிலும் குஞ்சும், அரங்கக்குயில், அளிபெறு தும்பி எனப் பறவை தொடர்பான பெயர்களாலே சுட்டியிருப்பது கவிஞரின் கவிதை உள்ளத்தையும் கற்பனைத் திறத்தையும் புலப்படுத்துகிறது.

பூவை, கிளி, அன்றில், மயில், குயில், வானம்பாடி, சிட்டு, புறா, தும்பி எனச் சிறகசைத்துப் பறக்கும் பறவைகளைப் போல் கற்பனை வானில் சிறகடித்துப் பறப்பதில் மகிழ்ச்சி காணுகின்ற கவிஞரின் உள்ளம் தன் வரலாற்று நூலின் தலைப்புகளில் மட்டுமல்லாது கவிதையிலும் தன்னைப் பறவையாகக் காணுகின்றது.

நானொரு பாடும் பறவை - பொழிவேன்
நாடொறும் பாடல் நறவை
வானில்வி ரிப்பேன் சிறகை - மறவேன்
வாழ்ந்திடும் மண்ணின் உறவை
பாடுவ தென்றன் தொழிலாம் - அன்பும்
பண்பும் எனதிரு விழியாம்
கூடும் நட்பெனும் மழையில் - நாளும்
குளித்துளம் மகிழ்வதென் வழியாம்
சிந்தனை விரிசிற குடையேன் - காற்றுச்
சிறிடல் கண்டுளம் உடையேன்

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

முந்திய தமிழிசை நடையில் - கவிதை
மொய்ப்புறப் பாடுதல் உடையேன்
கொள்கை கொணர்ந்ததை முடையேன் - அந்தக்
கூட்டினில் வந்தே அடையேன்
தெள்ளிய தமிழ்மழை விழைவேன் - என்றும்
தித்தித் திடஇசை பொழிவேன்
ஈயென எதிலும் அமரேன் - நறுமலர்
எதுவோ அதையே நுகர்வேன்
வாயினில் வந்ததை உளறேன் - துன்பம்
வாய்த்திடின் அதனால் தளரேன்
வாழ்வினைப் பெரிதாக் கருதேன் - என்றும்
வாய்மையை மீறித் திரியேன்
தாழ்விலும் செம்மைக் குரியேன் - என்றன்
தாயகங் காக்குங் குறியேன்
விண்மிசை யாண்டுந் திரிவேன் - அங்கே
விந்தைகள் ஆயிரம் புரிவேன்
மண்மிசை என்றும் வருவேன் - இன்பம்
மாநிலம் எய்திடத் தருவேன்
பாடிடு வேன்புது உலகை - அங்கே
படைத்திடு வேன்பொது வுடைமை
சாடிடு வேன்வரும் படையைத் - தாக்கிச்
சமர்புரி வேன் அது கடமை

(பாடுங்குயில், பா. 6)

என்னும் பாடல் முடியரசனாரின் வாழ்வியலைப் படம்
பிடித்துக் காட்டுகிறது.

‘பாட்டுப் பறவையின் வாழ்க்கைப் பயணம்’ நூலில்
வரலாற்றுச் சுவடுகள்

வீறுகவியரசர் முடியரசனாரின் தன் வரலாற்று நூல்
முழுக்க பல அரிய வரலாற்று நிகழ்வுகள் செறிவாக

அமையப் பெற்றுள்ளன. தன் வரலாற்றை எழுதும் முடியரசனார் எழுத்தோட்டத்தில் அக்காலத்தைய அரசியல் - பொருளாதார - குமுகாயச் சூழலையும் விவரித்துச் செல்வதைக் காணமுடிகிறது. அவர் காலத்தில் நிகழ்ந்த பல வரலாற்று நிகழ்வுகள் அவர்தம் தன் வரலாற்று நூலைப் படிப்போரின் மனக்கண் முன்னே விரிகிறது.

கவிஞர் உள்ளம்

வீறுகவியரசர் முடியரசன் தனக்கெனத் தனிநெறியும் நடையும் வகுத்துக்கொண்டு கவிதையே உயிர் மூச்சாக வாழ்ந்தவர். கடித இலக்கியம், சிறுகதை, கவிதை, நாடகக் காப்பியம், கட்டுரை, வரலாறு ஆகிய துறைகளில் சிற்சில நூல்களைப் படைத்திருந்தாலும் அவர்தம் வாழ்நாளில் நெடுங்காலத்தைச் செலவழித்தது கவிதைத் துறையில்தான்.

வரலாற்றுப் படைப்புகளுக்குத் தலைப்பிடுவதிலும் உட்தலைப்புகள் இடுவதிலும் அவரது கவிஞர் உள்ளம் வெளிப்படுவதை நன்கு காணமுடிகிறது.

தன் வரலாற்று நூலின் தொடக்கத்தில் ‘முகில் தவழும் முகடுகளுடைய மேற்குத் தொடர்ச்சி மலை மேற்றிசையில் அரண் செய்யும் பணிப்படலம் தவழ்ந்து விளையாடும் கோடைக்கானல் மலை வடதிசையில் அணி செய்யும்’ (பா.ப.வா.ப,ப.21) என்று வருணித்து, தன்னை மறந்து கற்பனை உலகில் சிறகசைத்துத் திரியும் நேரமே மிகுதி என்பதை,

‘மண்ணில் நடப்பது சிறுநேரம் - நானோ

வானிற் பறப்பது நெடுநேரம்

நண்ணும் மகிழ்ச்சிகள் சிறுநேரம் - நெஞ்சம்

நையுந் தளர்ச்சிகள் நெடுநேரம்

வீட்டை நினைப்பது சிறுநேரம் - மனைவி

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

**வேட்கை யிருப்பதுஞ் சிறுநேரம்
நாட்டை நினைப்பது நெடுநேரம் - கவிதை
நயந்து தொடுப்பதும் நெடுநேரம்'** (மேலது, ப.111)

என்னும் கவிதை வரிகளால் தன்னியல்பை வெளிக் காட்டுகின்றார்.

தன்மான இயக்க உணர்வின் முதல் வெற்றியும், தோல்வியும்

வீறுகவியரசர் தன்வரலாற்று நூலில் தன்மான இயக்கத்தில் தாம் ஈடுபாடு கொண்டு அக்கொள்கை வழியில் உறுதியோடிருந்ததால் விளைந்த முதல் வெற்றியையும் முதல் தோல்வியையும் நினைவுகூர்ந்துள்ளார்.

பகுத்தறிவுக் கொள்கைக்கும், தமிழின உணர்வுக்கும் எதிரானது தீபாவளிப் பண்டிகை என்னும் கருத்தில் உறுதியோடிருந்த முடியரசனார் தம் வீட்டில் ஆண்டு தோறும் வழக்கமாக நோன்புக் கயிறு கட்டித் தீபாவளி கொண்டாடும் வழக்கத்தைத் தம் 21-ஆம் வயதில் நிறுத்திக் கொண்டார். தம் தாயார் எவ்வளவோ சொல்லியும் தன் கொள்கையில் உறுதியோடு நின்று மறுத்துவிட்டார். அதற்கடுத்த ஆண்டு தீபாவளிக்குப் புதுத்துணிகள் எடுக்குமாறு தம் கணவரிடம் முடியரசனாரின் தாயார் கூறியதற்கு, 'நம்ம பையனே மாட்டேங்கிறான்; நமக்கு மட்டும் தீபாவளி ஏன்?' என்று முடியரசனாரின் தந்தை அவரிடம் கேட்டிருக்கிறார். அவ்வாண்டு தீபாவளியை விடுத்துக் கவுரி நோன்பு மட்டும் கொண்டாடிய தாயார் அதற்கடுத்த ஆண்டு முதல் நோன்பையும் நிறுத்திக் கொண்டதனைத் தன் தன்மான இயக்கவுணர்வுக்குக் கிடைத்த முதல் வெற்றியாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார் முடியரசனார். (பா.ப.வா.ப.ப.44)

மேலைச்சிவபுரி கணேசர் செந்தமிழ்க் கல்லூரியில் பயின்றபொழுது தமிழர் திருநாளை முன்னிட்டுக் கல்லூரி மாணவர்கள் ஒன்றுகூடி வெளியிடத்தில் ஒரு கூட்டம் ஏற்பாடு செய்து முடியரசனாரைத் தலைமையேற்கச் செய்தனர். அக்கூட்டத்தில் பேசிய தி.பொ.நாராயணசாமி பாரதி என்பார், “தமிழினம் நாத்திகத்தை நோக்கிச் செல்வது கண்டிக்கத் தக்கது. ‘சீரங்க நாதனையும் தில்லை நடராசனையும் பீரங்கி வைத்துப்பிளந்தெறிவது எந்நாளோ?’ என்ற பாரதிதாசன் பாடலை மாணவர் பாடித்திரிவது வெறுக்கத்தக்கது” என்று பேசியுள்ளார். அங்கு தலைமைப் பொறுப்பு வகித்த முடியரசனார் மறுப்புரையாக விளக்கம் கூறுகையில், “சீரங்க நாதனையும்” எனத் தொடங்கும் பாடல் பாரதிதாசன் பாடலன்று, கடவுளைப் பீரங்கியால் பிளந்தெறிந்து விட முடியும் என்று அஞ்சத்தேவையில்லை. கடவுளை அவ்வளவு எண்மையாகக் கருதவும் வேண்டுவ தில்லை. பிறப்பால், செல்வத்தால் ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் கடவுளர் தாம் படைக்கின்றனர் என்றால் அக்கொள்கையை உடைத்தெறிய வேண்டும் என்ற கருத்தில் அப்பாடல் பாடப்பட்டதே தவிர கடவுளை அழிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்திற் பாடப்படவில்லை, சீரங்கநாதனும் நடராசனும் தான் கடவுள் என்று நாராயணசாமி நம்புவாரானால் அவ்வுருவங்களை உடைக்கலாமே தவிர உண்மையான கடவுளை உடைக்க முடியாது” என்று பதிலிறுத்தார்.

அவர் இவ்வாறு பேசியதை விரும்பாத மாற்றுக் கொள்கையுடையோர் பல்கலைக்கழகத்திற் செல்வாக்கு மிக்க பெரியவர்களிடம் மிகைப்படுத்திக் கூறியதால் அது 1943-ஆம் ஆண்டு வித்துவான் வகுப்புத் தேர்வு முடிவையும் பாதித்தது. பல்கலைக்கழகத் தேர்வில் முதன்மை பெறும் மாணாக்கர்க்கு திருப்பனந்தாள் குமரகுருபரர் பெயரால்

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

அமைந்த திருமடத்துச் சார்பில் வழங்கப்பெறும் ஆயிரம் வெண்பொன் பரிசிலை அவ்வாண்டு முடியரசனார்தான் பெறுவார் என்று முடியரசனாரின் ஆசிரியர்களும் கல்லூரி மேலாண்மையரும் உறுதியான நம்பிக்கையில் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்க, முடியரசனாரின் தேர்வு எண்ணும், தன்மான இயக்கத் தோழர் கு.கந்தசாமியின் தேர்வு எண்ணும் தேர்ச்சிப் பட்டியலிலிருந்தே நீக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு அனைவரும் அதிர்ச்சியுற்றனர்.

‘சீரங்கநாதனும் தில்லை நடராசனும்’ பற்றிய அவதூறுதான் அவர்களைத் தேர்வில் தோல்வியுற வைத்தது என்று முடியரசனாரின் ஆசிரியர் மீ.முத்துசாமிப்புலவர் அதன் பின் விளக்கியுள்ளார். ‘இது என் தன்மான இயக்கவுணர்வுக்குக் கிடைத்த முதல் தோல்வி’ (பா.ப.வா.ப, ப.46) என்று இதனை முடியரசனார் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

வீரப்புலவர் முடியரசன்

மேலைச்சிவபுரி கணேசர் செந்தமிழ்க் கல்லூரியில் முடியரசனார் வித்துவான் படிப்பைப் பயின்ற காலத்தில் (1934-39) அவருக்குக் கிடைத்த பட்டமே ‘வீரப்புலவர்’ என்பதாகும். தன் வரலாற்று நூலில் தம் ஆசிரியர்களைப் பெருமிதத்தோடு நினைவுகூரும் முடியரசனார் ‘மீ.முத்துசாமிப்புலவர், மல்லிங்கசாமி, வை.சுப்பிரமணியர், வீர. செல்லப்பனார், பு.ரா.மீனாட்சி சுந்தரனார் போன்ற ஆசிரியப் பெருமக்கள் எனக்குப் பாடங்கற்பித்தனர். என் நெஞ்சில் தமிழ் கொலுவிருக்கச் செய்தவர் முத்துச்சாமிப் புலவரே. நல்லுள்ளம் வாய்க்கத் துணை நின்றவர் வீர. செல்லப்பனார். இயல்பிலேயே கூச்சப்படும் தன்மையுடைய எனக்கு ஓரளவேனும் கூச்சத்தை நீக்க உதவியவர் பு.ரா.மீனாட்சிசுந்தரனார்’ (பா.ப.வா.ப.பக் 31-32) என்று தம் உயர்வுக்கு அடித்தளம் அமைத்துத்தந்த ஆசிரியர்களைப்

போற்றியிருப்பார். ‘சுடர் விளக்காயினும் தூண்டுகோல் வேண்டும்’ என்பது போல பெருமையில் எத்துணை உயர்ந்த வராயினும் அவரது உயர்வுக்கு ஆசிரியரோ, ஆசிரியராய் அமைந்த பெரியோரோ, உற்றார் உறவினரோ, நண்பர்களோ அடித்தளமாயிருப்பர் என்பதை மேற்கண்ட வீறுகவியரசரின் கூற்று சுட்டிக் காட்டுகிறது.

முடியரசனார் வித்துவான் வகுப்பில் பயின்றபொழுது கல்லூரியில் ‘மாணவர் நன்னெறிக் கழகம்’ என்னும் பெயரிலமைந்த மாணவர் மன்றத்தின் கூட்டம் கிழமை தோறும் நடைபெறும். மாணவர் வருகைப் பதிவேட்டில் உள்ள வரிசைப்படி இருவர் இருவராக இக்கூட்டத்தில் பேசுதல் வேண்டும். வரிசைப்படி முடியரசனார் பெயர் வந்ததும் மேடையில் பேசியிராத அவர் தயங்கித் தன்னை விட்டுவிடுமாறு கல்லூரி முதல்வராயிருந்த பேராசிரியர் பு.ரா.மீனாட்சி சுந்தரனாரிடம் வேண்ட, முதல்வர் மறுப்புக் கூறிப் பேசியே ஆகவேண்டும் என்று கட்டளையிட்டுப் பேச ஊக்கமும் துணிவும் தந்து பேசவைத்தார். அன்று ‘புலவர் வீரம்’ என்னும் தலைப்பில் முடியரசனார் நன்றாகப் பேசியதைப் பார்த்துப் பாராட்டிய முதல்வர் முடியரசனாருக்கு ‘வீரப்புலவர்’ என்று விருதும் அளித்தார். அதன் பின்னர் முதல்வர் தம் கல்லூரி அறிக்கைகளில் முடியரசனார் பெயரைக் குறிப்பிடும்போது ‘வீரப்புலவர் முடியரசன்’ என்றே குறிப்பிட்டுள்ளார். அக்கூட்டத்தைத் தொடர்ந்து மாணவர் கழகம் நடத்திய இரண்டு ஆண்டு விழாக்களிலும் ‘புலவர் உள்ளம்’, ‘கிழவர் உள்ளம்’ என்னும் தலைப்புகளில் முடியரசனார் சிறப்பாகப் பேசித் தமிழறிஞர் பெருமக்களான பேராசிரியர் சி.இலக்குவனார், கரந்தைக் கவியரசு போன்றோரின் பாராட்டைப் பெற்றார்.

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

கல்லூரி மாணவப் பருவத்தில் பெற்ற 'வீரப்புவர்' எனும் பட்டமே வீறுகவியரசரின் 'வீறு' என்னும் அடைமொழியில் பொதிந்து நிலைத்து விட்டது. முடியரசனார் நாட்குறிப்பு எழுதும் பழக்கமுடையவர் என்பதைக் 'கூண்டுக் கிளி' என்னும் நூலின் இரண்டாவது வரிசையிலமைந்த தன் வரலாற்றுப் பகுதியிலிருந்து அறியலாகிறது. குறிப்பாக, 1948-ஆம் ஆண்டு நக்கீரர் கழகத்தார் நடத்திய 'புவர் வாரம்', நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார் தலைமை வகித்த 'அகிலத் தமிழர் மாநாடு', தமிழரசுக் கழகத்தார் நடத்திய 'தமிழரசுக் கழக மாநாடு', பெரியார் ஈ.வெ.ரா. நடத்திய 'வல்லாதிக்க மொழி எதிர்ப்பு மாநாடு', 'திருக்குறள் மாநாடு', மயிலை சிவமுத்து நடத்திய 'மொழியாசிரியர் மாநாடு' போன்ற மாநாட்டு நிகழ்வுகளை முடியரசனாரது நாட்குறிப்புகள் மனக்கண் முன் காட்சிகளாகக் காட்டுகின்றன. (பா.ப.வா, ப.72-82) குன்றக்குடி அடிகளார் தலைமை வகித்த விழாக்கூட்டங்களில் அடிகளாரின் கருத்துகளுக்கு மறுப்புரையாகப் பேசி அடிகளாரைத் தமிழ் உணர்விலிருந்து தடம் பிறழாமல் பேசச் செய்த, முடியரசனாரின் நாவன்மையையும் தாய்மொழிப் பற்றையும், 'என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்?', 'மொழிவெறியா?' போன்ற பகுதிகள் (மேலது, பக்.95-98) சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

முடியரசனாருடன் நெருங்கிப் பழகி அவரது கொள்கை வழி வாழ்வை நன்கறிந்திருந்த அடிகளார் 'சாதி ஒழிய வேண்டும் எனக் கவிதையிலும் மேடையிலும் முழங்கிய கவிஞர்களுள் அவற்றைத் தன் வாழ்விலே கடைபிடித்தவர் கவிஞர் முடியரசனார் தவிர வேறுயாராவது இருக்கிறார்களா? எனத் தெரியவில்லை' (மு.க.மு, ப.246) என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். முடியரசனாரின் தமிழுணர்வு எத்தகையது என்பதைக் 'கவிஞர் முடியரசனாரின் தமிழ்ப் பற்று கரை புரண்டோடும் தகையது. இந்த அளவிற்குத்

தமிழ் பாடிய இன்னொரு கவிஞரைக் காண்பதரிது. பாவேந்தர் உட்படப் பாவலர்கள் அனைவரையும் மிஞ்சித் தமிழ்மொழி பற்றிப் பாடியுள்ள பெருமை கவியரசர் முடியரசனுக்கு உண்டு. வாழ்நாள் முழுவதும் தாய்த்தமிழின் பெருமையைச் சிறப்பைத் தன்னை மறந்து பாடிப் பரவிய பாவலன் அவர்' (மேலது,ப.150) என்னும் வ. செ. குழந்தைச்சாமியின் கூற்று இங்கு ஒப்பு நோக்குதற்குரியது.

ஒருமுறை காரைக்குடி அழகப்பா கல்லூரியில் நடைபெற்ற அடிகளார் தலைமையிலான கவியரங்கில் முடியரசனார் எட்டாம் வள்ளலென அழகப்பரைப் பாடினார். பாடலின் இறுதியடிகளில்,

**“அள்ளியள்ளி வழங்குதற்குக் கையை ஈந்தான்
அழகாகப் பேசுதற்கு வாயை ஈந்தான்
உள்ளமெனும் ஒருபொருளை உரத்துக் கீந்தான்
உடம்பினையும் கொடுநோய்க்கே ஈந்தான் அந்தோ!
வெள்ளமென வருந்தியம் வாழும் வீடு
வினைமுயற்சி அத்தனையும் கல்விக்கீந்தான்
உள்ளதென ஒன்றில்லை அந்தப் போதும்
உயிருளதே கொள்கவெனச் சாவுக் கீந்தான்”**

என்று பாடியதைக் கேட்டு உணர்ச்சிவயப்பட்ட அடிகளார் முடிப்புரை கூற எழுந்தபோது அழுதுவிட்டார். (மேலது, ப.278) என்னுமிந்நிகழ்வும், முடியரசனாரின் நண்பர் பாவலர் மணி பழநி மற்றும் மீ.சு. உயர்நிலைப் பள்ளியின் பழைய மாணவர்கள் நடத்திய முடியரசனாரின் மணி விழாவில் அடிகளார் தலைமை வகித்தார். அவர் தம் தலைமையுரையில் முடியரசனாரை நாத்திகர் என்று குறிப்பாகக் கூறினார். முடியரசனார் தம் ஏற்புரையில் ‘நீங்கள் முருகனை, சிவனைக் கடவுள் என்கிறீர்கள். நான்

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

தமிழைக் கடவுள் என்கிறேன். நான் எப்படி நாத்திகனாக முடியும்?’ (மேலது, ப.141) என்று பேசிய நிகழ்வும் உணர்ச்சி மிகுந்த விழாக் காட்சிகளை நம் மனக் கண்முன் நிறுத்துகின்றன.

இயக்கச் செயல்வீரர் கூட்டத்தில் கலந்துகொள்ளும் போது பிற நிகழ்ச்சிகளில் கலந்துகொள்ளுதல் கூடாது என்ற தி.மு.கழக மரபை மீறி முடியரசனாரின் மூத்த மகள் குமுதத்தின் திருமணத்தில் கலந்துகொள்வதாகக் கலைஞர் மு.கருணாநிதி ஒப்புதல் அளித்திருந்தார். புதுக்கோட்டையில் நடைபெறவிருந்த அத்திருமணத்திற்குக் கலைஞர் வரும் போது அ.தி.மு.க.வினர் கருப்புக்கொடி காட்ட ஏற்பாடுகள் செய்துகொண்டிருந்தனர். இந்நிலையில் அ.தி.மு.க தலைவர் ம.கோ. இராமச்சந்திரனார் (எம்.ஜி.ஆர்) கலைஞர், கவிஞர் முடியரசன் வீட்டுத் திருமணத்துக்கு வருவதால் அ.தி.மு.க. வினர் கருப்புக்கொடி காட்டக் கூடாது’ என அறிக்கை வெளியிட்டு அவ்வாறே ஆர்ப்பாட்டம் நடைபெறவிடாமல் தடுத்தார் (மேலது, ப.117). முடியரசனார் மீது தவறுதலாக நீதிமன்ற அவமதிப்பு வழக்குத் தொடரப்பட்டதை அறிந்தபோது எந்த வழக்கிற்கும் கலங்கிடாத கலைஞர், கவிஞர் மீதான வழக்கைக்கண்டு கலங்கியதையும் முன்னாள் சட்டமன்றப் பேரவைத் துணைத்தலைவர் கணபதி, என்.வி. என். சோமு, கழகப்பொருளாளர் சாதிக்பாட்சா ஆகியோரை வழக்காடச் செய்து முடியரசனாரை வழக்கிலிருந்து விடுவித்ததையும் (மேலது, பக். 134-138) முடியரசனார் நன்றியோடு நினைவு கூர்கின்றார்.

கம்பன் கழக மேடையில் தமிழ் வணக்கம்

ஆட்சிக்கும் அஞ்சாமல் யாவரேனும் ஆள்க எனத் துஞ்சாமல் தமிழ்நாட்டின் மீட்சிக்குப் பாடிய வீறுகவியரசர் முடியரசனாரின் கவியரங்கிற்கெனத் தனித்த கவைஞர்

கூட்டம் தமிழகமெங்கும் இருந்தது. “காரைக்குடி, கம்பன் கழகக் கவியரங்குகளை உலகம் போற்றும் வண்ணம் ஒளிர்ச் செய்தவர் கவிஞர் முடியரசன்” என்று 05.12.1998 தினமணி நாளிதழில் சுட்டிக்காட்டும் பெருந்தமிழறிஞர் தமிழண்ணல், “கவியரசு முடியரசனும் நானும் கம்பன் கழகம், திருக்குறள் கழகம், திருச்சி வானொலி நிலையம் உட்படத் தமிழ்விழா அனைத்திலும், கவியரங்குகளிலும் சேர்ந்தே கலந்து கொள்வோம். அவருடைய கவிதைகள் மிக எளிதாக மக்களால் வரவேற்கப்படும்” எனத் தன் வாழ்க்கை வரலாற்று நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார் (மனத்துக்கு மனம், ப.44).

வீறுகவியரசருடன் பல கவியரங்குகளில் பங்கேற்றுள்ள கவியரசு கண்ணதாசன் தம் ‘தென்றல்’ இதழில் 04.12.1954 வெளியிட்ட கட்டுரையில் ‘முடியரசன் விரைவாகவும் எளிதாகவும் பாடுகின்றார். சிலர் கவிதை பாடும்போது ‘பிரசவ வேதனை’ படுவதுண்டு. முடியரசனுக்கோ எண்சீர், வெண்பா, அகவல் முதலிய பாவகைகள் பாடுங்கால் வேதனைப்பட்டதாகவே அறிந்ததில்லை. ஒரு பாடல் விறு விறுப்பு ஏறும், கருத்து மிகும். சொற்கள் வளம்பெறும். அவர் கவியரங்க மேடையேறித் தோற்றதே கிடையாது’ என்று போற்றியுள்ளார்.

ஒருமுறை காரைக்குடி, கம்பன் திருநாள் நிகழ்வில் பங்கேற்று இரவு சென்னைக்குப் புறப்படவிருந்த தினமணி ஆசிரியர் ஏ.என். சிவராமன் அவர்களை பேரா. அ. ஞான சம்பந்தன் அவர்கள் ‘மறுநாள் முடியரசன் கவிரயங்கைக் கேட்டுவிட்டுப் போகலாம்’ என்று வற்புறுத்தி இருக்கச் செய்ய மறுநாள் இருவரும் கவியரங்கைக் கேட்டு மகிழ்ந்து கவிஞரைப்பாராட்டிய பிறகே ஊர் திரும்பினர் (பா.ப.வா.ப, ப.286).

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

முடியரசனாரின் கம்பன் விழாக்கவியரங்குகள் குறித்து திறனாய்வாளர் கெ.பக்தவத்சலம் 1973 மேத்திங்கள் இளந் தமிழன் இதழில் வெளியான தன் கட்டுரையில் 'தம் பாட்டுத்திறம் முழுவதையும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கைகளைப் பரப்புவதற்காகச் செலவிடும் இச்சுயமரியாதைக் கவிஞரைக் (முடியரசன்) காரைக்குடியில் தொடர்ந்து கம்பன் விழா நடத்திப் பெருமை பெறும் திரு.சா.கணேசன் அவர்கள் கம்பராமாயணக் கவியரங்கிலும் அடிக்கடி அழைத்துப் பங்கேற்கச் செய்துள்ளார்.

தி.மு.க.வினரிடையே கம்பனில் இலக்கிய நயங் காட்டும் கவிஞராகவும், கம்பன் புகழ்பாடிக் கன்னித் தமிழ் வளர்ப்போரிடையே முன்னேற்றக் கருத்துக்களை முழங்கும் திறமைகொண்ட கவிஞராகவும் விளங்கி, இரு திறத்துப் பாராட்டுதலையும் ஒருங்கே பெற்றுள்ள உயர் கவிஞர் முடியரசன். கம்பன் விழாக் கவியரங்குகளிலும் பிற வானொலி, மாநாட்டுக் கவியரங்குகளிலும் தனியிடம் பெற்றவை முடியரசன் கவிதைகள்' என்று மதிப்பிட்டுள்ளார்.

கம்பன் விழா தொடக்க காலத்தில் 'நமஸ்காரம்' கூறித் தொடங்கும் வழக்கம் இருந்தது. அதற்கு மாணவர்கள் தமிழ் ஆர்வலர்கள் திரண்டு எதிர்ப்புத் தெரிவித்த பிறகு விழாவில் வணக்கம் கூறுதல் பழக்கமானது. இப்புரட்சியை இயக்கியவர்களில் முதன்மையானவர் முடியரசன் என்று தம் கட்டுரையில் அவர்தம் மாணவரான சட்டமன்ற உறுப்பினர் பழ.கருப்பையா நினைவு கூர்ந்துள்ளார் (இ.மு.வீ.க, ப.70).

முடியரசனாரைக் 'காரைக்குடிக் கம்பன்' என்று போற்றும் வழக்கமிருந்ததைச் சுட்டும் பொதுவுடைமை இயக்கத் தலைவர் தா.பாண்டியன் 'அந்தக் காலத்தில் மாணவர் புடைசூழ வீறுகவியரசர் முடியரசனார் நடந்து வருவதைப் பார்க்கும்பொழுது அக்காட்சி சோழன் ராஜி

சபையில் கம்பன் நடந்து வருவதுபோல் இருக்கும். எங்களுக்குக் காரைக்குடிக் கம்பன் அவர்தான். அவரை நாங்கள் 'காரைக்குடிக் கம்பன்' என்றுதான் அழைப்போம்' (மேலது, ப.50) என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

முடியரசனாருக்கு முட்டுக்கட்டை

'வாழ்க்கை ஒரு போராட்டந்தான்; வாழ்க்கைப் பயணத்தில் அடியெடுத்து வைக்கும் ஒவ்வொரு நிலையிலும் தொல்லைகள் எத்தனை, துயரங்கள் எத்தனை, இடர்ப் பாடுகள் எத்தனை, இடையூறுகள் எத்தனை, தடைக்கற்கள் எத்தனை, அடேயப்பா... கல்லும் முள்ளும் நிறைந்த கரடு முரடான பாதைதான் அது' என்று முடியரசனார் தன் வரலாற்று நூலின் முன்னுரைப் பகுதி தொடக்கத்தில் குறிப்பிடுவது போன்று தம் வாழ்வில் ஏராளமான இடர்ப் பாடுகளை, தடைகளை எதிர்கொண்டு அவற்றைத் தம் மனவுறுதியாலும் துணிவாலும் வென்று காட்டினார்.

கவிஞர் தமிழ்ஒளி, குயிலன், பகீரதன் போன்றோர் 'முடியரசன்' என்னும் பெயரைக் குடியரசுக் கொள்கைக்கு எதிரானது என்று குறைகூறி முடியரசனாரிடம் வாதிட்டனர். வடமொழியில் எவ்வளவு இழிவான பொருள் தரும் பெயர்களையும் தமிழர் தலைவணங்கிச் சூட்டிக் கொள்கின்றனர்; ஏற்றுக்கொள்கின்றனர். தமிழ் என்றால் மட்டும் அவர்களுக்குக் கசக்கிறது. தயரதனைப் போற்றுவர், இராமனைப் புகழ்வர். ஆனால் தமிழ் முடியரசனை மட்டும் விழையார். 'துரைராசு' என்ற பெயரை நான் அப்படியே தமிழாக்கிக் கொண்டேனே தவிர, குடியரசுக் கோட்பாடுகளுக்கு மாறாகப் பெயர் வைத்துக்கொள்ள வில்லை' என்று அவர் எவ்வளவு அமைதி கூறினும் ஏலாது எரிந்துவிழும் தமிழரின் அறியாமை கண்டு உள்ளம் வெதும்புகிறார். பாவலர் ஆ.பழநிக்குப் 'பாவலர் மணி'

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

என்னும் பட்டமும் (மேலது, ப.225) இசையமைப்பாளர் இளையராஜாவிடமிரு 'இசைஞானி' பட்டமும் (மாணவச் செல்வங்களே, ப.7) கிடைக்கப் பட்டங்களுக்கான அப் பெயர்களைப் பரிந்துரைத்தவர் முடியரசனார். மேலும் காரைக்குடி இராமசாமி தமிழ்க்கல்லூரியின் நிறுவனர் இராம. பெரியகருப்பனாருக்குச் 'செந்தமிழ்ச் செல்வர்' என்னும் பட்டமும், குழந்தைக் கவிஞர் அழ. வள்ளியப்பாவிடமிரு 'மழலைக்கவிச் செம்மல்' என்னும் பட்டமும் வழங்கிப் பாராட்டியவர் அவர் (பா.ப.வா.ப, ப.232).

கவிஞர் வாணிதாசன் கவிதைகளைப் 'பொன்னி' இதழுக்கு அனுப்பிப் 'பாரதிதாசன் பரம்பரை'யில் வெளியிடச் செய்து தமிழகத்திற்குக் கவிஞரை அறிமுகப் படுத்தியவரும் அவரேயாவார். இவை போன்று பல்லாற்றானும் பிறர் தகுதியறிந்து பாராட்டி வாய்ப்புகள் அமைத்துத் தந்த முடியரசனாருக்குக் கிடைக்க வேண்டிய பரிசில்களையும், பாராட்டுகளையும் முடியரசனாருக்கு நன்கு பழக்கமானவர்களே தட்டிக் கழித்ததையும், தட்டிப் பறித்ததையும் 'புகழ்ச்சிட்டு' என்னும் தலைப்பில் குறிப்பிட்டுள்ளார். 1954 -இல் கிடைக்க வேண்டிய தமிழக அரசின் பரிசில் 1966-ஆம் ஆண்டுக்குத் தள்ளிப் போனதையும், 1973-ஆம் ஆண்டு முதல் பரிசிலுக்குத் தேர்வான 'வீரகாவியம்' இரண்டாமிடத்திற்குத் தள்ளப் பட்டதையும், ஞானபீடப் பரிசும், ஓரிலக்கம் பரிசிலுக்குரிய இராசஇராசன் விருதும் கடைசி நேரத்தில் தட்டிக்கழிக்கப் பட்டதையும் சுட்டிக்காட்டி 'இவ்வாறு பல்வேறு நிலைகளில் எனது நூல் தேர்ந்தெடுக்கப்படினும் எனக்கு வேண்டியவர்களாலேயே தடைசெய்யப்பட்டது ஒரு தனிச் சிறப்புத்தானே!' என்று நயத்தக்க நாகரிகத்தோடு குறிப்பிட்டுள்ளார். தம்மிடம் நெருங்கிப் பழகியவர்கள்

செய்த துரோகத்தையும் பண்புநிலை மாறாமல் அவ்வாறு எடுத்துரைக்கும் பாங்கு முடியரசனாரின் சான்றாண்மைப் பண்பைக் காட்டுகிறது.

நேரிய துணிச்சல்

‘காசுக்குப் பாடுபவன் கவிஞன் அல்லன் / கைம்மாறு விழைந்து புகழ்பெறுதல் வேண்டி / மாசற்ற கொள்கைக்கு மாறாய் நெஞ்சை / மறைத்து விட்டுப் பாடுபவன் கவிஞன் அல்லன். / தேசத்தைத் தன்னினத்தைத் தாழ்த்திவிட்டுத் / தேட்டையிடப் பாடுபவன் கவிஞன் அல்லன். / ஆட்சிக்கும் அஞ்சாமல் யாவரேனும் / ஆள்க எனத் துஞ்சாமல் தனது நாட்டின் / மீட்சிக்குப் பாடுபவன் கவிஞன் ஆவன். / மேலோங்கு கொடுமைகளைக் காணும்போது / காட்சிக்குப் புலியாகிக் கொடுமை மாளக் / கவிதைகளைப் பாய்ச்சுபவன் கவிஞன் ஆவன். / தாழ்ச்சி சொலும் அடிமையலன் மக்கட் கெல்லாம் / தலைவனெனப் பாடுபவன் கவிஞன் வீரன்.’ என்று கவிஞருக்கு இலக்கணம் உரைக்கும் முடியரசனாரின் பாடல் வரிகள் அவருக்கு முற்றிலும் பொருந்தும். உள்ளத்திற் பட்டதை, உண்மை எனத் தெரிந்ததைத் தயங்காமல் மயங்காமல் துணிந்து உரைக்கும் நேரிய உள்ளம் முடியரசனாருக்கு இயல்பிலேயே வாய்த்திருந்தது.

பாட்டுப் பரம்பரையில் பாரதியைப் பாட்டனாகவும் பாரதிதாசனைத் தன் தந்தையாகவும் உரிமை பாராட்டும் முடியரசனார் பாரதிதாசன் புராணக் கதைகள் அமைந்த திரைப்படங்களுக்கு உரையாடல், பாடல் எழுதியதைக் கண்டித்து ‘முருகு’ என்னும் இதழில் ‘அழிந்து விடுமோ?’ என்னும் தலைப்பில் கற்பனைக் கதையொன்று எழுதிக் கண்டித்தார். பாரதிதாசனாரின் போக்கை மறுத்து எழுதினாரேயன்றி அவரை வெறுத்து எழுதினாரல்லர் (பா.ப.வா.ப, பக் 71,72).

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

பள்ளியில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றியபோது மாவட்டக்கல்வி அலுவலர் விசாரணையின் போதும் (மேலது, ப.94) இராமநாதபுரத்தில் நடைபெற்ற இலக்கியக் கூட்டமொன்றில் சங்க இலக்கியம் குறித்து குறைத்துப் பேசிய வளையாபதி அடிகள் கருத்தையும் அதே கூட்டத்தில் மொழிவெறி கூடாதென்னும் கருத்தில் பேசிய குன்றக்குடி அடிகளாரின் கருத்தையும் மேடையில் மறுத்துப் பேசி அவர்கள் எண்ணம் தவறானதென்பதைத் துணிந்து எடுத்துரைத்த முடியரசனார் அவர்களைத் தம் கருத்திற்கு உடன்படவும் வைத்தார் (மேலது, பக்.97,98).

ஒரு நாள் முடியரசனார் மீது அழுக்காறுற்ற பேராயக் கட்சியினர் சிலர் சிறைசெய்ய வேண்டியவர்கள் பட்டியலில் முடியரசனார் பெயரையும் சேர்த்துவிட்டனர். இதனை அறிந்த நகர்மன்ற உறுப்பினரும் தி.மு.க. செயலரும் தலைமறைவாகி விடும்படி முடியரசனாருக்குச் செய்திவிடுக்க தான் கொலை செய்யவோ கொள்ளையடிக்கவோ இல்லாத போது ஏன் தலைமறைவாக வேண்டும்? என்று மறுத்து விட்டார் (மேலது, ப.130).

தி.மு.க. ஆட்சி கலைக்கப்பட்ட நெருக்கடி நிலைமையின்போது கலைஞருக்கு எழுதப்படும் கடிதங்கள் எல்லாம் அரசின் பார்வைக்குட்படும் எனத் தெரிந்தும் தன்னைச் சிறையிலடைக்கும் சூழல் ஏற்படுமென்பதை உணர்ந்திருந்தும் பலர் தடுத்தும் கலைஞருக்கு வீறுணர்ச்சி மிக்க மடலைக் கவிஞர் எழுதினார். அதைப் படித்து ஆறுதலடைந்த கலைஞரும் பதில் மடல் எழுதினார். (மேலது, ப.131) முடியரசனாரின் நண்பர் கவிஞர் கண்ணதாசன் கொள்கை மாறிமாறி அண்ணாவைப் பழித்தும் தமிழை இழித்தும் பேசியது முடியரசனார் நெஞ்சில் ஆறாவடுவாய் அழுந்தப் பதிந்துவிட்டது.

‘அண்ணாவின் கல்லறையில் அண்ணா விழா நடத்தத் திட்டமிட்டுள்ளதாகவும் கவிஞர் கண்ணதாசன் கலந்து கொள்கிறார். அதில் முடியரசனாரும் பங்கேற்றுக் கவிதை பாடவேண்டும்’ என முரசொலியிலிருந்து அவருக்கு அழைப்பு விடுத்தனர். கவியரங்கிற்குச் செல்ல முடியரசனார் மறுப்புத் தெரிவித்து என் நெஞ்சில் நிலைத்திருக்கும் அண்ணாவையும் நான் வணங்கும் தமிழையும் இழித்தும் பழித்தும் பேசும் ஒருவர் கலந்துகொள்ளும் கவியரங்கில் ஏற என் கால்கள் இசையா, அண்ணாவின் சந்தனப் பேழையில் சாக்கடை நீரைப் பாய்ச்சத் தொடங்கி விட்டீர்களா?’ என்று பதிலெழுதி விட்டார். இம்மடல் விழா ஏற்பாடு செய்தவர்களின் மனதில் தைத்து நிகழ்விருந்த இடத்தை மாற்றி வேறொரிடத்தில் அந்நிகழ்ச்சியை நடத்தச் செய்தது. (மேலது,ப.283) இவைபோன்ற பல நிகழ்வுகள் இடையூறுகளுக்கும், இழப்புகளுக்கும் கவிஞரின் அஞ்சிடாத துணிவுள்ளத்தைப் பறை சாற்றுகின்றன.

நன்றி மறவாமை

தன்வரலாற்று நூலில் முடியரசனார் இயன்ற போதெல்லாம் தனக்கு உதவி செய்த நண்பர்களை நன்றி மறவாமல் பாராட்டி நெகிழ்ந்துள்ளார். தம் மூத்த மகள் குமுதத்தின் திருமணத்திற்கு உதவி செய்தவர்களையும் மணிவிழா நடத்திய பாவலர் மணி ஆ.பழநி முதலான நண்பர்களையும் தன் கவிதைகளைத் தொகுத்து ‘முடியரசன் கவிதைகள்’ என்னும் பெயரில் வெளியிட்ட தமிழண்ணலையும் நன்றியுணர்வோடு பாராட்டி மகிழும் முடியரசனார் ‘தோழமைப் புறா’ என்னும் தலைப்பிலான ஒன்பதாவது பகுதியில் இளமையிலிருந்து நட்பைப் பேணிக் காக்கும் தம் இயல்பை வெளிக்காட்டியுள்ளார்.

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

‘காதலை விட, காதல் மனையானை விட நண்பர்களையே மிகுதியும் விழைபவன் நான். என் கவலைப் பிணிக்கு ஓர் அருமருந்தாகும் நட்பு’ (மேலது, ப.211) என்று குறிப்பிடும் முடியரசனார் கம்பம்ப்துரை, தில்லை அழகு வேலன், வாணிதாசன், தமிழண்ணல், இராம. சுப்பையா, ஈரோட்டு நடராசன், சுப்பிரமணியன், வெ.தருமராசன், ஆ.பழநி, கூப்பிய கரங்கள் சுப்பையா, துரைராசன், சம்பந்தன், குறள் கந்தசாமி, நடராசனார், அழ.வள்ளியப்பா, அமீது, சக்திவேலு, இளம்வழுதி, துணைவேந்தர் கி.வேங்கட சுப்பிரமணியன், புதுச்சேரி நண்பர்கள் போன்ற பலரது நட்புறவையும் நினைவுகூர்ந்து நன்றி பாராட்டுகிறார்.

பாவேந்தர் பாரதிதாசனார் தலைமையில் நடந்த கோவை முத்தமிழ் மாநாட்டிற்கான பாடல் போட்டியில் பாடலெழுதுமாறு மணப்பாறை சுப. சண்முகசுந்தரம் வற்புறுத்தியதன் பேரில் தான் அவசர அவசரமாயெழுதிய பாடல் முதல் பரிசு பெற்றதைச் சுவைபட விளக்கியுள்ளார். (மேலது, பக்.85-86).

‘அளிபெறு தும்பி’ என்னும் தலைப்பிலான நூலின் நிறைவுப் பகுதியில் குருதியுமிழும் கொடுநோயை நீக்கிய புதுக்கோட்டை திருக்குறள் கழகத்தலைவர் அண்ணல் பு.அ. சுப்பிரமணியனாரையும் மொழி, இன உணர்வோடு நட்பு பாராட்டிய குன்றக்குடி அடிகளாரையும், வை.சு. சண்முகனாரின் திருமகள் பார்வதி நடராசனின் சகோதர அன்பையும் நன்றியோடு நினைவு கூர்ந்துள்ளார்.

இணை பிரியா அன்றில்

முடியரசனார் தம் தன்வரலாற்று நூலைப் படைத்து நூலின் தொடக்கத்தில்,

‘செந்தமிழிற் சுவைகூட்டும் மொழிகள் பேசும்

**திங்குயிலே! நானுனக்குத் தெய்வ மென்றால்
சிந்தையினை ஆண்டு கொண்ட நீயே எற்குத்
தெய்வமெனச் சொல்வதலால் வேறு காணேன்'**

என்று தம் துணைவியாரைத் தெய்வ நிலையில் போற்றித் தம் துணைவியார் கலைச்செல்வி அம்மையாருக்கு இந் நூலைக் காணிக்கையாக்கிப் படைத்துள்ளார். மேலும் 'இணைபிரியா அன்றில்' என்னும் தலைப்பில் தம் இல்லற வாழ்வில் தம் துணைவியாரின் பெருமையைப் போற்றி உரைத்துள்ளார். திருச்சிராப்பள்ளி வானொலி நிலையத்தில் செவ்வி கண்டவர் முடியரசனார் கலப்புமணம் செய்து கொண்டவர் என்பதையறிந்து 'காதலித்துக் கல்யாணம் செய்து கொண்டீர்களா?' என்று வினா எழுப்பியதற்குக் 'கலியாணஞ் செய்துகொண்டுதான் காதலித்தேன்' என முடியரசனார் மறுமொழியளித்தார் (மேலது, ப.104) தம் துணைவியார் குழந்தையுள்ளம் கொண்டவர் என்றும் தனக்கும் அவருக்கும் அகவை, கல்வியைத் தவிர பிற அனைத்தும் ஒத்தவையே என்றும், அவர் ஒரு பொழுது கூடப் புலந்து பேசாதிருந்ததில்லை எனவும் துணைவியாரது அணிகலன்களையெல்லாம் விற்கும் நிலை வந்தபோதும் முகங்கோணாமல் தந்துவிடுவார் எனவும் எந்நிலையிலும் தங்களிருவரின் அன்பிற் குறைபாடே நேர்ந்ததில்லை எனவும் தன் தாயும் தந்தையும் வாதநோயால் தாக்குண்டு ஒன்பதாண்டுகள் படுத்த படுக்கையிற் கிடந்தபோது தவழும் குழந்தைக்குத் தாய் செய்யும் அனைத்துப் பணிவிடைகளும் செய்துவந்தார் எனவும் 'என் அன்னைக்கு வேண்டுவன செய்கிறாய்; சரி, தந்தைக்குச் செய்யும்போது உன் மனம் கூசவில்லையா?' என்று முடியரசனார் வியப்பில் வினவியபோது 'மூன்று குழந்தையோடு இது நாலாவது குழந்தை' என்று அவர் சிரித்தபடியே பதில் சொன்னதை நினைவுகூர்ந்து அன்று முதல் மனத்துள் மனைவியாக

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

இடம்பெற்றிருந்த அவர் மனைவியின் உயர்ந்த நிலையைப் பெற்றுவிட்டார் எனவும் தனக்கேற்ற தன் கருத்திற்கேற்ற மனம் நிறைந்த துணைவியார் தன் எழுத்துப் பணிக்கு எவ்வகைத் தொல்லையும் தந்ததேயில்லை' எனவும் நெஞ்சம் நெகிழப் போற்றியுள்ளார் (மேலது.பக் 102-114).

குன்றக்குடி விசாகத் திருநாள் கவியரங்கில் 'முருகன் - என் தாய்' என்னும் தலைப்பில் பாட முடியரசனாருக்கு அழைப்பு வந்தது. தலைப்பு தன் கொள்கைக்கு முரணாக இருந்ததால் ஒப்புக்கொள்ளாமல் மறுப்புத் தெரிவித்து விட்டார். இராம காதை செம்பதிப்புப் பணிக்காக சொ. முருகப்பனாரின் அமராவதி புதூர் மகளிர் இல்லத்திற்குச் சென்றபோது 'கவியரங்கத்திற்கு ஏன் மறுப்புச் சொல்லி விட்டீர்கள்?' என்று சொ.முருகப்பனார் வினவியுள்ளார். தன் கொள்கைக்கும் கவியரங்கத் தலைப்புக்கும் ஒத்துவராததால் மறுத்ததாக மறுமொழி கூறியுள்ளார் முடியரசனார்.

'உங்களைப் பெருங்கவிஞரென்று எண்ணியிருந்தேன். இனி அக்கருத்தை மாற்றிக் கொள்கிறேன்' என்று முடியரசனாரின் தன்மானவுணர்ச்சியைத் தூண்டிவிட அதனை அறைகூவலாக ஏற்றுத் தன் கொள்கைக்கேற்ப அத் தலைப்பில் முடியரசனார் பாடலியற்றிப் பாடிப் பலரது பாராட்டையும் பெற்றார். அப்பாடல் 'இயற்கைத்தாய்' என்னும் தலைப்பில் கவிதைத் தொகுப்பில் இடம் பெற்றது. இத்தலைப்பில் வரும் பாடல் உள்ளிட்ட சில பாடல்கள் சாகித்திய அகாதமியால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

பொன்னியின் செல்வர்

முடியரசனார் எழுதிய 'நிலவு' பற்றிய பாடல் பொன்னி இதழில் பாரதிதாசன் பரம்பரை என்ற பகுதியில் வெளிவந்தது. பொன்னி இதழில் அவர் தொடர்ந்து எழுதிய

கவிதைகள் பலரது பாராட்டையும் பெற்றதால் 'பொன்னியின் செல்வர்' என்றே அழைக்கப் பெற்றார்.

மேலும், சென்னையிலிருந்தபொழுது அழகு, முருகு, பிரசண்ட விகடன் போன்ற இதழ்கள் பலவற்றில் கதை, கவிதைகளை எழுதினார். முடியரசனாரின் ஆளுமை எத்தகையது என்பதைச் சாகித்திய அகாதமி வெளியிட்ட நூலில் பேராசிரியர் இரா. மோகன் குறிப்பிடும்போது 'முடியரசனின் ஆளுமையைத் 'தமிழ்' என்று குறுகத் தறித்த ஒற்றைச் சொல்லிலே அடக்கிவிடலாம்' (இந்திய இலக்கியச் சிற்பிகள், முடியரசன், ப.48) எனவும் 'சரியா இது என அறிவால் மிக ஆராய்ந்து தகுமே இது என ஒரு நெறியை, கொள்கையை வாழ்வில் விரும்பிப் பின்பற்றித் துணிந்த பிறகு, அதிலிருந்து அஞ்சிப் பின்வாங்கவோ, ஒரு சாண் வயிற்றுக்காக நிலை மாறவோ கூடாது என்பது கவிஞரின் அழுத்தமான கொள்கை' என்றும் 'நிலையான இந்தக் கொள்கைப்பிடிப்பே கவிஞரின் ஆளுமையில் காணப்பெற்ற ஒரு சிறப்புப் பண்பு ஆகும்.' (மேலது ப.53) எனவும் 'அறிவில் முதிர்ச்சி, நெஞ்சில் உரம், உணர்வில் எழுச்சி, மனத்தால் குழந்தை இவை நான்கும் ஒன்று சேர்ந்ததே முடியரசனின் ஆளுமை' (மேலது, ப.61) எனவும் முடியரசனாரின் ஆளுமைப் பண்புகளைச் சுட்டிக்காட்டுவது இங்கு முடியரசனாரின் வரலாற்று ஆளுமைக்கு அரண் சேர்க்கிறது.

தமிழண்ணலுக்கும் முடியரசனாருக்கும் இடையிடையே பிணக்கு வருவதுண்டு, சில நாள் தமிழண்ணல் தவறான புரிதலில் பேசாதிருந்தபோது இருவரும் பயின்ற மேலைச் சிவபுரி சன்மார்க்க சபையின் பொன்விழா மலருக்கு முடியரசனாரிடம் பாடலும் தமிழண்ணலிடம் கட்டுரையும் விழாக்குமுவினர் கேட்டனர். தமிழண்ணல் பேசாதிருந்த

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

பிணக்கை மனத்திற்கொண்டு முடியரசனார் 'பிரிந்த நண்பன்' என்னும் தலைப்பில் உருக்கமான பாடல்கள் எழுதித் தந்தார். மலர் அச்சாகி வெளிவந்தபோது 'பிரியாத நண்பன்' என அப்பாடல் அச்சாகியிருந்ததனைக் கண்டு முடியரசனார் சினந்துகொண்டார். 'தமிழண்ணல்தான் திருத்தினார்' என்று விழாக்குழுவினர் பதில் உரைத்தனர்.

அதே மலரில் தமிழண்ணல் முடியரசனாரின் பாடல் திறனைப் பாராட்டிக் கட்டுரையெழுதியிருந்தார். இருவரும் பிணங்கிப் பேசாதிருந்தபோதும் இருவர் உள்ளமும் நட்புணர்வால் சிறிதும் விலகாமலிருந்ததை இந்நிகழ்வு எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

1948-ஆம் ஆண்டு தந்தை பெரியார், அறிஞர் அண்ணா ஆகியோரால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்த இந்தி எதிர்ப்பு மறியல் போராட்டத்தில் முடியரசனாரும் பங்கேற்றார். போராட்டத்தில் பங்கேற்பதால் வரும் எவ்வகையான ஈகத்தையும் ஏற்க அணியமாக உள்ளதாகப் பெரியாரிடம் எழுதிக் கொடுத்தார். அதற்குப் பெரியார் 'நாங்கள் வெளியிலிருந்து சுத்தப்படுத்துகிறோம். நீங்கள் உள்ளேயிருந்து சுத்தமாக்கி மாணவர்களை அனுப்பிக் கொண்டிருங்கள். அதுதான் சமுதாயத்துக்கு நல்லது' என்று அறிவுரை கூறினார். அவர் கூறியவாறு தம் ஆசிரியப் பணியை மொழி - இன - நாட்டுப்பற்றுடும் கருவியாகக் கொண்டு செயலாற்றினார். நீதியரசர் சொக்கலிங்கம், கோவிலூர் ஆதீனம் நாச்சியப்ப சுவாமிகள், அரசியல் இயக்கச் செயற்பாட்டாளர்கள் பழ. கருப்பையா, ஏ.மா. சுதர்சன நாச்சியப்பன், பேரா. சுப. வீ. மற்றும் பேராசிரியர் இரா. மோகன், திரை இயக்குநர்கள் சுப. முத்துராமன், இராம. நாராயணன் போன்ற தம் மாணவர்கள் பலரைத் தாய்மொழிப்பற்று மிக்கவர்களாக உருவாக்கினார்.

இவர்தாம் வீறுகவியரசர்

‘கவிஞன் யார்? என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டுத் தானய்யா... பகுத்தறிவுக் கவிஞர் முடியரசன்’ என்று தந்தை பெரியார் போற்றும்படிச் சான்றான வாழ்வை வகுத்துக் கொண்டவர் வீறுகவியரசர் முடியரசனார். திராவிட நாட்டின் வானம்பாடி, கவியரசு, சங்கப் புலவர், பாவரசர், கவிப்பேரரசர், இனமுழக்கக் கவியரசு, கவிப்பெருங்கோ, இரண்டாம் புரட்சிக் கவிஞர், கல்வி உலகக் கவியரசு, புதுமைக் கவிஞர், கவிமாமன்னர், கவிச்சிங்கம், தமிழ்த் தேசியக் கவிஞர், கவியுலக முடியரசர், தன்மானக் கவியரசர், தமிழிசைப் பாவலர், மரபின் மைந்தர், தமிழ் மரபுக் காவலர், வீறுகவியரசர் போன்ற பல்வேறு அடைமொழிகளால் முடியரசனார் போற்றப்பட்டார். எனினும், ‘வீறுகவியரசர்’ என்னும் பட்டம் முடியரசனார்க்கே உரிய தனித்த அடையாளமாகப் பல்லோராலும் எடுத்தாளப் பெற்றுள்ளது.

வீறு - பொருள் விளக்கம்

‘வீறு’ என்றும் சொல்லுக்குச் சங்கச் சொல்லடைவு அகராதி - மிக்கவீரம், தனிப்பட்ட சிறப்பு, வெற்றி, வேறொன்றிற்கில்லா அழகு, பெருமை, பொலிவு, மிகுதி, நல்வினை முதலிய பொருள்களையும் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்ப் பேரகராதி - தனிப்பட்ட சிறப்பு, வெற்றி, வேறொன்றிற்கில்லா அழகு, பொலிவு, பெருமை, வீரியம் முதலிய பொருள்களையும் கழகத்தமிழ் அகராதி - ஒளி, தன்மை, நல்வினை, பெருமை, வேகம், வெற்றி, முதலிய பொருள்களையும், க்ரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி எழுச்சி, பெருமிதம் முதலிய பொருளையும் குறிப்பிடுகின்றன. இவை தவிரத் தமிழ் அகர முதலி,

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

லிப்கோ தமிழ் அகராதி போன்றவையும் மேற்கண்ட பொருள் விளக்கங்களுடன் உடன்படுகின்றன.

மேலும் சீவக சிந்தாமணியில், “**பாறுடைப் பரிதிவேல் வீறுடை இளையரும்**” (சீவக.3:76) மிக்க வீரம் என்ற பொருளிலும், பொருநராற்றுப்படையில், “**வீறுபெறு பேரியாழ் குறையுளிக் கழிப்பி**” (பொருந.167-168) தனிச்சிறப்பு என்ற பொருளிலும், மதுரைக்காஞ்சியில், “**தோள் முறையால் வீறு முற்றவும்**” (மதுரை.54) வெற்றி என்ற பொருளிலும், சிலப்பதிகாரத்தில், “**வேறுபடு திருவின் வீறு பெறக்காண**” (சிலம்பு.2:87) உயர்ச்சி என்ற பொருளிலும், சூளாமணியில், “**வினைப்பகை விலக்கும் வீறுகால் மருவுடைய மொழிகளால் பரவி**” (சூளா.217) ஆற்றல் என்ற பொருளிலும் பயின்று வந்துள்ள இலக்கிய அடிகளும் அவற்றை உறுதிப்படுத்தும்.

இவற்றிலிருந்து மிக்க வீரம், தனிப்பட்ட சிறப்பு, வேறொன்றிற்கில்லாப் பெருமை, எழுச்சி, பெருமிதம் போன்ற பொருள் விளக்கங்களின் கூட்டுச் சேர்க்கையாகவே முடியரசனாருக்கு ‘வீறு’ என்னும் சிறப்பு அடைமொழி ‘கவியரசர்’ என்பதன் முன்னொட்டாகச் சேர்ந்து ‘வீறுகவியரசர்’ என அமையப்பெற்றுள்ளது.

இவரன்றோ வீறுகவியரசர்

சங்கத் தமிழர் வாழ்வைப் போல் செம்மாந்த வாழ்வு வாழ்ந்த வீறுகவியரசர் பணம், பதவி, புகழுக்கு ஆசைப் படாமல் கொள்கை நெறி வழுவாமல் வறுமையிலும் செம்மையாய்க் குறள்நெறி ஒழுகிய சான்றோர் ஆவார். இடரும், துயரும் சூழ்ந்தபோதிலும் பிணி வளர்ந்து உடல் தளர்ந்த போதிலும் கடமையில் தவறாத கொள்கைக்

குன்றம் அவர். அவரது மறைவிற்காகத் தினமணி நாளிதழ் வெளியிட்ட அஞ்சலித் தலையங்கத்தில் வீறுகவியரசரின் பெருமித வாழ்வைச் சுட்டிக்காட்டிய நினைவுரையின் சிறுபகுதி இது...

‘இலக்கியவுலகில் சிங்கம் போல உலவக்கூடியவர்கள் உண்மையான கவிஞர்கள். இந்த அபூர்வ இனத்தைச் சேர்ந்த கவிஞர் முடியரசன் எந்தச் சபலத்துக்கும் முடிசாய்க்காத ஆண்மையாளர். தமது கவிதைகள் மூலம் சமூக அநீதிகளை, மனிதரிடையே பேதாபேதங்களைக் கற்பிக்கும் ஏற்பாடுகளை குருட்டுப் பழக்கங்களைச் சாடியவர். மனித நேயத்துக்கும் சமத்துவத்துக்கும் எதிரான கருத்துகளை எதிர்த்துக் கவிதை மூலம் ஓயாத அறிவுப் போர் நடத்தியவர். ஒப்புரவும் மனித நேயமும் தமிழரின் பண்பாடு என்பதைக் கவிதைகளால் முரசறைந்தவர். ‘அரசவைக் கவிஞர்’ என்ற பதவி மட்டும் இருந்திருக்குமானால் அதில் அமர்ந்து தமிழ்மொழிக்குப் பெருமை சேர்ப்பதற்கான தகுதிகள் அனைத்தும் உடையவர். உரைநடைக்கே கவிதை போல் வேடமிட்டுக் காட்டும் நவீனக் கவிஞர்கள் மலிந்து வரும் இக்காலத்தில் தரமிக்க மரபுக்கவிதைகளைக் காலத்தின் தேவைக்கு ஈடு செய்யக் கூடிய வகையில் சுரந்து அளித்து வந்த செந்தமிழ் ஊற்று’ என்று புகழ் மகுடம் சூட்டியுள்ளது. (தினமணி, 05.12.1998)

இந்து தமிழ்திசை நாளிதழில் வீறுகவியரசர் நூற்றாண்டுத் தொடக்கவிழாவை முன்னிட்டு ‘முடியரசன்: பாரதிதாசன் பரம்பரையின் மூத்த வழித் தோன்றல்’ என்னும் தலைப்பில் வெளிவந்த நடுப்பக்கக் கட்டுரையில் ‘மொழிப்போரில் முக்கியப்பங்கு வகித்தபோதிலும் தி.மு.க. ஆட்சிக்கு வந்தபிறகு, அரசுப்பதவிகள் எதையும் ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்தவர் முடியரசன். மு.கருணாநிதி, எம்.ஜி.ஆர்., ஆட்சிக் காலங்களில் அரசவைக் கவிஞராகும் வாய்ப்பு

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

அவரைத் தேடி வந்தபோதும் தனது கொள்கைகளுக்கு அரசுப் பொறுப்புகள் தடையாக இருக்கும் என்று அந்த வாய்ப்புகளை மறுத்தார். பாரதிதாசன் பரம்பரையில் திராவிட இயக்கச் சார்போடு நூற்றுக்கணக்கான கவிஞர்கள் இருந்தபோதிலும் 'என் மூத்த வழித்தோன்றல் முடியரசனே' என்று பாரதிதாசனால் பாராட்டப்பட்டவர் முடியரசன். காசுக்குப் பாடுபவன் கவிஞன் அல்லன்; கைம்மாறு விழைந்து புகழ் பெறுதல் வேண்டி மாசற்ற கொள்கைக்கு மாறாய் நெஞ்சை மறைத்துவிட்டுப் பாடுபவன் கவிஞன் அல்லன் என்று எழுதியவர் முடியரசன். எழுதியதோடு மட்டுமன்றி அவ்வாறே வாழ்ந்தும் காட்டியவர்' என்று இந்து தமிழ்திசை நாளிதழின் தலைமை உதவி ஆசிரியர் கவிஞர் மு.முருகேஷ் புகழ்மாலை சூட்டியுள்ளார் (இந்து தமிழ்திசை, 06.10.2019).

படைப்பைப்போன்றே படைப்பாளனும் கொண்டாடப் பட வேண்டுமெனில் படைப்பும் படைப்பாளனும் ஒரே நேர்கோட்டில் உள்ளவும் முரண்படாமல் இருக்க வேண்டும்; படைப்பாளர் தம் படைப்பிற்கும் தான் சார்ந்துள்ள குமுகாயத்திற்கும் நேர்மையாக இருக்க வேண்டும். வார்த்தைக்கும் வாழ்க்கைக்கும் இடைவெளி இன்றி இருக்க வேண்டும். வீறுகவியரசரின் படைப்புகளைப் போலவே அவரது செம்மாந்த வாழ்வும் சான்றோர் பலரையும் ஈர்த்தது, அவரை வழிகாட்டியாய், முன் மாதிரியாய்க் கொண்டு வழிநடக்கச் செய்தது.

நிறைவுரை

பகுத்தறிவுக் கொள்கையைப் பற்றிக் கொண்டு வள்ளுவனார் நெறியில் வாழ்ந்த முடியரசனார் தம் குடும்பத்தினரையும் அவ்வாறே நடக்கச்செய்தார். 'வீட்டைத் திருத்தாமல் நாட்டைத் திருத்தமுடியாது' என்னும் கருத்தில்

உறுதியோடிருந்த அவர் தம் குடும்பம் கொள்கை நெறிக் குடும்பமாக வாழ முன்னத்தி ஏராக நின்று தம் பிள்ளைகளையும் பேரப்பிள்ளைகளையும் வழி நடத்தினார்.

தன் வரலாற்றையும் பிறர் வரலாற்றையும் கள்ளங் கபடமின்றி வாய்மை உள்ளத்தவராகப் படைத்துள்ளார். பணம் - பதவி - புகழுக்கு ஆசைப்பட்டு வளைந்து, நெளிந்து, குனிந்து, குழைந்து வால் பிடித்தும் பிறர் தாள் பிடித்தும் திரிவதோ, வரலாற்றைத் திரிப்பதோ தன்மான வாழ்விற்குப் பெரும்பழி சேர்க்கும் என்பதில் உறுதியோடு இருந்தவர் முடியரசனார். அத்தகைய பழிச்சொல்லுக்கு ஆட்படாதவாறு தம் உண்மை இயல்பில் உறுதியோடிருந்து வரலாற்றுப் படைப்புகளைப் படைத்திருப்பது அவரது தூய உள்ளத்திற்கும், வாய்மை வாழ்விற்கும், எழுத்து நேர்மைக்கும் சான்றாகத் திகழ்கின்றன.

சுருக்கக் குறியீட்டு விளக்கம்

- ஊ.கோ - ஊன்றுகோல்
- எ.த.மு - என் தந்தை முடியரசன்
- எ.நா.வா - எனது நாடக வாழ்க்கை
- சீ.செ.வை.சு.ச- சீர்திருத்தச் செம்மல் வை.சு.சண்முகனார்
- தொ.ஆ - தொகுப்பாசிரியர்
- ப.ஆ - பதிப்பாசிரியர்
- பா.கு - பாடுங்குயில்
- பா.ப.வா.ப - பாட்டுப் பறவையின் வாழ்க்கைப்பயணம்.

துணை நூற்பட்டியல்

1. பாரிமுடியரசன் (தொ.ஆ) முடியரசன் கவிதை முத்துக்கள், சாகித்திய அகாதெமி, புதுதில்லி - 1 2015.

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

2. இரா.மோகன் - இந்திய இலக்கியச் சிற்பிகள் முடியரசன், சாகித்திய அகாதெமி. புதுதில்லி - 1 2006.
3. அவ்வை தி.க.சண்முகம், எனது நாடக வாழ்க்கை, வானதி பதிப்பகம், சென்னை - 17. 1972.
4. பழ.அதியமான், சேரன்மாதேவி, காலச்சுவடு பதிப்பகம், நாகர்கோவில். 2019.
5. கடற்கரம் மத்தவிலாச அங்கதம்(ப.ஆ), பாரதி விஜயம், சந்தியா பதிப்பகம், சென்னை - 83. 2017.
6. தமிழண்ணல், மனத்துக்கு மனம் மீனாட்சி புத்தக நிலையம், மதுரை. 2010.
7. பாரிமுடியரசன் - என் தந்தை முடியரசன், மணிவாசகர் பதிப்பகம். சென்னை - 108. 2016.
8. கிருங்கை சேதுபதி - காரைக்குடியில் பாரதி, பழனியப்பா பிரதர்ஸ். சென்னை - 14. 2019.

முடியரசனார் பார்வையில் பெரியாரும் அண்ணாவும்

- முனைவர் அ.மைக்கேல் குருஸ்,

(நாச்சியப்ப சுவாமிகள் கலை அறிவியல் கல்லூரி & வீறுகவியரசர் முடியரசன் அவைக்களம் இணைந்து நடத்திய 'வீறுகவியரசர் முடியரசன் படைப்புலகம்' - தேசியக் கருத்தரங்கில் சனவரி, 2019 அன்று வெளியிடப்பெற்ற ஆய்வுக் கட்டுரை)

இருபதாம் நூற்றாண்டுக் கவிஞர்களுள் மூத்த தலைமுறைக் கவிஞர் வீறுகவியரசர் முடியரசன் ஆவார். பாரதிதாசன் பரம்பரையில் வாழ்ந்த பொதுவுடைமைக் கவிஞர் அவர். பெரியாரின் பகுத்தறிவுச் சிந்தனையையும் அறிஞர் அண்ணாவின் அறிவாற்றலையும் அகத்தில் பதியம் செய்தவர். சாதி, சமயத்தை எதிர்த்தவர்; சடங்கு, சம்பிரதாயங்களை மறுத்தவர்; தமது கவித்துவத்தால் தமிழினம் தழைக்கக் கவியரங்குகளில் அரங்கேறியவர். இவரின் கவிதை நூல்கள் பலவற்றைக் கவிஞரின் தனயன் பாரி முடியரசன் அவர்கள் வெளியிட்டுள்ளார். இவற்றில் 'ஞாயிறும் திங்களும்' என்ற நூலின் ஆய்வே கட்டுரையின் கருவாக அமைகிறது.

ஈரோடும்... காஞ்சியும்...

வீறுகவியரசர் முடியரசனார் தந்தை பெரியாரையும், அறிஞர் அண்ணாவையும் வழிகாட்டியாகக் கொண்டவர். இருவரைப் பற்றியும் கவியரங்கில் முழங்கியவர்.

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

“இருளகற்றத் தோன்றும் சுடரிரண்டு
ஒற்றைச் சுடர்தோன்று ஊரதுதான் ஈரோடு
மற்றைச்சுடர் தோன்றி வாழிடமோ காஞ்சிநகர்”

என்று பாடித் தொண்ணூறும் அறுபதும் எந்நாளும்
ஓய்வின்றிப் போராடும் நெருப்பென இருவரின் போராட்ட
உணர்வுகளையும் உரைக்கின்றார்.

“வாஞ்சையினால் நம்பெரியார் செப்பனிட்டு
வழியமைக்கப் பாடுபடுந் திறத்தைக் கண்டு
காஞ்சிக்கும் ஈரோட்டுப் பாசறைக்கும்
கற்றறிந்த அண்ணா வழியமைத்தார்”

என்று பெரியார் வழியில் அண்ணா கழகத்தையும்,
தமிழகத்தையும் காக்கும் வழி சொன்ன விதம் கவிஞருக்குக்
கைவந்த கலை. சூரியன் மறைந்தாலும் நிலவாய் ஒளிவீசி
உலகில் உலாவந்த உத்தமர்கள் என்று கவிஞரின் நெஞ்சம்
பறைசாற்றுகிறது. அவ்வகையில் கவிஞரின் பார்வையில்
இருவரையும் தனித்தனியாக ஆய்வோம்.

ஈரோட்டுப் பாசறை

‘தொண்டு செய்து பழுத்த பழம்’ என்று புரட்சிக்
கவிஞரால் புகழப்பெற்ற தந்தை பெரியார் பகுத்தறிவுச்
சிந்தனையால் தமிழகத்தை நெறிப்படுத்தியவர்.

“கண்மூடிச் கிடந்தாலும் எங்கட்காகக்
காலமெலாம் உழைத்துழைத்துப் பழுத்தமெய்”

என்றும், ஈரோட்டுப் பாசறையில் பயிற்சி பெற்று எதற்கும்
அஞ்சாமல் போர் வீரராய்ப் போராட்டம், போராட்டம்
எனக் காலமெல்லாம் வாழ்ந்தவர் என்றும் பெரியாரின்
போராட்ட உணர்வைக் கவிஞர் வெளிப்படுத்துகிறார்.

பெரியாரை நினையாத தமிழன் எவனுமில்லை. சுயமரியாதை தமிழனுக்கு உரியதென்றால் அதற்குப் புரட்சித் தந்தை பெரியாரின் தொண்டு மட்டும்தான் காரணம் என்று கவிஞர் ஆணித்தரமாகக் கூறுகிறார்.

நாதியற்றுக் கிடந்த தமிழினத்தைத் தலை நிமிரச் செய்தவன் பகுத்தறிவுப் பகலவன். பாலை, நெய்தல், முல்லை, குறிஞ்சி நிலங்களில் வாழும் தலைவர்கள் போல் இல்லாமல் பயன் தரும் மருதநிலம் போல் உணர்வு தந்து காக்கும் தலைவன் என்றும், அஞ்சாத சிங்கம், அடங்காத புலி, தூங்காத போர் யானை, கொள்கையுள்ள கரடி, கெஞ்சாத கவரிமான், சோம்பலில்லாக் காளை, முதுமையிலும் துள்ளும் கலைமான் போன்றவர் எம் தந்தை பெரியார் என்று உவமைகள் மூலம் பெரியாரின் தீரத்தைக் கவிஞர் வருணிக்கின்றார்.

சமுதாய மருத்துவன்

‘நோயுற்றோனைச் சாகாமல் காப்பதுதான் எனது கொள்கை, அறுவைச்சிகிச்சை செய்யும் சமுதாய மருத்துவன்’ என்று பெரியார் கூறியதை எடுத்துக்காட்டிச் சமுதாயக் கொடுமைகளை எதிர்த்து நின்ற திறம் பாடுகின்றார் கவிஞர்,

“சாத்திரக் கோத்திரச் சண்டைகள் நாளும்
சாதிகள் மோதிட மண்டைகள் வீழும்
ஆர்த்தெழும் அய்யாவின் போர்க்குரல்...
சாதியும் மதமும் சரிப்படவில்லை
சமுதாயந்தான் உருப்பட வில்லை”

என்று தீண்டாமை, சாதி, மத பேதமற்ற வாழ்வு வாழ வழி வகுக்கும் வைக்கம் வீரரின் சிந்தனையைக் கவினுற கவிஞர் எடுத்தாளுகின்றார்.

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

‘வேண்டாத குப்பைகளை அழிப்பதற்குத் தேவை நெருப்பு; இருட்டைப் போக்கத் தூண்டுவதும் நெருப்பு; அதுபோலத் தீண்டாமை, சாதி, மதக் குப்பைகளைப் பகுத்தறிவுச் சுடரைப் பாய்ச்சித் தொழும்பர்களை ஆக்குகிற நெருப்பாக விளங்குகிற அஞ்சா நெருப்பு’ என்று பகலவனின் பகிர்வைக் கவிஞர் பறைசாற்றுகிறார்.

**“வேத புராணங்கள் கோடி - மக்கள்
வீரத்தை மானத்தை மூடினர் பாடி”**

என்று மூடப்பழக்கவழக்கங்களைச் சாடும் வெண்தாடி வேந்தரின் கனலுக்குக் கவிஞர் மேலும் தீ மூட்டுகிறார்.

அறிஞர் அண்ணாவின் அறிவாற்றல்

தமிழக வரலாற்றில் அறிஞர் அண்ணாவிற்குத் தனி இடமுண்டு. தமிழ்ப்பேச்சும் எழுத்தும் இவர் மூச்சாய் இருந்தன. ‘கடமை - கண்ணியம் - கட்டுப்பாடு’ என்பது இவர் வாக்கு. தமிழ் நாட்டுக்குப் பேரரணாக நின்றவர் அறிஞர் அண்ணா’ என்று கவியரசர் முடியரசனார் வரையறுக்கிறார். மேலும்,

**“அறிஞரெனும் சொல்லுக்கே உரியரானார்
அண்ணாஎன் றழைப்பதற்கும் உரியரானார்
பாவேந்தன் பாட்டுக்கோர் அரணாய் நின்றார்
பைந்தமிழ்ப்பண் பாட்டுக்கு அரணாய் நின்றார்”**

என்று அறிஞரின் சிறப்பைக்கண்டு பெருமிதம் கொள்கிறார்.

**“குற்றால மலைமுகடும் நானும் வண்ணம்
கொட்டுகிற சொல்லருவி, எங்கள் அண்ணா”**

மேடைப் பேச்சில் தனக்கெனத் தனியிடத்தைப் பிடித்த அறிஞர் அண்ணா நகைச்சுவை மற்றும் எதுகை, மோனைப் பேச்சால் அனைவரையும் கவரும் ஆற்றல் மிக்கவர். நாடகம், திரைப்படம், புதினம், சிறுகதை, கட்டுரை எனப் பரிணாமங்களில் படைப்புகளைப் படைத்தவர். தமிழ்ப் பற்றால் மொழி காத்தவர். இந்தி எதிர்ப்புக்குக் குரல் கொடுத்துப் போராடியவர் என்று அண்ணாவின் ஆற்றலைக் கவியரங்கப் பாடல்கள் மூலம் கவிஞர் பாராட்டியுள்ளார்.

அண்ணாவின் பண்புகள்

சிறையிலிருந்து அண்ணா வெளிவரும்போது அவரை வரவேற்கும் விதமாய் முடியரசனார் அவரின் பண்புகளைப் பாடுகிறார்.

அகிலம் போற்றும் அறிஞன், அண்ணன், பகைவர்க்கு இரங்கும் பண்பினன், சிங்கம், வீரன், தீரன், படைஞன், கலைஞன், அருள் பொழியும் விழியினன், அறமுரைக்கும் மொழியினன், மதியினன், கருணை நெஞ்சினன், அஞ்சாதவன், எதையும் தாங்கும் இதயமுடையவன் என்று உள்ளத்தில் எழுந்த சொல் மலர்களால் அறிஞருக்குக் கவிஞர் பாமாலை சூட்டுகிறார்.

தாய்மொழிக்காவலர் அண்ணா

“தமிழ்மொழியின் தவமகனை நாடு காக்கும்
தலைமகனைத் தனிமகனைக் காஞ்சி தந்த
அமிழ்தனைய பெருமகனைப் புகழ்ந்து பாட
அறியாத நாவென்ன நாவே”

என்று கவிஞர் அறிஞரின் தமிழ்ச் சிந்தனையைப் பாராட்டி மகிழ்கிறார். ‘தமிழுக்குத் தீங்கென்று ஒன்று வந்துவிட்டால்

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

அரசபதவியை விட்டுவிட்டுத் தமிழுக்குப் போர் செய்வோம்' என்று அண்ணா கூறியதைக் கவியாக்கித் தந்தவர் கவிஞர். இந்தியைத் திணித்தால் மக்கள் போர் முரசு கொட்டுவர் குருதி சிந்திப்போர் புரிவர் என்றும் எடுத்தியம்புகிறார். அண்ணாவின் தமிழ்ப் பற்றும் தமிழ்ப் பேச்சும் தன்னைக் கவர்ந்ததாகவும் எழில் மொழிக்காவலர் என்றும் கவிஞர் வியப்படைகிறார்.

திருத்தலங்கள் மூன்று

தந்தை பெரியார், 'திருத்தலங்கள் திருக்கோயில் வேண்டாம்' என்று முழங்கியவர். இதை ஏற்றுக்கொண்ட கவிஞர் முடியரசனார் தன்மான இயக்கத்தார்க்குத் திருத்தலங்கள் மூன்று என இயம்புகிறார்.

**“பேரோடு பெற்றிலங்கும் தமிழ்மொழிக்குப்
பேரிடர்கள் வராமல் தடுத்துக் காக்க
ஈரோடு காஞ்சிபுரம் ஆரூர் என்னும்
இம்மூன்றும் நம்மவர்க்குத் தலங்கள் அன்றோ?”**

என்று தந்தை பெரியார், அறிஞர் அண்ணா, கலைஞர் கருணாநிதி ஆகியோர் பிறந்த ஊர்களைத் தமிழரின் மூன்று திருத்தலங்களாக அறிவிக்கின்றார்.

**“ஈரோட்டுப் பள்ளியிலே ஏடெடுத்துக் கற்றுணர்ந்து
பாராட்டுங் காஞ்சிபுரப் பல்கலைசேர் மன்றத்தில்
கற்றுத் தெளிந்து கலைஞர் எனும் பட்டம்
பெற்றுத் திகழும் பெருமை மிகவுடையார்”**

என்று கலைஞர் கருணாநிதிக்குக் கவித்துவம் சூட்டுகிறார் கவிஞர். கழகத்தைக் கட்டிக் காத்துத் தன்மானக் கொள்கைகளைக் கடைபிடித்து வந்தவர் என்று தெளிவு படுத்துகிறார்.

இறுதியாக...

வீறுகவியரசர் முடியரசனார் தமது புலமைத் திறத்தால் தமிழ்மொழிக்குத் தனிப்பெரும் மகுடம் சூட்டியுள்ளார். பெரியாரின் பகுத்தறிவையும் அறிஞர் அண்ணாவின் மொழியாற்றலையும் தமது வாழ்வியலில் கடைப்பிடித்தார். சாதி மறுப்புத் திருமணம் செய்து சமுதாயமறுமலர்ச்சி கண்டார். முற்போக்குச் சிந்தனைகளால் கவிகள் படைத்து நானிலம் வாழப் புதுயுகம் படைத்தார். தாய்மொழி காத்த தனிப்பெரும் புலவர்களில் நம் வீறுகவியரசரின் பங்கு மேலானதாகும். வாழ்த்தரங்கம், கவியரங்கம், கவிமடல்கள் மூலம் ஈரோட்டுப் பெரியார், காஞ்சிக்கதிர்வன், ஆரூர் கலைஞர் ஆகியோரின் புகழுடம்பு அவனியில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறது என்பது வீறுகவியரசர் முடியரசனாரின் கவிதைகள் மூலம் அறிய முடிகின்றது. வீறுகவியரசரின் கவிதைகளைப் படிக்கப் படிக்க நறுந்தேன் கலந்த அமிழ்தமாய் விளங்குகிறது என்பதே உண்மை.

தமிழகத்தில் ஆசிவகம்: மீட்டுருவாக்கம்

- முனைவர் யே.சாந்தக்குமார்

(சான்லாக்ஸ் பன்னாட்டு ஆய்விதழ் (Shanlax International Journal of Arts, Science & Humanities), மலர்: 3 - சிறப்பிதழ்: 2 - ISSN: 2454 - 3993; & தமிழ் உயராய்வு மையம், அரசு கலைக்கல்லூரி, மேலூர். இணைந்து நடத்திய “காலந்தோறும் தமிழ் இலக்கியப் படைப்புகளும் படைப்பாளர்களும்” பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கத்தில் 21.12.2018 அன்று வெளியிடப்பெற்ற ஆய்வுக் கட்டுரை)

முன்னுரை

கி.மு. 6-ஆம் நூற்றாண்டு உலக வரலாற்றில் அறிவொளி ஏற்றிய காலம் என்று வரலாற்றறிஞர்கள் குறிப்பிடுவர். இந்தியாவில் சமணம், பௌத்தம், ஆசிவகம் போன்ற சமயங்கள் தோற்றம் பெற்றன. ஆசிவகம் பற்றிய கட்டுரையில் தமிழகத்தில் ஆசிவகத்தின் தோற்றம் வரலாற்றுப் பின்புலம் தத்துவப் போராட்டங்கள் பரபக்க வாதங்களின் குறிப்புகள், மறுப்புக் கோட்பாடுகள், அடையாள அழிப்புகள், சித்தர்களின் பங்களிப்பு, மிஞ்சிய எச்சங்கள் போன்ற கருத்துக்களைப் பற்றிப் பேசுகிறது.

சமயத் தத்துவப் போராட்டத்தின் வரலாற்றுப் பின்புலம்

கி.மு. ஆறாம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவின் வட கிழக்கில் தோன்றிய சமண சமயத்தின் 24-ஆவது தீர்த்தங்கர வர்த்தமான மகாவீரரும் புத்த சமயத்தைத் தோற்றுவித்த கௌதம புத்தரும் பிறப்பால் இனக்குழுத் தலைவர்களாவர். ஆசிவகத்தைத் தோற்றுவித்த மார்கலி கோசகர் பிறப்பால் சாமானியர். மார்கலி கோசகரும் வர்த்தமான மகாவீரரும்

சமகாலத்து நண்பகளாவர். பிற்காலத்தில் இருவருக்குள்ளும் கருத்து வேறுபாடு காரணமாகப் பிரிந்து செல்லவேண்டிய சூழலில் தமிழகத்திற்கு வந்து ஆசிவகத்தைப் பரப்பினார் என்பர். வடகிழக்கு இந்தியாவில் ஆசிவகம் தோன்றியது என்பதை விடத் தமிழகத்தில் தோன்றி வளர்ச்சி கண்டிருக்கிறது எனலாம். சமண சமயப் பிரிவில் திகம்பரர் மற்றும் சுவேதம்பரர் என்று பிரிந்தபொழுது ஆசிவகர்களும் திசையை ஆடையாக அணிந்தவர்களாக திகம்பரர்களாகத் தென்னிந்தியாவில் குறிப்பாகத் தமிழகத்திற்கு வந்தனர். நாடோடியாகவே வாழ்ந்தனர். சமண சமயமானது சிந்து சமவெளி நாகரிக காலத்துடன் தொடர்புடையது. சமண சமயத்தின் முதலாவது தீர்த்தங்கரர் “ரிஷப தேவர்” என்பவர். தமிழில் “ஆதிநாதர்” என்று அழைக்கப்படுகிறார். நிர்வான நிலையை அடைந்த ஆதிநாதனையே (உருவக ஒப்புமைத் தன்மையில்) சிவன் என்று குறிப்பிடுவதாக ஆதிசங்கரன் என்ற சித்தர் குறிப்பிடுவார். தமிழரின் ஐந்திணைக்குரிய இனக்குழுத் தலைவனில் முல்லைத் திணைக்குரிய “மாயோன்” வழிபாட்டைச் சுட்டுவது நினைவுகூரத்தக்கது.

ஆசு + ஈவு + அகம் = ஆசிவகம் (இடவாகு பெயர்) ஆதிசித்தர்கள் வாழ்ந்த இடமாகும். ஆதியில் ‘அறிவர்’ எனப்பட்டனர். ஆசு = கேட்டவுடனேயே தங்கு தடையில்லாமல் பிழையில்லாமல், ஈவு - (தீர்வு) மக்களின் பலதரப்பட்ட சிக்கல்களுக்குத் தனித்தனியான தீர்வுகள், அகம் (இடம்) = கிடைக்கும் இடம் என்பதை = மக்களின் சிக்கல்களுக்குத் தனித்துவமான தீர்வு கிடைக்கும் இடம் என்பது பொருளாகும். தனி மனிதன் மற்றும் சமுதாயச் சிக்கல்களுக்குத் தீர்வுகாணும் இடம் என்று பொருள் கூறலாம்.

“சித்” (அறிவு) - சிந்தி (மொழி) - சிந்து (ஆறு) - சிந்தை உடையவர்கள் சித்தர்கள். சித்தர்கள் என்பதற்கு அறிவர்கள் என்பது பொருள். சித்தர் கனத்தை, “அறிஞர் குலம்” என்று குறிப்பர். தமிழகத்தில் தோன்றிய பதினெண் சித்தர்கள் (பதின் (பத்து) - எண் (திசை) நாட்டார் மக்களின் வழக்குச் சொல்லாக இருக்கிறது. இது ஒரு தொகை எண்ணாகும்.” “பதினெண்மர் - என்ற சொல்லாக்கம் சித்தர்கள் பதினெண்மர் என்ற நிலையில் உருவாக்கப்பெற்று அது நிலைப்படுத்தப் பெற்றுள்ளது.” பதினெண் சித்தர்களின் பெரிய ஞானக்கோவை என்ற நூல் தொகுப்பில் சித்தர்களின் எண்ணிக்கையைச் சான்று தருபவர்களாகக் கருவூரார், காகபுசண்டர், சட்டைமுனி போன்ற சித்தர்களும், ஞானவெட்டியானின், பொருநூல் காவியம் என்ற நூல்களும் சான்றுகளின் வழியில் சித்தர் பதினெண்மர் என்பதை உறுதிப்படுத்த முடிகிறது.

தமிழ்ச் சித்தர்கள் மரபின் மூலச்சித்தர்களாக பதினெண்மர் = (பதினெட்டு) என்று கூறும் வழக்கம் நடைமுறையில் இருந்து வருகிறது. அவர்கள் 1.நந்தி, 2.அகத்தியர், 3.மூலர், 4.புண்ணாக்கீசர், 5.புலத்தியர், 6.பூனைக்கண்ணர், 7.இடைக்காடர், 8.போகர், 9.புலிக் கையீசர் (புலிப்பாணி), 10.கருவூரார், 11.கொங்கணர், 12.காலங்கி, 13.அமுகண்ணர், 14.அகப்பேயர், 15.பாம்பாட்டி, 16.தேரையர், 17.குதம்பை, 18.சட்டை முனி என்ற நிலையில் சித்தர்களை ஏற்கமுடிகிறது. ஆசு + ஆன் = ஆசான் / (ஆசிரியர் - குற்றம் / பிழை - நீக்குபவர் / போக்குபவர்). தந்தைக்கும் மகனுக்கும் உள்ள உறவு போன்றதே ஆசிரியருக்கும் - மாணவருக்கும் உள்ள உறவு முறையாகும். சித்தர்கள் வழிவழியான மரபினைப் பின்பற்றுபவர்கள். அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்குள்ளும் ‘குரு - சீடர்’ என்ற

மனப்பான்மை உண்டு. ஒருவருக்கு ஒருவர் சீடர் என்ற நிலையில் சித்தர் உறவுமுறை இருந்துள்ளது என்ற நிலையில் 'சித்த மரபு' செழித்து வளர்ந்துள்ளது.

ஆரியரின் வேதஏற்பு, வர்ணாசிரம ஏற்பு, பிராமண மயமாதல், சமஸ்கிருத மயமாதல், ஆத்திக வாதம், கடவுள் நம்பிக்கை, ஒற்றைமயமான பெருந்தெய்வமாக்கல் என்ற வைதீகச் சமயத்திற்கெதிராகத் தோன்றிய சமயங்களே சமணம், பௌத்தம் மற்றும் ஆசிவகமாகும். வேத எதிர்ப்பு மரபில் சமணரின் பிரகிருத மொழியும் பௌத்தரின் பாலி மொழியும் ஆசிவகத்தின் அர்த்தமகதியும் திரவிடி இன மக்களின் தொன்மை அடையாள மொழியான தமிழியும் சிந்துவெளி மக்களின் சிந்தி மொழியும் சமஸ்கிருத மொழியிலிருந்து வேறுபட்டவை. நாத்திக வாதம், கடவுள் மறுப்பு, நாட்டுப்புறச் சிறுதெய்வங்களை ஏற்றுக்கொண்ட பன்முகத்தன்மை வாய்ந்த அவைதீக சமயமாகும். மனிதகுல ஒற்றுமையைப் போற்றும் மனிதத்துவத்தை வலியுறுத்துகிறது. வேத சமயமானது வேள்விப் பலியை ஏற்றுக்கொண்டது. சமணம், பௌத்தம், ஆசிவகத்தில் வேள்விப் பலியை ஏற்பதில்லை. மேலும் கொல்லாமை அறத்தை கைக் கொண்டிருக்கின்றன. அசுரவதம் செய்தல் என்ற மனித நரபலிக்கு மாற்றாகத் தோன்றியவையே தேங்காய் உடைத்தல் மற்றும் பூசணிக்காய் உடைப்பாகும்.

சமயத் தாக்கவாதத்தில் சமணம் X பௌத்தம் X ஆசிவகம் ஒரு தலத்திலும் சைவம் X வைணவம் ஒரு தலத்திலும் சமணம் X சைவம் (மதுரையில் கழுவேற்றம் செய்தது) ஒரு தலத்திலும் தத்துவப் போட்டிச் சண்டைகளிட்டன. விசயநகரப் பேரரசுக் காலத்தில் பிராமணர்கள் தமக்குக் கிடைத்த தகுதி, வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்திச் சைவத்தை முழுமையான ஒற்றைத்

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

தன்மையில் ஆரியமயமாக்க முயற்சித்தனர். சடங்கு முறைமைகளில் சமஸ்கிருதமய மந்திர உச்சாடத்தினைக் கடமையாக்கிக் கொண்டனர். இவற்றை எதிர்த்துப் போராடித் தமிழரின் பண்பாட்டு அடையாளங்களைக் காப்பதில் சித்தர்களுக்குப் பெரும் பங்குண்டு. ஆசிவகத்தின் அடையாளப் போராட்டங்களைக் குறிக்கும் வகையில் காளை, எருது, யானை, குதிரை, தாமரை (நாகம் - பாம்பு, மயில், மூஞ்சுறு - எலி) போன்றவை காணப்படுகின்றன. தொடக்கக் காலங்களில் இனக்குழு அடையாளங்களாகவும் கால நீட்சியில் சமய அடையாளமாகவும் இவை மாற்றம் கண்டிருக்கின்றன.

ஆசிவகம் X சைவம் என்ற தத்துவத் தளப் போராட்டம் நடைபெற்றபோது வைணவம் ஆசிவகத்திற்கு அடைக்கலம் கொடுத்து ஏற்றுக்கொண்டதன் வழியாக ஆசிவகத்தின் இறுதி எச்சங்களை வைணவத்தின் பண்பாட்டுப் பழக்கவழக்கங்களில் காணமுடிகிறது. பேராசிரியர் இந்திரா பார்த்தசாரதி எழுதிய இராமானுசர் என்ற நூலில் பிரம்ம சூத்திரத்திற்கு உரையெழுதிய உரையாசிரியர்களில் இராமானுசர் விசிஷ்டத்வைதத்தின் அடிப்படைகளைப் புரிந்துகொள்வதென்பது இராமானுசரின் வாழ்க்கையைப் புரிந்துகொள்வது போன்றது என்பார். இராமானுசர் வருணாசிரம தர்மத்தை எதிர்த்தவர். அவரோடு உடனிருந்தவர்களில் தாழ்த்தப் பட்ட சமூகத்தவர்களும் உண்டு. இது பிராமணியம் எனப்படும் வருணாசிரம வைதீகத்திற்கெதிரான நிலைப்பாடாகும். இராமானுசர், “மக்களனைவரும் சமம்” என்பதை வைணவ சமயத்தில் தென் கலையின் நடையாக்கினார்.

பரபக்க வாதக் கருத்துக்கள்

சமணம், பௌத்தம், சைவம் போன்ற சமயங்களில் காணப்படும் குண்டலகேசி, நீலகேசி, மணிமேகலை, சிலப்பதிகாரம், சிவஞானசித்தியார் போன்ற நூல்களின் வழியாகப் பரபக்க (எதிர்நிலை வாதிகளின் கருத்துரைகள்) வாதப் பகுதியிலிருந்து அறியமுடிகிறது. நீலகேசி நூலில் காணப்படும் “ஆசிவக வாதச் சருக்கம்” என்ற தலைப்பில் நீலகேசி சமதண்டம் என்ற ஊரை அடைகிறாள். “தண்டம்” வைத்துக்கொள்வது துறவிகளின் அடையாளம். இது மூச்சுக் கலை ஓட்டத்தைக் கவனிப்பதற்கு உதவுகிறது. நீலகேசி சமதண்டத்தில் அமைந்துள்ள ஆசிவக மடத்தின் தலைவனான பூரணனுடன் சமயவாதக் கருத்துக்களை முன்வைக்கிறாள். ஆசிவகத்தின் முதல்வன் மற்கலி என்றும் சமய நூல், “நவகதிர்” (ஒன்பது கதிர்) என்ற நூலினை, “ஒக்கலி, ஒகலி” என்ற தெய்வங்கள் என்றும் நுண்ணிய அணுக்கள் ஐந்தும் மற்கலி கண்டுணர்த்திய பொருளாகக் (பா.671) கூறுகிறார். காரணத்தாலே காரியம் நிகழும் (பா.668) என்பதை ஆசிவகம் மறுக்கிறது என்றால், இல்லாத பொருள் தோன்றமாட்டா என்றும் உள்ள பொருள்கள் கெடமாட்டா (பா.698) என்றும் நீலகேசி தத்துவம் கூறுகிறாள். ஆக ஆமாங்காம் (பா.710), உயிரியல்பு (பா.712), நிலப்பால் (பா.717), (ஐந்திணை), காலம் இல்லை (பா.721) என்ற கருத்துகளுக்கு நீலகேசி மறுப்புரை செய்கிறாள்.

சித்தர்களின் எதிர்ப்பியக்கம்

பதினெண் சித்தர்கள் வைதீக எதிர்ப்பு, வர்ணாசிரம தர்மம் எதிர்ப்பு, கோவில் பண்பாட்டு எதிர்ப்பு, குருமார்களின் போலியான புறவேட எதிர்ப்பு, சாதிய

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

எதிர்ப்பு, புரோகிதம் - கல் வணக்கம் எதிர்ப்பு, கடவுள் கோவிலில் இல்லை - ஓடித்திரிவதால் ஒரு பயனும் இல்லை ஈசன் மனதில் உள்ளார் என்றும் அறத்தோடு நிற்பதே விடுதலை என்றும் பொய், சூது, கொலை, குடி, விபச்சாரம் போன்ற கூடா ஒழுக்கச் செயல்களை வன்மையாகக் கண்டித்திருக்கின்றனர்.

மருத்துவம், தந்திரிகம், ஓசக்கலை, வானியல், மெய்ப்பொருளியல், ஆயக்கலைகள் போன்ற பல்துறைகளிலும் சித்தர்கள் சிறப்புநிலை பெற்றவர்கள். சாதியமாகிய வைதீகத்தை எதிர்த்தவர்கள் என்பதால் சித்தர்கள் உலகிலிருந்து ஒதுங்கி வாழ்ந்தனர். சித்தர் பாடல்களில் (உ)லோகாயதச் சித்தர்கள் வாலைச்சாமி (ஞானக்கும்மி) ஞான (இ)ரத்தினக் குறவஞ்சி போன்ற பாடல் பகுதிகளில் உலகியல் நடைமுறை சார்ந்த தற்செயல் நிகழ்வுகளைப் பற்றிக் கூறுகிறது.

ஊழ் (தலைவிதி)

சமணர் இலக்கியமாகக் கருதப்படும் திருக்குறளில் ஊழியல் என்ற பகுதியில் ‘ஊழ்’ என்ற அதிகாரத் தலைப்பில் (அதி.38) தனியாகப் பத்துக் குறட்பாக்களையே படைத்திருக்கிறார். திருக்குறளில் தெரிந்து வினையாடல், வெருவந்த செய்யாமை, வினைத் தூய்மை, வினைத்திட்டம், வினை செயல்வகை போன்ற அதிகாரத் தலைப்புகளில் வினையைப் பற்றி அதிகம் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். வினை என்பது நற்செயல், தீச்செயல் இவற்றிற்கேற்பப் பலன்களை அனுபவிப்பதாகும். அறிவியலில் நியூட்டனின் மூன்றாம் விதி ஒவ்வொரு விசைக்கும் அதற்குச் சமமான எதிர்விசை உண்டு என்பதாம்.

உளவியல் அடிப்படையில் ஒவ்வொரு மனிதருக்கும் தனித்துவமான தனியாள் வேற்றுமைகள் உண்டு. “நான் ஏன்

என் தந்தையைப்போல இருக்கிறேன்” என்ற இரஸ்யப் புத்தகத்தில் மரபணு சார்ந்த அறிவியல் தன்மையும் தலைப்பைக் கொண்டிருக்கிறது. ஏழு தலைமுறையின் மரபணு அட்டவணையில் ஒருவரைப்போன்று மற்றொருவர் காணப்படுவதைக் குறிப்பிடலாம். மருந்தால் தீர்க்க முடியாத நோயும் நமது மரபணுவிலேயே (டி.என்.ஏ. மற்றும் ஆர்.என்.ஏ) தீர்மானிக்கப்பட்டு உயிர் செல் கடத்தப்பட்டே குழந்தைகள் பிறக்கின்றனர். இதையே தலைவிதிக் கொள்கையான ஊழ் என்று அழைப்பர். இது பிறந்த குழந்தையின் தலை ஓட்டின் அமைப்பினைத் தீர்மானிக்கும் செயலாக அமைகிறது. ஆசிவகத்தில் ஆகூழ் - போகூழ் என்று வகுப்பர். ஆக ஊழ் என்பதும் மருத்துவம் சார்ந்தது. தேவையும் சூழலியலும் ஊழியலுடன் முரண் பட்டாலும் முழுமையாக மாற்ற முடியாத இரத்தக் குணங்களாக அமைகின்றது.

காலம் சென்ற இயற்பியல் அறிஞர் ஸ்டீபன் வில்லியம் ஹாக்கின்ஸ் எழுதிய, “காலம் ஓர் வரலாற்றுச் சுருக்கம்” (A Brief History of Time) என்ற நூலில் காலமும் இடமும் ஒரு குறிப்பிட்ட இடைவெளிக்குப் பிறகு இரண்டையும் பிரித்துப்பார்க்க முடியாத (முன் - பின் செல்லாமல் = கீழ் - மேல் செல்லுவதால் நாப்பரிமாணக் காட்சி - நீளம் X அகலம் X உயரம் X நிழல் X தோற்றம்) ஒன்றாக மாறிவிடுகின்றன என்பார். சித்தர்கள் ‘வெளி’ என்ற கருத்திற்குப் பொருள் கூறுவதை ஒப்பிடும்பொழுது வான்வெளிப் பகுதியானது பூமியை விட்டுக் குறிப்பிட்ட தூரத்திற்கப்பால் மேலே செல்லச்செல்ல எப்பொழுதுமே பகலாகச் சூரியன் 24 மணி நேரமும் காணப்படுவதால் இரவைக் காணமுடியாது. (சிறுபொழுது X பெரும்பொழுது) இரவு காணப்படாத சூழலைக் காலத்தால் குறிக்க

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

முடியாது. காற்றில்லாத புவியீர்ப்பு விசையில்லாத வெற்றிடத்தில் நிலையாக நிற்கவும் முடியாது. நிற்க முடியாத இடத்தைக் குறிக்க முடியாது. மாறாக வான்வெளிப் பகுதியில் மிதக்கவே முடியும். நீலகேசி நூலில், “ஆசிவக வாதச்சருக்கம்” என்ற பகுதியில் “மன்பெறு நுண்பொரு ளைந்தியல் பாயவை / யென்ப நிகழ்ச்சியுங் காழ்ப்பா டென்சொல்” காழ்கொண்டு அழிதலும், நேர்மையுற்று மிதத்தலும் என்று குறிக்கிறது. காலம் இல்லை (பா.221) என்றும் ஆசிவகம் குறிப்பிடுகிறது.

முரண் கூறுகளின் மெய்மைகள்

உலகாயாத வாதத் தத்துவத்தில் உலகின் எதார்த்தமான இயற்கையின் இயல்பைப் பற்றிப் பேசுகிறது. திருக்குறளில், நேர்மறையில் நன்மையும் எதிர்மறையிலும் நன்மை காணும்படியாக அமைந்துள்ளது. (எ.கா: நட்பு X கூடாநட்பு), “தாந்திரிக வித்தை” என்பது சித்த மருத்துவத்திற்கு மற்றொரு பெயராகும். சித்தமருத்துவத்தில், “சத்ரு X மித்ரு” (நட்பு X பகை) காணப்படுவது போல முரண் கூறாக முரண்படும் மெய்மைகளின் அடிப்படையில் ஆசிவகத்தில், “ஆகூழ் போகூழ்” என்று வகுப்பர். (ஆகூழ் - ஆகும்போது ஆகும் என்றும், போகூழ் - போகும்போது போகும். (எ.கா: இன்பம் X துன்பம்) அறிவியல் அடிப்படையில் காந்தத்தில், வட துருவம் மற்றும் தென் துருவம் என்றும், மின்னோட்டத்தில் நேர்மின் அயனி மற்றும் எதிர்மின் அயனி என்றும் பிரிக்கலாம்.

தமிழர் இலக்கியத்தில் புறநானூற்றுப் பாடலில் (பா.194) பக்குடுக்கை நன்கணியார் உலகின் நிலையாமைத் தன்மையைப் பற்றிக் கூறுகிறார். நன்கணியார் என்பது இவரது கணிதத்துறை ஆற்றலால் அமைந்த பெயர்.

‘பக்குடுக்கை’ என்பதற்கு மெய்ப்பையே உடையாகக் கொண்ட துறவிக் கோலத்தினர் என்பர். இச்செய்யுள் உலகத்து வாழ்க்கை நிலையாமையைப் பற்றி மிகவும் திட்பமுடன் எடுத்துக் கூறுகிறது. படைத்தோனைப் ‘பண்பிலாளன்’ எனக் கூறுவதும் கருதுக.

“ஒரில் நெய்தல் கறங்க, ஓர்இல்
 ஈர்ந்தண் முழுவின் பாணி ததும்பப்
 புணர்ந்தோர் பூவணி அணியப் பிரிந்தோர்
 பைதல் உன்கண் பனிவார்பு உறைப்ப
 படைத்தோன் மன்ற, அப் பண்பி லாளன்
 இன்னாது அம்ம, இவ் வுலகம்:
 இனிய காண்க, இதன் இயல்புணர்ந் தோரே”

இவ்வுலகமே மிகவும் இன்னாதது. ஒரு வீட்டில் ஓர் உயிர் பிரிந்து செல்லச் சாப்பறை ஒலிக்கிறது. மற்றொரு வீட்டிலோ இனவுற்பத்தி வளர்ச்சிக்குக் கால்கோளான மண வாழ்வில் ஈடுபடுத்தும் மங்கல முழுவோசை முழங்க மணந்த மகளிர் பூவணிகின்றனர்: மற்றொரிடத்திலோ கணவரைப் பிரிந்த மகளிர் கண்ணீர் சோரக் கலங்குகின்றனர். இவ்வாறு மகிழ்வும் துயரமும் ஒருசேரப் படைத்து விட்டனன் பண்பிலாளனான படைப்பவன். எனவே இவ்வியல்புணர்ந்த யாவரும், இன்னாதனவற்றைச் சிந்தனையினின்றும் ஒதுக்கி, இனியவற்றை மட்டுமே கண்டு மகிழ்வாராகுக! என்கிறார் பக்குடுக்கை. வாழ்வது ஒருமுறை என்பதால் ஒரு ரோஜாச் செடியில் முள்ளும் மலரும் இணைந்திருக்கிறது. முள்ளை மட்டுமே சிந்தனை செய்தால் அதிலுள்ள மலர் தெரியாது. ஆகவே மலர் வாடுவதற்கு முன்பே மலரைக் கண்டு அறிவதே நல்லது. (உயிரும் உடலும் இயங்குவதும் அவ்வாறே).

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

பூத - அணுக்கொள்கை

தொல்காப்பியத்தில், “உலகத் தோற்றமும் வழக்கும்” என்ற பகுதியில் இவ்வுலகம் நிலம், தீ, நீர், காற்று, வான் ஆகிய ஐம்பூதங்களின் கலவையென்பதை வலியுறுத்துகிறது.

“நிலம் தீ நீர் வளி விசம்போடு ஐந்தும் / கலந்த மயக்கம் உலகம் ஆதலின்” (பா.1589) கிரேக்கர்கள் பூதங்களை நான்காகப் பிரித்துப் பார்க்கும் பொழுது ஆசிவகத் தமிழர்களோ அவற்றை நிலம், நீ, காற்று, மண், வானம் என்று ஐந்தாகப் பிரித்து வளியையும் இணைத்துப் பார்த்தனர். இவை அளவு மாறுபட்டினால் அதன் பண்பும் மாறுபடுகிறது. ஆக ஒன்று, இரண்டு, மூன்று, நான்கு, ஐந்து இவற்றின் கூடுதல் தொகை = 15 என்பதே பூத அளவாகும். நோயும் மருந்தும் இணைந்திருப்பது போல அண்டமும் பிண்டமும் ஒரே அளவு கோளால் ஆனதே. கோடை காலத்தில் வியர்வை ஊறுவதும், தாகம் ஏற்படுவதும், வெம்மையால் சிறுநீர் கடுப்பதும் இயற்கையின் இயல்பானதே. கார் காலத்திலும் குளிர் காலத்திலும் சிறுநீர் அடிக்கடி வெளியேற்றப்படுவதும் இயற்கையின் செயலே. அறிவியல் அடிப்படையில் வளிமண்டலக் காற்றழுத்தமும் உடலிலுள்ள இரத்த அழுத்தமும் சமவிகிதமாக இருப்பதே இயற்கையின் விதியாகும். வெளியில் ஏற்பட்ட பருவ மாற்றத்தால் உடல் உட்புறமும் மாற்றமடையும் தன்மையுடையது.

தற்செயல் வாதம்

உலகத்தில் நடப்பவை எல்லாம் தற்செயலானவை. உலகம் என்பது மாற்றங்களுக்குட்பட்டது. உலகில் மாறாதவை என்று எவையுமில்லை. தேவையும் சூழலும் மாறிக்கொண்டே இருப்பது போலக் காலமும் இடமும் மாறிக்கொண்டே இருக்கும். ஆகவே இன்பமும் துன்பமும்

ஒருவருக்கு நிரந்தரமல்ல. மாறாகத் தற்செயலானதே. அணுவின் அடிப்படைப் பகுதியில் எலெக்ட்ரான் (8) எதிர்மின் அயனியாகவும், புரோட்டான் (2) நேர்மின் அயனியாகவும், முரண்பட்டு முடுக்கப்பட்ட ஒட்டமாகச் சுழலுகிறது. எலக்ட்ரானும் புரோட்டானும் இணைந்து மூலக்கூறில் நியூட்ரானாக மாறுவது $(8 + 2 = 10)$ தற்செயல் நிகழ்வாகச் சார்பு நிலையில் நின்று அமைதியுறுகிறது. இவையே எதிர்மறைகளின் ஒற்றுமையும் போராட்டமுமாக இருக்கின்றன.

முடிவுரை

ஆசிவகம் வடகிழக்கு இந்தியாவில் தோன்றியது என்பதை விடத் தமிழகத்தில் செழித்து வளர்ந்த சமயமாக இருந்திருக்கிறது. கி.பி. ஆறாம் நூற்றாண்டில் தோற்றம் பெற்றது என்பதைவிட ரிஷபர் என்ற ஆதிநாதரின் வழிமுறைகளைப் பின்பற்றிக் கைக்கொண்ட சமயங்களாகச் சமணமும் ஆசிவகமும் இருக்கின்றன. உருவ ஒப்புமையால் ஆதி நாதரே பிற்காலத்தில் சிவனாக அறியப்படுகிறார். 23-ஆவது தீர்த்தங்கரர் பார்சவ நாதருக்குப் பிறகே மார்க்கலி கோசகர் ஆசிவகத்தின் தோற்றுவாளர் ஆனார். கி.பி. பத்தாம் நூற்றாண்டில் தமிழகத்தில் சமண சமயம் அழிக்கப் பட்டது. வட இந்தியாவில் நவநாதச் சித்தர்களுக்குப் பிறகு கி.பி.14 முதல் 18 வரையிலான நூற்றாண்டுக் காலத்திற்குப் பிறகும் ஆசிவகம் சித்தர் மரபாக இருந்திருக்கிறது. ஆசிவகத்தின் மற்றொரு குழுவினர் வைணவ சமயத்தின் அடைக்கலத்துடன் இரண்டறக் கலந்து பண்பாட்டு அடையாளமாக மாறிவிட்டனர். இன்றும் மக்கள் வழக்குகளாக, பண்பாட்டின் எச்சமாக நின்று நிலை பெற்றிருப்பதைக் காணமுடிகிறது. நோய் தோன்றுமிடத்தில் தான் மருந்தைத் தேடவேண்டும் என்பதற்கேற்ப உயிர்

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

தோன்றும்பொழுதுதான் ஊழ் விதியும் தீர்மானிக்கப்பட்ட தலையெழுத்தாகத் தோன்றுகிறது. உலகின் இன்பமும் துன்பமும் “ஆகூழ் - போகூழ்” தற்செயலானது. ஆகவே உலகம் என்பது நிலையில்லாது பூதங்களும் மாற்றமடைந்து கொண்டே இயங்குவது. ஆக ஆசிவகம் தமிழரின் ஆதிச் சயமாகும்.

துணை நின்ற நூல்கள்

1. புலியூர்க்கேசிகன், புறநானூறு, பாரி நிலையம், சென்னை, 2011.
2. பெருமாள் எஸ்., தத்துவங்களின் தேரோட்டம், பாரதி புத்தகாலயம், சென்னை, 2007.
3. சிதம்பரனார் சாமி., சித்தர்கள் கண்ட விஞ்ஞானம் - தத்துவம், நாம் தமிழர், சென்னை, 2010.
4. சுயம்பு பெ., இந்தியாவில் சமயங்கள், அருண் நிலையம், சென்னை, 2005.
5. சீனிச்சாமி துரை., இந்தியச் சமயங்களும் தத்துவங்களும் அறிமுகம், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, 2017.
6. தங்கவேல் ஈரோடு, சித்தர்களின் தத்துவ மரபு, பாரதி புத்தகாலயம், சென்னை, 2013.
7. கோவேந்தன் த., (தொ.) சித்தர் பாடல்கள், பாவை, சென்னை, 2000.

திருவிவிலியத்தில் புதிய ஏற்பாட்டுக் காலச் சமயமும் சமூகமும்

- முனைவர் அ.பௌலியன்ஸ்

(கோவை, கொங்குநாடு கலை அறிவியல் கல்லூரித் தமிழ்த்துறை நடத்திய 'சங்க இலக்கியங்களில் சமயமும் சமூகமும்' என்னும் பொருண்மையிலான பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம், தொகுதி மூன்றில் இடம்பெற்ற ஆய்வுக் கட்டுரை)

மனிதன் இவ்வுலகில் உருவாவதற்கு முதற்காரணம் இறைவன். இறைவன் மனிதனிடம் கொண்டுள்ள உறவு படைப்பிலிருந்தே தொடங்குகிறது. ஆனால் மனிதன் பாவத்தின் மூலம் இவ்வுறவை முறித்துத் துன்பத்திற்கும் சாவுக்கும் தன்னையே உள்ளாக்கிக் கொண்டான். ஆனால் கடவுள் மனித இனத்தின்மேல் தொடர்ந்து கனிவு காட்டினார். அனைத்து மனிதரையும் மீட்கும் வண்ணம் கடவுள் ஆபிரகாமைத் தேர்ந்தெடுத்து அவர்தம் வழி மரபின் வரலாற்றில் தாமே செயல்பட்டு மீட்புப் பணியைத் தொடர்ந்தாற்றுகிறார். பல இறைவாக்கினர் வழியாகப் பேசினார். கடவுளைப் போற்றியும் புகழ்ந்தும் வல்லமையை உணர்ந்தும் செயல்பட்டோர் வரலாற்றில் பலர். மோசே, யோசுவா, நீதித் தலைவர்கள், எசேயா, எரேமியா, எசேக்கியேல், தானியேல், யோனா, செக்கரியா, எஸ்தர், தாவீது, சாலமோன் எனப் பலர் இறை நம்பிக்கையில் வேருன்றியும் மக்களை வழிநடத்தியும் வந்தனர். ஆனால் மீண்டும் மீண்டும் பாவ வாழ்க்கையைக் கையில் கொண்டு துன்பப்பட்ட நிலையில் மானுட இனத்தை மீட்டெடுக்கக்

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

கடவுளின் மகனாக உருவெடுத்தவர்தான் இயேசு. அவர் காலமே புதிய ஏற்பாட்டுக் காலமாகப் பேசப்படுகிறது. இப்புதிய ஏற்பாட்டுக் காலச்சமயம் எவ்வாறு இருந்தது, இச்சமூகம் எப்படிச் செயல்பட்டது என்பனவற்றை விளக்குகிறது இக்கட்டுரை.

எருசலேம் கோவில் அழிவும் நிகழ்வும்

எருசலேம் கோவில் அழிவுக்குப்பின் யூத சமூகம் கிறிஸ்து ஏகவைப் பின்பற்றுபவர்களைத் துன்புறுத்தி வந்தனர். யூதத் திருக்கூடங்களை விட்டுத் திருச்சபையாகக் கூடத்தொடங்கினர். தொடக்ககாலத் திருச்சபைக்குள் அறம், மன்னிப்பு, நல்லுறவு ஆகியவை முதன்மையாகக் கற்பிக்கப் படவேண்டிய சூழல் இருந்ததைப் புதிய ஏற்பாட்டைப் படிப்பவர்களால் உணர முடியும்.

தலைமுறை

ஆபிரகாம் தொடங்கி தாவீது வரை தலைமுறைகள் பதினான்கு. தாவீது முதல் பாபிலோனுக்குள் சிறைப் பிடித்துச் செல்லப்பட்டவர்கள் வரை தலைமுறை பதினான்கு. பாபிலோனுக்குச் சிறை பிடித்துச் செல்லப் பட்டவர்கள் முதல் கிறிஸ்து வரை தலைமுறைகள் பதினான்கு.

சமயப்பற்று

கடவுளின் கட்டளைகளைக் கடைப்பிடித்துக் குற்றமற்றவராக இருந்தவர் முதியவர் செக்கரியா. அவர் மனைவி எலிசபெத்து. இவர்கள் ஆண்டவருடைய அனைத்துக் கட்டளைகளுக்கும் ஒழுங்குகளுக்கும் ஏற்ப நடந்து வந்தார்கள் (லூக்கா,1.6) எனவே கடவுள் செக்கரியாவின் மனைவி எலிசபெத் மூலம் ஆண்டவர்

இயேசுவின் வழியைச் செம்மைப்படுத்துபவராம் யோவானை இவ்வுலகிற்கு அனுப்பினார்.

கபிரியேல் என்னும் வானதூதர் மரியாவுக்குத் தோன்றி “அருள்மிகப் பெற்றவரே வாழ்க. ஆண்டவர் உம்மோடு இருக்கிறார். மரியா அஞ்ச வேண்டாம். நீர் கடவுளின் அருளைக் கண்டடைந்துள்ளீர். நீர் ஒரு மகனைப் பெற்றெடுப்பீர். அவருக்கு ‘இயேசு’ என்னும் பேரிடுவீர். அவர் பெரியவராய் இருப்பார். உன்னதக் கடவுளின் மகன் எனப்படுவார்” என்றார். அதற்கு மரியா, “நான் ஆண்டவரின் அடிமை, உம் சொற்படியே எமக்கு நிகழட்டும்” என்றார். இப்படி இறை நம்பிக்கையில் ஆழ்ந்தவர்களாய் இருந்ததை உணர்த்துகிறது.

மோசேயின் கட்டளைப்படி தூய்மைச் சடங்கை நிறைவேற்ற வேண்டிய நாள் வந்தபோது குழந்தையை ஆண்டவருக்கு அர்ப்பணிக்க எருசலேமுக்குச் சென்றார்கள். ஏனெனில் ஆண் தலைப்பேறு ஆண்டவருக்கு அர்ப்பணிக்கப்படும் என்று அவருடைய திருச்சட்டத்தில் எழுதியுள்ளதை நிறைவேற்றினார்கள். அவ்வேளையில் ‘சிமியோன்’ என்னும் நேர்மையாளர் “ஆண்டவரே! உமது சொற்படி உம் அடியான் என்னை அமைதியுடன் போகச் செய்கிறீர். உமது மீட்பை என் கண்கள் கண்டுகொண்டன. இம்மீட்பே பிற இனத்தாருக்கு வெளிப்பாடு அருளும் ஒளி” என்று குழந்தையைப் பற்றிப் பெற்றோருக்குக் கூறி ஆசி வழங்கினார்.

இயேசுவின் போதனைகளைக் கேட்டு அதன்படி இறையாட்சிக்குத் தலைவணங்கி வாழ்ந்ததைப் புதிய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில் காணமுடிகிறது.

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

கடுகு விதையும் விண்ணரசும்

“ஒருவர் கடுகு விதையை எடுத்துத் தம் வயலில் விதைத்தார். அவ்விதை எல்லா விதைகளையும் விடச் சிறியது. ஆனாலும் அது வளரும்போது மற்றெல்லாச் செடிகளையும் விடப் பெரியதாகும். வானத்துப் பறவைகள் அதன் கிளைகளில் வந்து தங்கும் அளவுக்குப் பெரிய மரமாகும். விண்ணரசு இக்கடுகு விதைக்கு ஒப்பாகும். என்னை நோக்கி ஆண்டவரே ஆண்டவரே எனச் சொல்பவரெல்லாம் விண்ணரசுக்குள் செல்வதில்லை. மாறாக விண்ணுலகிலுள்ள என் தந்தையின் திருவுளத்தின்படிச் செயல்படுபவரே செல்வர்” என்றார் இயேசு. (மத்தேயு, 7:2)

பரிசேயர்கள்

திருச்சட்டங்களை மட்டுமே கடைபிடிக்கும் பரிசேயர்கள் ஓய்வு நாளில் எதையும் செய்யக்கூடாது என்பதில் மட்டும் கண்ணுங் கருத்துமாக இருந்தார்கள். ஓய்வு நாளில் கதிர்களைக் கொய்த சீடர்கள் குறித்தும் இயேசு கை சும்பியவரைக் குணப்படுத்துவதைப் பார்த்தும் முணுமுணுத்தார்கள். இவர்கள் போலிச் சமயவாதிகளாய் இருந்ததை இதன்வழி உணரமுடிகிறது.

கைம்பெண் காணிக்கை

இயேசு நிமிர்ந்து பார்த்தபோது செல்வர்கள் தங்கள் காணிக்கையைக் காணிக்கைப் பெட்டிக்குள் போடுவதைக் கண்டார். வறுமையால் வாடிய கைம்பெண் இரண்டு தெனாரியக் காசுகளை அதில் போடுவதைக் கண்டார். அவர், “அந்த ஏழைக்கைம்பெண் எல்லாரையும் விட மிகுதியான காணிக்கை போட்டிருக்கிறார் என உண்மையாகவே உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்” என்றார்.

இயேசு அலகையினால் சோதிக்கப்படும்போது “நீர் இறைமகன் என்றால் இந்தக்கற்களை அப்பமாக்கும்படிக் கட்டளையிடும்” என்றான். இயேசு மறுமொழியாக, “மனிதர் அப்பத்தினால் மட்டுமல்ல... மாறாகக் கடவுளின் வாய்ச்சொல் ஒவ்வொன்றாலும் உயிர் வாழ்கின்றார்” என்றும், “உன் கடவுளாகிய ஆண்டவரைச் சோதிக்க வேண்டாம் என்றும், உன் கடவுளாகிய ஆண்டவரை வணங்கி அவர் ஒருவருக்கே பணிசெய் என்றும் மறை நூலில் எழுதியுள்ளது” என்றும் கூறுவது இறைப்பற்றையும் மறை நூலில் அறிவு நுட்பத்தையும் சுட்டிக் காட்டுகிறது.

மலைப்பொழிவு

“ஏழையரின் உள்ளத்தோர் பேறுபெற்றோர். ஏனெனில் விண்ணரசு அவர்களுக்குரியது. துயருறுவோர் பேறுபெற்றோர். ஏனெனில் அவர்கள் ஆறுதல் பெறுவர். தூய்மையான உள்ளத்தோர் பேறுபெற்றோர். அவர்கள் கடவுளைக் காண்பர். அமைதி ஏற்படுத்துவோர் பேறு பெற்றோர். அவர்கள் கடவுளின் மக்கள் என அழைக்கப் படுவர். நீதியின் பொருட்டுத் துன்புறுத்தப் படுவோர் பேறு பெற்றோர். ஏனெனில் விண்ணரசு அவர்களுக்குரியது” என்று அள்வது இறைநம்பிக்கையை நிலைத்து நிற்கச் செய்கிறது. “போதகரே! திருச்சட்ட நூலில் தலைசிறந்த கட்டளை எது?”வென்று கேட்ட பரிசேயருக்கு இயேசு, “உன் முழு இதயத்தோடும் முழு உள்ளத்தோடும் உன் ஆண்டவராகிய கடவுளிடம் அன்பு செலுத்து. இதுவே தலைசிறந்த கட்டளை” என்றார்.

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

இயேசுவுக்குப் பின்

இயேசுவின் சீடர்கள் தூய ஆவியால் ஆட்கொள்ளப் பட்ட பின் (திரு.தூ.பணி.2-38) நீங்கள் சிலுவையில் அறைந்த இயேசுவைக் கடவுளும் ஆண்டவரும் மெசியாவும் ஆக்கினார் என்பதை இஸ்ரவேல் மக்களாகிய நீங்கள் அனைவரும் உறுதியாக அறிந்துகொள்ளுங்கள். நீங்கள் மனம் மாறுங்கள். உங்கள் பாவங்களிலிருந்து மன்னிப்புப் பெறுவதற்காக ஒவ்வொருவரும் இயேசு கிறிஸ்துவின் பெயரால் திருமுழுக்குப் பெறுங்கள். அப்பொழுது தூய ஆவியின் கொடைகளைப் பெறுவீர்கள். அவருடைய வார்த்தைகளைக் கேட்டவர்கள் திருமுழுக்குப் பெற்றார்கள்.

நம்பிக்கை கொண்ட அனைவரும் திருத்தூதர் கற்பித்தவற்றிலும், நட்புறவிலும் அப்பம் பிடுவதிலும், இறை வேண்டலிலும் உறுதியாய் நிலைத்திருந்தார்கள். மக்கள் அனைவரிடமும் அச்சம் நிலவியது. யூத சங்கத்தின் முன் பேதுருவும் யோவானிடமும், “நீங்கள் எந்த வல்லமையால் எந்தப் பெயரால் இதைச் செய்தீர்கள்?” என்று கேட்க, “நாசரேத்தூர் இயேசுவின் பெயரால் இவர் நலமடைந்து நிற்கிறார். நீங்கள் ஏசுவைச் சிலுவையில் அறைந்தீர்கள். ஆனால் கடவுள் இறந்த அவரை உயிருடன் எழுப்பினார். இந்த இயேசுவே கட்டுகிறவர்களாகிய உங்களால் இகழ்ந்து தள்ளப்பட்ட கல். ஆனாலும் முழுமையான மூலைக்கல்லாக விளங்குகிறார்” என்றனர். புதிய ஏற்பாட்டுக் காலமக்கள் இறப்புக்குப் பின் மறுவாழ்வு உண்டு என்பதை நம்பினர்.

சவுல்

ஆண்டவரின் சீடர்களைக் கொன்றுவிடுவதாக அச்சுறுத்திய சவுல். “இந்தப் புதிய நெறியைச் சார்ந்த ஆண், பெண் யாராக இருந்தாலும் கைதுசெய்து இழுத்துக்

கொண்டு வாருங்கள்.” என்று கூறித் தொடர்ந்து போகும் போது 'சவுலே சவுலே' ஏன் என்னைத் துன்புறுத்துகிறாய்?” என்ற குரல் கேட்டு, “நீ யார்?” என்று கேட்க, “நீ துன்புறுத்தும் இயேசு நானே! நீ எழுந்து நகருக்குள் செல். நீ என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை அங்கே உனக்குச் சொல்லப்படும்.” என்ற குரல் பதில்கூறி வழிநடத்தியது. அது முதல் கண் திறந்திருந்தும் சவுல் பார்க்க முடியாமல் இருந்தார். அன்னியா மூலம் ஆண்டவர் சவுலுக்குப் பார்வையளித்தார். பின் சவுல் பவுலாக மாறி ஆண்டவருக்கு உகந்த வாழ்வு வாழ மக்களைக் கிறிஸ்துவுக்குள் வாழ அழைத்தார்; அதற்காகப் பணிசெய்தார்.

புதிய ஏற்பாட்டுக்காலச் சமூகம்

யூதர் இனத்திலே தங்களை மீட்டெடுக்க மெசியா (மீட்பர்) ஒருவர் வருவார் என்று எதிர்பார்த்திருந்த காலத்தில் இறை நம்பிக்கையில் உண்மையாய் வாழ்ந்தவர்களையும் போலித் தன்மையாய் வாழ்ந்தவர்களையும் நாம் புதிய ஏற்பாட்டுக் காலம் முழுவதும் காணமுடிகிறது.

தன்னைவிடப் பெரியவர் எவரும் வாழ்ந்துவிடக் கூடாது என்ற கோபத்தில் ஏரோது மன்னன் குழந்தை இயேசுவைக் கொல்லத் திட்டமிட்டு இரண்டு வயதுக்கு உட்பட்ட எல்லா ஆண் குழந்தைகளையும் கொன்றான். அதன் பிறகு ஆண்டவருடைய தூதர் எகிப்தில் யோசேப்பு கனவில் தோன்றி, “நீ எழுந்து குழந்தையையும் தாயையும் கூட்டிக்கொண்டு இஸ்ரேயல் நாட்டுக்குச் செல்லும். ஏனெனில் ஏரோது இறந்துபோனான்.” என்றார். அவர்கள் மீண்டும் இஸ்ரேயல் நாட்டுக்கு வந்தனர்.

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

யோவானிடம் திருமுழுக்குப் பெற வந்த பரிசேயர் சதுசேயரிடம், “விரியன் பாம்புக் குட்டிகளே! வரப்போகும் சினத்திலிருந்து தப்பிக்க இயலும்? என உங்களிடம் சொன்னவர் யார்? நீங்கள் மனம் மாறியவர்கள் என்பதை அதற்குரிய செயல்களால் காட்டுங்கள்” என்று கடிந்து கொண்டார். அதன்பின் ஆண்டவரின் தீர்ப்புக்கு அஞ்சி மனம் மாறிய சமூகமாக இருந்ததைப் பார்க்க முடிகிறது. (மத்தேயு, 3:7)

ஆணையிடுதல்

பொய்யாணை இடாதே, ஆணையிட்டுத் தேர்ந்து கொண்டதை ஆண்டவருக்குச் செலுத்து என்று முற்காலத்தவரால் கூறப்பட்டிருப்பதைக் கேள்விப் பட்டிருக்கிறீர்கள். ஆனால் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன் ஆணையிடவே வேண்டாம். ஏனெனில் அது கடவுளின் அரியனை. விண்ணுலகின் மேலும் ஆணையிட வேண்டாம். ஆகவே நீங்கள் பேசும்போது, ‘ஆம்’ என்றால் ‘ஆம்’ எனவும் இல்லையென்றால் இல்லையெனவும் சொல்லுங்கள். இதைவிட மிகுதியாகச் சொல்வது எதுவும் தீயோனிடமிருந்து வருகிறது (மத்.5:33-37). என்ற இயேசுவின் வார்த்தைகளிலிருந்து தீமைகள் நிறைந்த சமூகமாக இருந்ததை உணர முடிகிறது. அதை மாற்ற புதிய வழிமுறைகளைக் கையாளச் சொல்லிச் சமூகத்தை மாற்ற முனைகிறார். ‘கண்ணுக்கு கண்’, ‘பல்லுக்குப்பல்’ என்ற நிலையை மாற்றி, “உங்களுக்குத் தீமை செய்தவரை எதிர்க்க வேண்டாம். உங்களை வலக்கன்னத்தில் அறைபவருக்கு மறு கன்னத்தைத் திருப்பிக் காட்டுங்கள்” என்றும், “உனக்கு அடுத்திருப்பவனிடம் அன்பு கூறுவாயாக. பகைவரிடம் வெறுப்புக் கொள்வாயாக எனக் கூறியிருப்பதைக் கேட்டிருக்கிறீர்கள். ஆனால் நான் உங்களுக்குச்

சொல்கிறேன். உங்கள் பகைவரிடம் அன்புகூருங்கள் உங்களைத் துன்புறுத்துவோருக்காக இறைவனிடம் வேண்டுகங்கள். இப்படிச் செய்தால் நீங்கள் விண்ணகத் தந்தையின் மக்கள் ஆவீர்கள்” என்றார். இவ்வாறு இயேசுவின் காலச் சமூகத்தில் பழிவாங்கும் எண்ணம் கொண்டதாகவும் பகையெண்ணம் மிகுந்தவர்களாகவும் வாழ்ந்திருந்தார்கள் என்பதைக் காணமுடிகிறது.

முடிவுரை

புதிய ஏற்பாட்டுக் காலச் சமயத்தை உற்று நோக்கும்போது இறைவன்மேல் நம்பிக்கை கொண்டு அவரின் கட்டளைகளுக்கு அடிபணிந்து வாழ்ந்து உயர்ந்து நிற்கும் மாந்தர்களையும் அதேநேரத்தில் சமயச் சடங்குகளில் நம்பிக்கை கொண்டு கடைபிடித்தாலும் கடவுளின் கோட்பாடுகளுக்கு மாறாகச் செயல்பட்ட நிலைப்பாடுகளையும் காணமுடிகிறது. கண்ணுக்குக் கண், பல்லுக்குப் பல் என்ற நிலைப்பாட்டிற்கு மாறாக ஒருவரையொருவர் அன்பு செய்ய வேண்டும் என்ற இயேசுவின் போதனைகளை ஏற்றுக் கொண்டவர்களையும், வெளிவேடக்காரர்களாக வெள்ளை அடிக்கப்பட்ட கல்லறைகளாக வாழ்ந்த சமுதாயத்தையும் காணமுடிகிறது.

தம்மை மீட்பதற்கு மீட்பர் ஒருவர் வருவார் என்ற நம்பிக்கையில் வேருன்றிய சமூகமாக வாழ்ந்ததையும், இயேசுவே மீட்பர் என்று உணர்ந்து கொண்டு அவர் பாதையில் ஒன்று சேர்ந்த சமூகத்தையும் திருவிவிலிய ஆய்வின் மூலம் காணமுடிகிறது.



சு.வெங்கடேசனின் காவல் கோட்டம் தரும் வரலாறு

- முனைவர் சூ. அன்பரசன்

(Literary Findings International Journal of Multi Disciplinary Research Journal, ஜூன் - 2019 இல் வெளிவந்த ஆய்வுக் கட்டுரை)

முன்னுரை

வரலாறு என்பது முடிந்துபோன கடந்த காலம் அல்ல. அது முடிவில்லாத காலத்தொடர்ச்சி. மன்னர்களின் வாழ்க்கையும் அதிகாரக் கைமாறுதல்களும் மட்டுமே சரித்திரமில்லை. மக்கள் வாழ்வு, சமூக, கலாச்சார, அரசியல் தளங்களில் ஏற்படும் மாறுதல்களும் நெருக்கடியும் மோதலும் புதுவரவும் இணைந்ததே வரலாறு. மதுரையின் ஆறு நூற்றாண்டுகால வரலாறுகளைப் பல்வேறு தளங்களில் விவரிக்கும் சு.வெங்கடேசனின் காவல் கோட்டம் தரும் வரலாறு பல்வேறு செய்திகளை நமக்கு விரிவாகத் தருகிறது. அதுபற்றி ஆராய்வதாய் இவ்வாய்வு அமைகிறது.

மதுரையில் வாரிக்ரிமைப் போர்

மாலிக்காபூர் படையெடுப்பின்போதே மதுரையில் வாரிக்ரிமைப் போர் தொடங்கிவிட்டது. அதற்கும் 200 ஆண்டுகளுக்கு முன் அரியணைப் போட்டியில் பெரும் உள்நாட்டுக் கலகமே நடந்தது. இலங்கைப் படைகளும் சோழர்களும் மதுரைக்குள் மாறிமாறிப் புகுந்து தம் கைப்பாவைகளை அரசர்களாக்கினர். 1251-இல் ஐடாவர்மன்

சுந்தர பாண்டியன் காலத்தில்தான் பாண்டிய அரசு வலுவடைந்தது. 1268-இல் அரசரான மாறவர்மன் குலசேகரன் பட்டத்தரசியின் மகன் சுந்தர பாண்டியனை விடுத்து மற்றொரு மனைவியின் மகன் வீரபாண்டியனை இளவரசனாக்கித் தனக்குப் பின் அரியணை ஏறவும் ஏற்பாடு செய்தான். கோபமுற்ற சுந்தரபாண்டியன் தனது தந்தையைக் கொன்று 1310-இல் முடிசூட்டிக் கொண்டான். வீரபாண்டியன் தனது ஆதரவாளர்களைத் திரட்டிச் சுந்தர பாண்டியனை விரட்டிவிட்டு அரியணையைக் கைப்பற்றினான். சுந்தர பாண்டியன் துவார சமுத்திரத்தில் அப்போதிருந்த மாலிக்காபூரின் உதவியை நாடி அரியணை ஏறினான். 1328-இல் மதுரையைக் கைப்பற்றிய துக்கக் தனது 23 மாநிலங்களில் மதுரையையும் ஒன்றாக்கி ஜிலாலுதீன் அசன்ஷாவை ஆளுநராக நியமித்தான். 1371-இல் அலாவுதீன் சிக்கந்தர் ஷா வரை தொடர்ந்து ஏழு சுல்தான்கள் மதுரையை ஆண்டனர்.

மதுரையில் நாயக்கர் ஆட்சி

11-ஆம் நூற்றாண்டில் விஜயநகரப் பேரரசு உருவான போது விஜயநகரப் பேரரசர்கள் தாங்கள் கைப்பற்றிய பகுதிகளுக்குத் தளபதிகளை அரசப் பிரதிநிதிகளாக அமர்த்தி ஆட்சிசெய்தனர். செஞ்சி, காலகஸ்தி, தஞ்சாவூர், மதுரை ஆகிய நகரங்களைத் தலைநகரங்களாகக் கொண்டு நாயக்கர் ஆட்சி ஏற்பட்டது. மதுரையில் கி.பி.1529 முதல் 1736 வரை 207 ஆண்டுகள் நாயக்கர் ஆட்சி நிலவியது.

நாயக்க மன்னர்களில் விஸ்வநாத நாயக்கர், கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர், முத்து வீரப்ப நாயக்கர், திருமலை நாயக்கர், இராணி மங்கம்மாள் ஆகியோர் குறிப்பிடத் தக்கவர்களாவர்.

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

பாளையங்கள் பிரித்தல்

பாளையக்காரர் என்றால் ஆயுதப்படைத் தலைவர் என்று பொருள். விசுவநாத நாயக்கர் தளபதி அரியநாதர் உதவியுடன் காகதீய நாட்டுப்பாளையப்பட்டு முறையையும் பழைய அமரநாயக்க முறையையும் திருத்தி மதுரை மண்டலத்தில் 72 பாளையப்பட்டு ஆட்சி முறையை ஏற்படுத்தினார். அந்த 72 பாளையக்காரர்கள் தாங்கள் ஆளும் பாளையங்களிலிருந்து கிடைக்கும் வருவாயில் மூன்றில் ஒரு பகுதியை மதுரை நாயக்கருக்குக் கொடுக்க வேண்டும். மற்றொரு பகுதியைப் படை வீரர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். மற்றொரு பகுதியைத் தங்கள் சொந்தச் செலவுக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இவர்கள் தங்கள் பகுதியைப் பாதுகாத்துக் கொண்டு போர்க் காலங்களில் மதுரை நாயக்கருக்குப் படைத்துணை புரிய வேண்டும். இவர்களே தங்கள் பகுதியில் ஏற்படக்கூடிய வழக்குகளை விசாரித்து நீதி வழங்க வேண்டும். இவர்கள் புதிய கிராமங்களை, அணைக்கட்டுகளை, குளங்களை, கோயில்களை உருவாக்கினர்.

பிரிட்டிஷ் கும்பினி ஆட்சி

கி.பி. 1780-க்குப் பிறகு பிரிட்டிஷ் கும்பினி ஆட்சி செல்வாக்குப் பெறத் தொடங்கியது. நவாபுகளின் வீழ்ச்சி பிரிட்டிஷ் எழுச்சியைத் தவிர்க்க முடியாததாகி விட்டது. 1600 டிசம்பர் 31-ஆம் தேதி தொடங்கப்பட்ட பிரிட்டிஷ் கும்பினி ஆட்சி 19 -ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் தமிழ்நாட்டைத் தன் நிர்வாகக் கட்டுப்பாட்டின்கீழ்க் கொண்டுவந்தது.

தமிழக ஆட்சியாளர்களிடையே ஏற்பட்ட உட்பகை, பேராசை, போட்டி பொறாமைகளும், பழிவாங்கும்

போக்கும், போர்களும் பிரிட்டிஷார் தமிழ்நாட்டைத் தங்களது வலைக்குள் கொண்டுவருவதற்கான வாய்ப்பை எளிதில் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தன. 1801 -ஆம் ஆண்டில் பிரிட்டிஷாரின் கரங்களுக்குள் மதுரை மண்டலத்தின் ஆட்சிப் பொறுப்பு கனகச்சிதமாகச் சென்றடைந்தது.

மருதநாயகம் (எ) காண்சாஹிப்

மதுரையில் நாயக்கர் ஆட்சி வலுவிழந்துபோன பின் மதுரை, திருச்சி, திருநெல்வேலி ஆகிய மாவட்டங்கள் ஆற்காடு நவாப்பின்கீழ் வந்தன. ஆற்காட்டுப் போரில் வீரச்சமர் புரிந்து பிரிட்டிஷ் ராணுவத்தில் தளநாயகனாகப் போர்க்களங்களில் வெற்றிகளைக் குவித்த முகமது யூசுப்கான் என்ற மருதநாயகத்தை மதுரை, திருச்சி, திருநெல்வேலி ஆகிய மாவட்டங்களில் அமைதி ஏற்படுத்த ஆற்காடு நவாப் முகமது அலி அனுப்பிவைத்தார். தனது வீரத்தாலும் விவேகத்தாலும் வரி செலுத்தாத பாளையக்காரர்களைப் பணியவைத்ததால் 1757 -இல் ஆற்காடு நவாப்பால் மதுரை, திருநெல்வேலிப் பகுதியில் கவர்னராக மருதநாயகம் நியமிக்கப்பட்டார். மதுரையின் சுதந்திர ஆட்சியாளன் என்று தன்னை அறிவித்துக் கொண்ட மருதநாயகம் பிரெஞ்சுக் காரர்களின் உதவியோடு ஆங்கிலேயர்களையும் ஆற்காடு நவாப்பையும் கதிகலங்க வைத்தார். இறுதியில் வெள்ளையர்களின் விரோதியாக அறிவிக்கப்பட்டு 1764 அக்டோபர் 15-அன்று நள்ளிரவில் மதுரை, சம்மட்டி புரத்தில் தூக்கிலிடப்பட்டார். மூன்று முறை தூக்கிலிடப் பட்டபோதும் அவரது உயிர் பிரியவில்லை. இதனால் அவரைப் பல துண்டங்களாக வெட்டிப் படுகொலை செய்தனர். அத்தோடு நில்லாமல் அவரது தலை திருச்சிக்கும் கைகள் தஞ்சாவூருக்கும் பெரிய குளத்திற்கும் கால்கள் திருவிதாங்கூருக்கும் பாளையங் கோட்டைக்கும்

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

அனுப்பி வைக்கப்பட்டன. அவருடைய உடலை மதுரை சம்மட்டிபுரத்தில் புதைத்தனர்.

பிரிட்டிஷ் கும்பினிப் படை மதுரைப் பாளையங்களைத் தனது கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவரத் தொடர்ந்து முயன்றது. மீறி அவர்கள் சண்டையில் அடக்கப்பட்டார்கள். பாஞ்சாலங்குறிச்சிப் பகுதியில் கட்ட பொம்மு, ஊமைத்துரை ஆகியோர் பிரிட்டிஷ் படைக்கு எதிராகக் கடுமையாகப் போராடினர். சிவகங்கை, காளையார்கோவில் பகுதிகளில் வேலு நாச்சியார் மற்றும் மருதுசகோதரர்கள் என்று அழைக்கப்பட்ட பெரியமருதுவும் அவரது தம்பி சின்னமருதுவும் பிரிட்டிஷ் கும்பினிக்கு எதிராகப் போராடினர்.

ஜமீன்தாரி முறை

1769 -இல் மதுரை நாயக்க மன்னர்களின் ஆட்சி வீழ்ச்சியடைந்தது. 1801 ஜூலை 15 -இல் ஆற்காடு நவாபுடன் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்தின் படி மதுரையின் வருவாய் நிர்வாகம் ஆங்கிலேய ஆட்சியின் கீழ் வந்தது. பாளையக்காரர்கள் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியாரிடம் பணியமறுத்தனர். ஆரம்பகால ஆங்கிலேயக் கலெக்டர்கள் பாளையக்காரர்களை அடக்க அடிக்கடி ராணுவ நடவடிக்கையை மேற்கொண்டனர். இதனால் பாளையக் காரர்கள் ஒன்று சேர்ந்து ஆங்கிலேயருக்கு எதிராகக் கலகம் செய்ய ஆரம்பித்தனர். பாளையக்காரர்கள் செய்த கலகத்தின் விளைவாக ஆங்கிலேயர் ஜமீன்தாரி முறையைப் புகுத்தினர். பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில்தான் இந்த ஜமீன்முறை வந்தது. இதில் பாளையக்காரர்கள் எல்லாம் ஜமீன் ஆனார்கள். புரட்சி அடக்கப்பட்ட பின் பாளையக்காரர் முறை கைவிடப்பட்டது. ஜமீன்தாரி முறையின்

அடிப்படையிலான பலனளிக்கும் அமைதியான புதிய வருவாய் முறைகள் நடைமுறைக்கு வந்தன.

முல்லைப் பெரியாறு

மதுரை மாவட்ட விவசாயத்திற்கு நம்பிக்கை தரக்கூடிய வைகை நதியை மேலும் நீர்வரத்து அதிகமுள்ள நதியாக மாற்றத் திருவாங்கூர் நாட்டில் ஓடும் பெரியாறு நீரை வைகை நதிக்குத் திருப்பி விடுகின்ற திட்டம் உருவாக்கப்பட்டது. கேப்டன் ரீவீஸ், கேப்டன் பேனே ஆகியோர் கலந்தாய்வு நடத்திச் சில ஆலோசனைகளை அரசுக்கு அனுப்பினர். கேப்டன் ஸ்மித், கேப்டன் பென்னிகுயிக் ஆகிய இருவரிடமும் இப்பணி மீண்டும் ஒப்படைக்கப்பட்டது. அடர்ந்த காட்டுப் பகுதியில் கொடிய விலங்குகளுக்கு நடுவில் பிரம்மாண்டமான தடுப்பணை கட்டுகின்ற மிகச்சவால் மிகுந்த பணியினைக் கேப்டன் பென்னிகுயிக் பொறியாளர்கள் மற்றும் பணியாளர்களின் ஒத்துழைப்போடும் தனது சொந்த முயற்சியோடும் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றினார். இதன் மூலம் தேனி, மதுரை மாவட்டத்தின் பல்வேறு பகுதிகள் விவசாயத்தில் செழித்தன.

குடிக்காவல் முறை

களவும் காவலும் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்டவை. ஆனால் களவில் தேர்ந்தவர்களையே காவலுக்கு நியமித்து அவர்களுக்குக் காவற்கூலி கொடுத்துப் பொருட்களைக் காத்துக்கொள்ளும் வழக்கம் இருந்தது. காவலில் களவு நடந்தால்கூடக் துப்புக்கூலி கொடுத்தால் மீண்டும் காவல் காரன் கொண்டுவந்து சேர்த்துவிடுவான். இக்காவல் உரிமை திருமலை நாயக்கர் ஆட்சிக்காலத்தில் வழங்கப்பட்டதாகும். ஆனால் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியாளர்கள் மதுரையில் காவல்

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

நிலையங்களையும் நீதிமன்றங்களையும் அமைத்த பின் அவற்றிற்கு வேலையில்லாமலிருப்பதைப் பார்த்து நிர்வாகம் தங்கள் கைக்குள் வரக் குடிக்காவல் முறையை ஒழிக்கத் திட்டமிட்டனர்.

தாதனூர், நல்லூர், பூசலப்பட்டி, வீரனூர் ஆகிய கிராமங்களில் குற்றப் பரம்பரைச் சட்டத்தை அமல் படுத்தினர். அதன்படி முகாமில் ஆஜர் பார்க்கத் துப்பாக்கிப் போலீசார் ஒவ்வொரு இரவும் இரண்டு, மூன்று முறை வரும்போதெல்லாம் ஆண்கள் ஆஜராகி ரேகை வைக்க வேண்டும். யாராவது ஆஜராகவில்லையென்றால் மறுநாளே சிறையிலடைத்துத் தண்டனை தரப்படும். இச்சட்டத்திற்கு எதிராகப் பல்வேறு கலகங்கள் உயிர்ப் பலிகள் ஏற்பட்ட போதும் இறுதியில் பிரிட்டிஷ் அரசு துப்பாக்கியின் துணை கொண்டு அவற்றை ஒடுக்கி இச்சட்டத்தை நடைமுறைப் படுத்தியது.

முடிவுரை

மதுரைப் பகுதியின் ஆறு நூற்றாண்டுகால வரலாற்றை, மக்களின் வாழ்வியல் சூழல்களை, நடைபெற்ற போர்களை, தியாகங்களை, இயற்கைப் பேரழிவுகளை, மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளை, அவர்கள் சந்தித்த அவலங்களை அரசியல், சமூகவியல், இனவரைவியல் கண்ணோட்டங்களுடன் அந்த வரலாற்றின் திருப்பு முனைகளையும் தீவிரமான தருணங்களையும் திரும்பிப் பார்க்கச்செய்கிறது சு.வெங்கடேசனின் காவல் கோட்டம் தரும் வரலாறு.

பகுதி - 2 வாழ்வியல்

6

வள்ளுவம் காட்டும் வாழ்வியல் சிந்தனைகள்

- முனைவர் சூ.அன்பரசன்

(காரைக்குடி, வள்ளுவர் பேரவை சார்பில், 'வாழ்வியல் நெறியுரைக்கும் வள்ளுவம்' என்னும் பொருண்மையில் நடத்திய தேசியக் கருத்தரங்கம், 2020-இல் வெளியிடப் பெற்ற ஆய்வுக்கட்டுரை)

முன்னுரை

*இமயச் சாரலில் ஒருவன் இருமினான் குமரி வாழ்வான்
மருந்து கொண்டு ஓடினான் - பாவேந்தர் பாரதிதாசன்*

மனிதன் பிற மனிதர்களிடம் அன்பு, கருணை, ஆதரவு காட்டிப் பண்புகள் சூழ வாழ்வது மனிதநேயம். பிறர் துயர் தீர்த்தல், பிறர் துன்பங்களைத் தனது துன்பங்களாக நினைத்தல், பிறர் நலம் வேண்டுதல், இவையெல்லாம் மனித நேயமே. பிறர்பால் ஊற்றெடுக்கும் கைம்மாறு கருதாத உண்மையான அன்பு அடுத்தவர் துன்பம் தீர்க்க வைக்கும் அருட்கருணை, பகைவரிடமும் வெறுப்பின் நிழல் படியாத பாசம், தன்னுயிர் போல் எல்லா உயிர்களையும் பாவிக்கும் பண்பு நலம் ஆகியவற்றின் கூட்டுறவில் பிறப்பதுதான் மனிதநேயம்.

எல்லாரும் எல்லாமும் பெற வேண்டும் இங்கே இல்லாமை

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

இல்லாத நிலை வேண்டும்

என்னும் பொதுநலப் பூங்காற்று மிதந்து வருகிறது. இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த வாழ்வியல் சிந்தனைகள் குறித்த கருத்துகளைத் திருக்குறள் வழிநின்று இக்கட்டுரை ஆய்வு செய்கிறது.

சங்க இலக்கியங்கள் காட்டும் வாழ்வியல் அறம்

சங்ககாலத் தமிழன் தோகை விரித்த மயிலுக்கும், துவண்டு விழுந்த கொடி மலருக்கும் மனம் இரங்கினான். வண்ண மலரில் வாசம் செய்த வண்டுக்கும் கூட அவன் இரங்கினான் என்று அகநானூறு விளக்குகிறது.

தன்னிடம் அடைக்கலம் அடைந்த புறாவுக்காகத் தன் உடலையே தானமாகக் கொடுத்தான் சிபிச்சக்கரவர்த்தி. கன்றை இழந்த பசுவின் கதறல் கேட்டுத் தன் மகனையே தேர்க்காலில் இட்டுக் கொல்லச் செய்தான் மனுநீதிச் சோழன். முல்லைக்கொடி கொழுகொம்பு இன்றி முன்னும் பின்னும் ஆடுவது கண்டு முத்து மாலைகள் அசைந்தாடும் தன் தேரையே அதற்குக் கொடுத்தான் பாரி. வண்ண மயில் தோகை விரித்தாட, அது வாடைக்காற்றில் வருந்துவதாகக் கருதித் தன் போர்வையை அதற்களித்தான் பேகன். அறிவுக் கண் கொண்டு நோக்கினால் இச்செயல்கள் வாழ்வியல் அறநெறிகளின் மாட்சி என்பது புலப்படும்.

வாழ்வியலின் அடிப்படை

நம் இதயங்கள் அன்பால் நிரப்பப்படும்பொழுது இந்த உலகமே அழகு மயமாகக் காட்சியளிக்கிறது. எல்லா மதங்களும் அன்பைத்தான் போதிக்கின்றன.

**அன்பின் வழியது உயிர்நிலை அஃதிலார்க்கு
என்புதோல் போர்த்த உடம்பு (குறள் -80)**

அன்பின் வழியில் இயங்கும் உடம்பு உயிர் நின்ற உடம்பாகும். அன்பு இல்லாதவர்க்குள்ள உடம்பு எலும்பைத் தோல் போர்த்த வெற்றுடம்பே ஆகும். என அன்பில்லாதவர்களின் நிலைபற்றித் திருவள்ளுவர் தெளிவாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

ஒவ்வொருவரது இதயத்திலும் அன்பு குடி கொண்டிருக்கும்போது அதன் வழியாகப் பல்வேறு வாழ்வியல் நெறிகள் ஊற்றெடுக்கின்றன.

அன்பு

நாகரிகம் நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து வரும் இந்தக் காலத்தில் மனிதனின் அறிவுப்பாய்ச்சல் அவனியைத் தாண்டி ஆகாயத்து விந்தைகளையும் அலசி ஆராய்ந்து வருகிறது. அறிவுக் குதிரை அசுர வேகத்தில் பயணம் செய்தாலும் மனிதநேயம் மண்ணுக்குள் புதையுண்டு அதல் பாதாளத்தை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கிறது.

மனிதநேயத்தை மறந்தவர்கள் மண்ணில் என்றும் நிம்மதியாக வாழ்ந்ததில்லை. மனிதநேயத்தை மறந்து தீமை புரிந்தவர்கள் அதே தீமையென்னும் தீயில் பொசுங்கிப் போய்விடுகிறார்கள். இதைத்தான் வள்ளுவர்,

தீயவை தீய பயத்தலால் தீயவை

தீயினும் அஞ்சப் படும் (குறள். 202)

என்று கூறுகிறார். நாட்டை ஆள்பவர்கள் நல்லவர்களாக மனிதநேயம் மிக்கவர்களாக இருந்தால்தான் அந்த நாடு வளம்பெற முடியும்.

இரும்புக் கடப்பாறைக்கு இடம் கொடாது இறுகி நிற்கும் கருங்கற் பாறை பூப்போன்ற வேர்கள் புகுந்துசெல்ல வழி கொடுப்பதைப் போலக் கட்டளைக்குக் கட்டுப்படாது

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

கட்டாந்தரையாகக் கடினம் கொண்டிருக்கும் மனிதன்கூட கருணைக்குக் கனிந்துவிடுகிறான். அன்பின் வெதுவெதுப்பில் மெழுகாக நெகிழ்ந்து போகிறான். இதைத்தான் வள்ளுவப் பெருந்தொகை,

**அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்குந்தாழ் ஆர்வலர்
புண்கணீர் பூசல் தரும்** (குறள். 71)

என்று கூறினார்.

நட்பு

வேறுவேறு தளங்களில் சிதறிக் கிடக்கும் மனித சமூகத்தைப் இணைத்துப் பார்ப்பது நட்பு என்னும் நந்தவனமே.

**புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா உணர்ச்சி தான்
நட்பாம் கிழமை தரும்** (குறள். 785)

உணர்ச்சிதான் நட்பின் வலிமையாகக் கருதப் படுகின்றது. இந்த வலிமையே நட்பின் அடையாளமாகவும் வெளிக்கொணரப்படுகின்றது. இவ்வுலகம் இன்றளவும் தழைத்திருக்கின்றது என்றால் சில கூறுகள் ஒன்றான நட்பின் பலம் என்றே கருதலாம். மன உணர்வின் மிகப்பெரிய பாலமாக அமைவதே கேண்மை நெறி. இந்தக் கேண்மை நெறியாகிய நட்பைப் பகிர்ந்துகொள்ளும்போது வெறுமனே மகிழ்வதற்காக மட்டுமல்லாமல் தவறு நேரும்போது சுட்டிக் காட்டித் திருத்துவதை,

**நகுதற் பொருட்டன்று நட்பு மிகுதிக்கண்
மேற்சென்று இடித்தற் பொருட்டு** (குறள். 784)

என்று நட்பின் விசாலத்தை வள்ளுவம் குறிப்பிடுகின்றது. நட்பின் தன்மையைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது,

**உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல ஆங்கே
இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு** (குறள். 788)

என்று குறிப்பிடுகின்றார். உடுக்கப்பட்ட உடை நழுவுமானால் எந்தவொரு உத்தரவுமின்றிக் கை சென்று உடையைப் பற்றிக் கொள்ளும். இதுபோன்று யாருடைய அனுமதியுமியின்றி உதவுதல் என்பதுதான் நட்பின் பலம் என்றும், உண்மை என்றும் கொள்ளமுடியும். மற்றவரைப் பற்றிச் சிந்தித்தல் மற்றவர் மீது அக்கறை கொள்ளுதல் என்ற தன்மையே அன்பின் மகத்துவமாகும்.

சித்தர் பாடல் ஞானரத்தினக் குறவஞ்சி: 'பீர் முகம்மது'

- முனைவர் யே.சாந்தக்குமார்

(சான்லாக்ஸ் பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ் (Shanlax International Journal of Arts, Science & Humanities), மலர்: 3 - சிறப்பிதழ்: 1 - ISSN: 2454 - 3993; UGC Approved Number: 40729 & சுவாமி தயானந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, மஞ்சக்குடி, திருவாரூர் மாவட்டம் இணைந்து நடத்திய “தமிழ் இலக்கியங்களில் பன்முகப் பார்வை” என்னும் பொருண்மையிலான பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கில் 03.04.2019 அன்று வெளியிடப் பெற்ற ஆய்வுக் கட்டுரை)

முன்னுரை

சித்தர் பாடல்கள் என்ற தலைப்பில் தொகுப்பாசிரியர் தா.கோவேந்தன் அவர்கள் சென்னை, பாவை வெளியீட்டு (ஆண்டு 2000) இடம் பெற்றிருக்கும் “ஞான (இ)ரத்தினக் குறவஞ்சி” என்ற பகுதியில் ஒன்று முதல் அறுபத்துமூன்று வரை இடம்பெற்றுள்ள பாடல்களை (ப.ப.459-463) ஆய்வு எல்லையாகக் கொண்ட இக் கட்டுரையில் பாடலின் சிறப்புத் தன்மை, வெளிப்பொருள், மறைபொருள் பற்றி விளக்குவதாய் அமைகிறது.

பாடலின் சிறப்புத் தன்மை

இஸ்லாம் சமயப் பிரிவில் சூஃபி துறவியான பீர் முகம்மதுவின் பாடல்கள் மிகவும் எளிமையானவை. சுருங்கக் கூறின் கருத்து வளமிக்கவை. இப்பாடல்கள்

குறளடி அமைப்பில் ஒருவர் கேள்வி கேட்பதாகவும் மற்றொருவர் பதிலுரைப்பதாகவும் பதிலிலிருந்தே மற்றொரு கேள்வியை முன்வைத்து வருமடியில் கேட்பதுமாகச் சிந்து நடையில் அமைந்திருக்கிறது. “சிங்கி - சிங்கா” என்ற அன்புறவின் வழியாகத் தர்க்க முறையில் கேள்வி கேட்டல் - பதில் கூறல் முறையில் உரையாடல் கட்டமைந்திருக்கிறது. கூறவரும் கருத்துக்களை இரத்தினச் சுருக்கமாக ஆழ்கடலில் மூழ்கி அனுபவ ஞானம் என்னும் முத்தெடுத்துக் கூறியிருக்கிறார். இப்பாடலின் வெளிப் பொருளில் உலகாயாதம் பூதவாதம் தாந்திரிகத்துடன் அமைவது போல மறை பொருளில் சித்தர் மொழியில் மெய்ப்பொருள் தத்துவத்தை விளக்கி ஒப்பீடு செய்திருக்கிறார். சிங்கி என்பவன் பெண்பாலாகவும் பதிலுரைப்பவளாகவும் சிங்கா என்பவன் ஆண்பாலாகவும் கேள்வி கேட்பவனாகவும் வருகின்றனர். இப்பாடல்கள் பீர் முகமது சொன்னது (பா.63) என்று சிங்கி - சிங்கனுக்குப் பதிலுரைக்கின்றாள். பீர் முகமதுவின் கருத்துரைகளை ஒரு முகமானவையாக ஏற்றுக்கொண்டு வாய்மொழியாகக் கேட்டோ, செவிவழிச் செய்தியாகவோ வழிமொழியப் பட்டவராலோ இயற்றப் பட்டிருக்க வாய்ப்புண்டு. ஒரு புலவர் கூற மற்றொரு புலவர் எழுதுவதும் தமிழ் மரபில் உண்டு.

வெளிப்பொருள்

இவ்வுலகில் எப்படி உருவானோம் என்று சிங்கன் கேட்க அப்பன் - தாய் நட்புறவினால் பிறந்தோம் என்று சிங்கி பதிலுரைக்கின்றாள்.

எப்படி யுலகில் இப்படி யுருவானோம் சிங்கி - அது அப்பன் தன் நட்புக்கு ஒப்பிய தாயாலே சிங்கா!

(ப.5)

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

அப்பன் - அம்மை, தாய் என்றும் அப்பா - அம்மா என்ற சொற்பதப் பகுப்பில் உயிர் - மெய் தனித்த நிலையிலிருந்து உயிர்மெய் எழுத்துப் புணர்வில் பொருள்படுகிறது. இனி இருவரல்ல மாறாக ஒருவரே ஆவர். இவ்வுலகிற்கு அறிமுகப்படுத்தியவர்கள் நம்மை ஈன்ற பெற்றோரே ஆவர்.

**இந்த உடலுக்கு உயிர்வந்த தெப்படி சிங்கி - அது
தேந்தி நடுக்குழி தொப்பூழ் வழியடா சிங்கா!**

இந்த உடலுக்கு உயிர் வந்தது எவ்வாறு என்று சிங்கன் கேட்க தாமரையான கருக்குழி துவக்கித் தொப்புள்கொடி வரை உறவானது என்று சிங்கி பதிலுரைக்கிறாள். தந்திர யோகத்தில் தாமரை என்பது பெண்ணின் இனக்குறியீடு.

**முன்னே உருவாய் முடிந்திடம் எவ்விடம் சிங்கி - அது
பெண்ணானு மாகப் பிறந்த தலையடா சிங்கா!**

இனத்தோற்றம் தோன்றிய இடமெது என்று சிங்கன் கேட்க ஆணும் பெண்ணுமாக ஓரிடத்தில் பிறந்த இடமாகும் என்று சிங்கி பதிலுரைக்கிறாள்.

மேலும் உயிரினத்தின் தோற்றம் முட்டையிலிருந்து தோன்றுபவை, கருவிலிருந்து தோன்றுபவை, நீரிலிருந்து தோன்றுபவை, வியர்வை மற்றும் அழுக்கிலிருந்து தோன்றுபவை என்று நான்காகப் பகுக்கலாம்.

“நம்மை ஆசைகொண்டு ஆட்டுவது யார்?” என்று சிங்கன் கேட்க, “அக்கினியான நெருப்பு, வாயுவான காற்று, நீர், மண்’ என்று சிங்கி பதிலுரைக்கிறாள்.

**ஆசை கொண்டு நம்மை யாட்டுவா ராரடி சிங்கி - அது
அக்கினி வாயு நீர் மண்ணின் மகிமையே சிங்கா!**

கிரேக்கர்கள் பூதங்களை நான்காகப் பிரித்துப் பார்க்கும்பொழுது தமிழர்களே பூதங்களை ஐந்தாகப் பிரித்து வழியையும் இணைத்துப் பார்த்தனர் (தொல். பா.1589). பூதங்களை நிலம், நீர், காற்று, வானம் என்று பகுத்தனர். இதன் அளவு மாறுபடி அதன் பண்பும் மாறுபடுகிறது. அண்ட - பிண்ட உறவில், முழுமையும் பகுதியுமாய் இருக்கிறது. பிரபஞ்சத் தோற்றத்திற்கு மூலகாரணமான பஞ்சபூதம் நேர் - எதிர் சுமையாகவும், காரசாரம் (அமிலம் - காரம்) பண்பாகவும் நட்பு, பகை, சமம் (சத்துரு - மித்ரு) போன்ற குணத்தால் இயங்குகிறது. ஆக, $1 + 2 + 3 + 4 + 5$ இவற்றின் கூடுதல் தொகை = 15 என்பதே தமிழரின் பூத அளவுக் கணக்காகும்.

உட்பொருள்

ஆண், பெண், அலி என்றும் நாதம், விந்து, பரை என்றும் இடகலை, பிங்கலை, சுழு முனை என்றும் சூரியன், சந்திரன், அக்னி மண்டலம் என்று வாசி கலையை முச்சுடராகவும் (ப.19) முப்பொருளாகவும் பகுக்கலாம். நடுநிலைத் தன்மையே சுழுமுனையாகும். விழி நடுநிலையில் அமைந்திருக்கும் நடுச்சுழுமுனை (ப.58) வாசலே வழி அகநிலை கவனமே தன்னையறிந்து உள்ளொளி பெருக்குவதாகும் என்று உணர்த்தும் விதமாகக் கீழ்க்காணும் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

**மூலக் கிழங்கு முளைத்திடம் எவ்விடஞ் சிங்கி - அது
நாதத்தி லான நடுநிலை யல்லவோ சிங்கா!**

என்றும்

**கற்பக வாசி கலந்திடம் எவ்விடம் சிங்கி - அது
உற்பன மூலத்தி னுள்ளொளி யல்லவோ சிங்கா!**

என்றும்

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

*இடகலை பிங்கலை என்னத்தைச் சொல்லாம் சிங்கி - அது
இடகலை சந்திரன் பிங்கலை சூரியன் சிங்கா!*

மேலும்,

*சந்திரன் சூரியன் ஒன்றான தேவியிடம் சிங்கி - அது
களையும் பொருந்து நடுச்சூழ முனையே சிங்கா!*

சிங்கி - சிங்கா நாதம் (ப.8), விந்து (ப.6), இருள் (ப.1), வெளி (ப.6), உள்ளொளி (ப.33) மற்றும் ஜோதி, கடர் - மதி, தாய் - அப்பன் மற்றும் தந்தை ஆண் - பெண் இடகலை - பிங்கலை, சந்திரன் - சூரியன், உடல் - உயிர் என்ற முரண் கூறும் முத்தன்மைநிலை வேறுபாட்டால் இயங்கும் “முரண்படும் மெய்மைகளால்” கட்டமைக்கப் பட்டிருக்கிறது.

முடிவுரை

உலகின் தோற்றம், வளர்ச்சி மாற்றம், மறைவு குறித்துப் பாடலில் கருத்து, பொருள், விளக்கம் கொடுக்கிறது. இப்பாடல்களைப் பீர்முகமது உரைத்ததாகக் குறிப்பிடுகிறது. “சிங்கி - சிங்கா” என்ற உறவின் கருத்துரைப் பாடல்கள் வழியாக உலகாயதம், பூதவாதம், தாந்திரிகம், சித்தர் தத்துவத்தின் மெய்ப்பொருள் கண்டறிதல் முறையில் கட்டமைக்கப் பட்டிருக்கிறது.

சங்கம் மருவியகால இலக்கியங்களில் வாழ்வியல் அறம்

- முனைவர் அ.பௌலியன்ஸ்

(ஆய்த எழுத்து பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழில் (மலர்: 7, இதழ்: 4, ISBN: 2278 - 7550) ஏப்ரல் - 2019 -இல் வெளிவந்த ஆய்வுக்கட்டுரை)

முன்னுரை

“சிறப்புடை மரபிற் பொருளும் இன்பமும்
அறத்துவழிப் படுஉம் தோற்றம் போல்”

என்கிறார் கோவூர்கிழார். மனிதன் தனக்கென வகுத்துக் கொண்ட வாழ்வியல் நெறியே அறம். அறுத்தல் எனும் வினையினடியில் பிறந்தது அறம் எனலாம். தீமையை அறுத்து நன்மைவழி நடத்தலே அறமாகும். தனிமனித மற்றும் சமூக ஒழுக்கங்களை வரையறுத்துச் சொல்வதே வாழ்வியல் அறமாகும்.

பண்டு தொட்டுத் தமிழர்கள் அறத்தின் விழுமியங்களில் நிலைத்து நின்றவர்கள் என்பதைச் சங்க இலக்கியங்கள் முதலாகத் தொடர்ந்து காணமுடிகிறது. மனித மனத்தைக் குற்றமின்றிச் சீராக்கிக் கூராக்கி நற்சிந்தனைகளோடு ஒளிரச் செய்வது அறம். அவ்வகையில் சங்கம் மருவிய காலப் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் பதினொரு அறநூல்கள் எக்காலத்திற்கும் தேவையான அற விழுமியங்கள் நிறைந்து மானுடம் வாழும் வழிகளையும் உயரிய நெறிகளையும் தெற்றென எடுத்தியம்புகின்றன.

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

அறன் வலியுறுத்தல்

“அறஞ்சாரான் மூப்பே போல் அழிதக்காள்”

(கலித். 38)

என்று அறம் செய்யவியலாது வருந்தும் நிலையை ஒப்புமையாக்குகிறது கலித்தொகை. வான்புகழ் கொண்ட வள்ளுவப்பெருந்தகை உலகப்பொதுமறையாம் திருக்குறளில்,

“அழுக்காறு அவாவெகுளி இன்னாச்சொல் நான்கும்

இழுக்கா இயன்றது அறம்” (குறள். 35)

என்பர். இதில் ஒருவன் தன் உள்ளத்தில் பொறாமை, ஆசை, சினம், கடுஞ்சொல் வராமல் ஒழுகுவதே அறம் என்று தெளிந்துரைக்கிறார்.

“ஆர்கலி யுலகத்து மக்கட் கெல்லாம்

புகழ்வெய் யோர்க்கு புத்தேணா டெளிது”

(முது.மொ.காஞ்.8.1)

என்பதில் புகழ்மிக்க அறச்செயல்களை விரும்புவோன் விண்ணாடு பெறுவது எளிது என்கிறார் முதுமொழிக்காஞ்சி ஆசிரியர்.

நாலடியாரில்,

“இன்றுகொல் அன்றுகொல் என்றுகொல் என்னாது

பின்றையே நின்றது கூற்றமென் நெண்ணி

ஒருவுமின் தீயவை ஒல்லும் வகையால்

மறுவுமின் மாண்டார் அறம்” (நாலடி.36)

இன்றைக்கோ, அன்றைக்கோ என்றைக்கோ என்று நினையாமல் எமன் பின்புறத்திலே நிற்கிறான் என்று நினைந்து தீமையான காரியங்களை விட்டுவிடுங்கள். கூடிய

விதத்தில் மாட்சிமைப்பட்டவர்களுடைய (தருமத்தை) அறத்தைச் சேருங்கள் என்று வலியுறுத்துகிறது.

“ஈனுலகத் தாயின் இசை பெறாஉம் அஃதிறந்”

(பழ.மொ.நானூறு.6)

நாளும் நல்லறம் செய்பவன் இவ்வுலகத்திலேயே புகழ் பெறுவான். புகழைத் தவிர மறுமை வாழ்விலும் அது இனிதாகும். ஆதலால் நாள்தோறும் நல்லறம் செய்பவனுக்கு இரண்டு உலகமும் கவட்டை நெறியில் உள்ள கல்யாணங்கள் போலும் என்று மகிழ்ந்துரைக்கிறது.

“தன்னொடு செல்வது வேண்டின் அறஞ்செய்க”

(நான்மணிக்கடிகை.17)

என்று இறந்த பின்னும் நம்மோடு வருவது அறம் மட்டுமே என்பதை உணர்த்துகிறது.

நல்லினஞ்சேர்தல்

கூடிவாழும் குழுகாய வாழ்வில் சேர்ந்து பழகும் பான்மையில் நம் வாழ்வு நிலைமாறும் என்பதை அற நூல்கள் அழகுடனே எடுத்தியம்புகின்றன. நம் செந்நாப் போதார் திருவள்ளுவர்,

“நிலத்தியல்பால் நீர்திரிந் தற்றாகும் மாந்தர்க்கு

இனத்தியல்பு தாகும் அறிவு”

(குறள்.452)

என்பர். இதில், வானிலிருந்து விழும் மழை நீர் தான் விழும் மண் தன்மையின் சுவையைப் பெறும். மானுடரோ தான் நல்லவர்களோடு சேர்ந்தால் நல்லறிவு பெறுவர் என நவில்கிறார். ஆசாரக்கோவையில்,

“நல்லினத்தாரோடு நடட்டல் யிவையெட்டுஞ்

சொல்லிய ஆசார வித்து”

(ஆ.கோ.1)

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

என்று நற்பண்புகள் கொண்டவரோடு சேர்ந்து நட்புக் கொண்டு வாழ்வது எண்குணங்களுள் ஒன்றாகக் கூறி ஒழுக்கத்தின் விதை என்றுரைக்கிறார்.

“கருத்துணர்ந்து கற்றறிந்தார் கேண்மையெஞ் ஞான்றுங்
குருத்திற் கரும்புதின் றற்றே - குருத்திற்
கெதிர்செலத்தின் றன்ன தகைத்தரோ என்றும்
மதுர மிலாளர் தொடர்பு” (நாலடி.211)

நூல்களின் உட்பொருளையறிந்து படித்தவர்களுடன் கொண்ட நட்பு எப்போதும் குருத்திலிருந்து கரும்பைத் தின்றார் போலும் இன்கவையாய் இருக்கும் என்றும் படிப்பறிவில்லாதவர்களோடு கொண்ட நட்புச் சேர்க்கை கரும்பை அடியிலிருந்து குருத்து நோக்கித் தின்றார் போலும் என்று கூறுகிறது.

சிறுபஞ்சமூலத்தில் “பெருங்குணந்தார் சேர்மின்” (சிறு.26) பெருமைக்குரிய நற்குணமுடையவரோடு சேருங்கள் என்று காரியாசான் இயம்புகிறார். இன்னா நாற்பது, “நன்மை யிலாளர் தொடர்பின்னா” (இன்னா நா.32) தீயகுணம் உடையவரின் உறவு நல்லதல்ல என்று சுட்டுகிறது.

இல்லறம்

மனித இனம் ஆணும் பெண்ணுமாய் ஒன்றிணைந்து வாழ்வியல் நெறிகளைக் கைக்கொண்டு வாழ்வதே சிறப்பு என்பதை அறநூல்கள் மலையளவு எடுத்தியம்புகின்றன. உலகப் பொதுமறையாம் திருக்குறளில்,

“அறத்தாற்றின் இல்வாழ்க்கை ஆற்றின் புறத்தாற்றின்
போலய்ப் பெறுவது எவன்?”

என்று அறத்தின் படி குடும்பம் நடத்தினால் அதை விடுத்து வேறு ஒன்றைப் பெறத் தேவையில்லை என்பதை வள்ளுவப் பெருந்தகை தெளிவுபடுத்துகிறார்.

நாலடியாரில் இல்லறம் ஒளிபெற்று விளங்க,

“மனைக்கு விளக்கம் மடவார் மடவார்
தமக்குத் தகைசால் புதல்வர் மனக்கினிய
காதற் புதல்வருக்குக் கல்வியே கல்விக்கும்
ஓதிற் புகல்சால் உணர்வு” (நாலடி.105)

வீட்டுக்கு ஒளி பெண்கள், பெண்களுக்கு ஒளி நல்லியல்புகள் நிறைந்த மக்கள், பெற்றோர் மனத்திற்கு இனிமை தரும் அன்பு மக்களுக்குக் கல்வியறிவே ஒளி அக்கல்வியறிவிற்குச் சொல்லுமிடத்துப் புகழ் நிறைந்த மெய்யுணர்வே ஒளியென்று ஒளிமயமாய் வாழ வழிகாட்டுகிறது.

“எந்நெறி யானும் இறைவன்தன் மக்களை”
(பழ.மொழி.நி.332)

ஒரு தந்தை எந்த வகையாலும் தம் மக்களைச் செம்மையான நெறியிலே மேம்பட்டு நிற்கச் செய்தல் வேண்டும். தான்செய்த பாவையே சிற்பிக்குத் தெய்வமாவது போல அம்மக்கள் பிற்காலத்தில் தந்தையால் போற்றப் பெறும் சிறப்பு நிலை அடைவார்கள் என்பதை இல்லற வாழ்வில் தந்தையின் அறக்கடைமையை உணர்த்துகிறது.

விருந்தோம்பல்

“மன்னவன் புறந்தர வருவிருந்து ஒம்பி” (கலி.8.20)

அன்பின் மிகுதியிலும் ஆர்வத்திலும் மலர்வதுதான் விருந்தோம்பல். விருந்தோம்பல் பண்பு தமிழர்க்கே உரிய

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

தொன்றுதொட்டுச் சிறப்புப் பெற்றுவரும் பண்பு என்பதை அற இலக்கியங்கள் எடுத்துரைக்கின்றன.

“விருந்தோம்பி இல்வாழ்வது எல்லாம் விருந்தோம்பி வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு” (குறள்.81)

குடும்பமாகச் சிறந்து வாழ்வது என்பது தன்னைத் தேடி வந்தார்க்கு விருந்துபேணி உதவி செய்வதற்கே என்று நவில்கிறது திருக்குறள்.

நான்மணிக்கடிகையில்,

**“நெய்விதிர்ப்ப நந்தும் நெருப்பழல் சேர்ந்து
வழுத்த வரங்கொடுப்பார் நாகர் - தொழுதிறந்து
கன்றுட்ட நந்துங் கறவை கலம்பரப்பி
நன்றுட்ட நந்தும் விருந்து”** (நான் மணி.63)

என்னும் பாடலில் நெய்யைச் சொறிய அழல் வளர்ந்தெரியும். தேவர்களைப் போற்றினால் நன்மை தருவர். கன்றை உண்பிக்கப் பசுவின் பால் பெருகும். வந்தாரை வரவேற்று இனிமையாய் விருந்தளிக்க விருந்தினர் மகிழ்வார் என்று விருந்தோம்பலின் சிறப்பு உணர்த்தப்பெறுகிறது.

பிறன்மனை நயவாமை

அறங்களில் சிறந்ததாகக் காலங்காலமாகப் போற்றப் படுவது பிறன் மனையானை விரும்பாமை. அவளைப் பின்தொடராமை. இதன் அறத்தைச் சங்கம் மருவிய கால அற இலக்கியங்கள் பரவலாக எடுத்துரைக்கின்றன.

**“எத்துணையர் ஆயினும் என்னாம்? தினைத்துணையும்
தேரான் பிறனில் புகல்”** (குறள்.144)

என்று அறமின்றி அயலான் மனைவியை விரும்புவன் எவ்வளவு பெரியவனானாலும் இகழ்ச்சிக்குள்ளாகிப் பழிக்கு

ஆளாவான். அவன் பெருமையெல்லாம் அழியும் என்பதை வள்ளுவப் பெருந்தகை எடுத்துரைக்கின்றார்.

**“கொல்யானைக் கோடும் குணமிலியு மெல்லிற்
பிறன்கண்ட நின்றொழுகு வானு - மறந்தறியா
தாடும்பாம் பாட்டு மறிவலியு மிவ்முவர்
நாடுங்காற் றாங்கு பவர்”** (திரு.19)

என்பதில் போரிலே யானைக்கு அஞ்சிப் பின்வாங்கும் வீரனும் அயலான் மனைவியை விரும்பி அவள் வீட்டு வாயிலில் நிற்பவனும் நச்சுப் பாம்பை ஆட்டுகின்றவனும் விரைந்து கெட்டொழிபவரார் என்று பிறனில் விரும்பும் தீமையைக் கடிந்துரைக்கிறார் நல்லாதனார்.

ஈதலறம்

செல்வத்துப் பயனே ஈதல் (புறம்.189) பொய்யில் புலவர் வள்ளுவப் பெருந்தகை,

**“வறியார்க்கொன்று ஈவதே ஈகை மற்றெல்லாம்
குறிஎதிர்ப்பை நீரது உடைத்து”** (குறள்.221)

ஈகை என்பது ஏழைகளுக்குக் கொடுப்பதே, அதைவிடுத்துப் பிறருக்குச் செய்வதென்பது வேறொன்றை எதிர்பார்த்துக் கொடுப்பதாகும் என்று இல்லாதவர்க்குக் கொடுப்பதே ஈகை என்கிறார்.

“ஈத்துண்பா னென்பான் இசை நடுவான்”

(நா.மணி.62)

என்று பிறருக்குக் கொடுத்துண்பவன் உலகில் புகழை நிலை நாட்டுவான் என்று கூறுகிறார்.

“மண்ணின்மேல் வான்புகழ் நடட்டானும் மாசில்சீர்ப்”

(திரு.16)

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

இறப்பவர்க்குக் கொடுத்துப் பெரும்புகழ் நாட்டியவன் என்றும் இறவாத புகழுடம்பைப் பெற்றவனாவான் என்று நல்லாதனார் நவில்கிறார்.

பிற அறங்கள்

“கொலை முதலா ஐந்தினையும் முற்றத் துறத்தத் தலையான மாதவ மர்ம்” (அரு.செப்பு.87)

“விளக்கு புகஇருள் மாய்ந்தாங் கொருவன் தவத்தின்முன் நில்லாதாம் பாவம் - விளக்கு நெய் தேய்விடத்து சென்றிருள் பாய்ந்தாங்கு நல்வினை தீர்வு விட்டது நிற்குமாம் தீது” (நாலடி.1.4)

ஒளி ஓரிடத்தில் பரவ இருள் அழிவது போல் துறவு வாழ்வில் தவம் விளங்கப் பாவச் செயல்கள் ஓடும். விளக்கு நெய் குறையக் குறைய இருள் பரவுவது போல் நல்லறமாம் புண்ணியங்கள் நீங்கப் பாவம் வந்துசேரும் என்று துறவறத்தின் மேன்மையை விளங்கச் செய்கிறார்.

முதுமொழிக்காஞ்சியில்,

“வண்மையிற் சிறந்தன்று வாய்மையுடைமை” (1;4)

என்னும் அடியில் வளமான வாழ்க்கையைவிட உண்மை வாழ்க்கையே மேலானது என்று சொல்கிறது.

“நீரறம் நன்று நிழல்நன்று தன்னில்லுள்”

(சிறு.பஞ்.மூலம்.63)

நீர் அறஞ்செய்வதும் நிழல் அறஞ்செய்வதும் தன் இல்லத்தில் பிறர் தங்க இடம் கொடுக்கும் அறமும் பிற உயிர்களுக்குப் பகிர்ந்து கொடுக்கும் அறமும் கோவிலோடு மரங்கள் கவிந்த சாலையாகிய அறமும் செய்பவர்க்குப் பெரும் இன்பப்பேறுகள் உண்டாகும் என்று காரியாசான் மகிழ்ந்து உரைக்கின்றார்.

ஏலாதியில் கணிமேதாவியார்,

“பொய்யான்பொய் மேவான் புலானுண்ணான் யாவரையும்”
(ஏலாதி.44)

தான் பொய் பேசாமல் பிறர் பொய்க்கு உடன்படாமல் புலால் உண்ணாமல் யாரையும் வையாமல் பலரைத் தீவழியினின்று திருத்தி நல்ல உணவைப் பிறர்க்கும் கொடுத்து உண்பவன் உலகத்து அரசனாகி ஐவகைப் புலன்களும் நுகரும் புகழ் படைத்தவனாவான் என்று உரைக்கிறார். தமிழர் தம் வாழ்வில் ஒழுக்கத்தைத் தலையாய்க் கொண்டனர். வள்ளுவப் பெருந்தகை,

**“ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம்
உயிரினும் ஒம்பப் படும்”** (குறள்.131)

என்று ஒழுக்கத்தை உயிரைவிடப் பேணிப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று அறிவுறுத்துகிறார். ஆறாச் சினத்தின் அறிவிலன் (பழ.நானூறு.53) என்று ஆறாத சினங் கொள்பவன் அறிவில்லாதவன் எனப் பழமொழி நானூறு சுட்டுகிறது.

“வெல்வது வேண்டின் வெகுளாதா னோன்பினிதே”
(இனி.நி.24)

ஒருவன் வாழ்வில் வெற்றிபெற வேண்டுமானால் கோபம் கொள்ளாமல் பொறுமையாக இருப்பது இனிமையானது என்று காட்டுகிறது.

“கொண்டான் குறிப்பறிவான் பொண்டாட்டி கொண்டன”
(திரிகடுகம்.96)

கணவனின் குறிப்பறிந்து நடக்கும் மனைவியும் தவ முயற்சிகளை முறைப்படிச் செய்யும் துறவியும் தீமைகளை நீக்கி நன்மைகளை அரசனும் ஆகிய மூவரும் பெய்

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

என்றால் மழை பெய்யும் என்று அறத்தின்வழி நிற்க நினைப்பது நடக்கும், கேட்பது கிடைக்கும் என்று வழிகாட்டுகிறது.

“அறத்தாறு இதுவெனத் தெரிந்து” (ஐங். 37)

முடிவுரை

“அறம் குன்றிப்போனால் மறம் மண்டிப் போகும்” இந்நிலை மனித சமுதாயத்தின் சாபக்கேடாகும். மானுடம் மாண்புடன் வளரவும் பண்பட்டு ஒளிரவும் நல்லுலகை உருவாக்கவும் அறிவுறுத்தத் தோன்றிய இலக்கியங்கள்தான் சங்கம் மருவியகால அற இலக்கியங்கள் இவ்வற இலக்கியங்களில் வாழ்வியல் சிந்தனைகள் பொதிந்து கிடப்பது வெள்ளிடைமலையாகும். அறம் தேய்ந்து பண்பாட்டுச் சீரழிவில் தடுமாறும் இக்கால மக்களுக்குச் சங்கம் மருவிய கால இலக்கியங்கள் செவ்வியல் பொருந்திய வாழ்வியலைக் கற்றுத்தரும் அமுதசுரபி என்பது சாலப் பொருந்தும்.

ஒளியுள்ள மக்களாய் இன்புற்று வாழ
வழியெங்கும் செய்வாய் அறம்.

கவிக்கோ அப்துல் ரகுமானின் கவிதைப் பொருண்மையும் கலை நேர்த்தியும்

- முனைவர் அ.மைக்கேல் குருஸ்,

(கல்வி டுடே (ISSN: 2320 - 4613) இருமொழித் திங்கள் இதழில் சூன் 2017-இல் வெளிவந்த ஆய்வுக்கட்டுரை)

இன்றைய கவிஞர்களில் தனக்கெனப் புதிய தடத்தை அமைத்துக் கவிதைகளையும், கட்டுரைகளையும் படைத்தவர் கவிக்கோ அப்துல் ரகுமான். மதுரை, கீழ்ச்சந்தைப் பேட்டையில் 09.11.1937 -ஆம் நாளில் பிறந்த இவர் தம் 80 -ஆம் வயதில் 02.06.2017 அன்று சென்னை பனையூரில் இறைபதம் அடைந்தார். 'ஆலாபனை' என்ற கவிதைத் தொகுப்புக்காக சாகித்ய அகாடமி விருது மற்றும் பல விருதுகளையும் பெற்ற கவிஞரை இலக்கிய உலகம் இழந்து தவிக்கிறது. இந்நாளில் அவரின் படைப்புக்கலையை ஆய்ந்து கூறுவதாய் இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

படைப்பாளரின் தனிப்பண்புகள்

அப்துல் ரகுமானின் தந்தையும் தாத்தாவும் கவிஞர்கள், நல்ல எழுத்தாளர்களாகவும் இருந்துள்ளனர். அதனால் இவர் மரபுவழிக் கவிஞரெனத் தொடக்கநிலையில் அறியப்பட்டார். இஸ்லாமிய சமயத்தவராகையால் உருது, பாரசீகம், அரபு மொழிகளைக் கற்றுத்தேர்ந்துள்ளார். தமிழ் மீது பற்றுக்கொண்டு இளமையிலேயே கவிதை எழுத முற்பட்டார். அவர்தம் தொடக்க காலக் கவியரங்கக் கவிதைகள் மேடையில் படிப்பதற்கான கலை

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

நுணுக்கங்களோடு எழுதப்பட்டவை அக்கவிதைகளில் நல்ல சிந்தனைகளை மட்டுமே தேர்ந்து ‘நேயர் விருப்பம்’ என்ற தொகுதியில் வெளியிட்டுள்ளார்.

இயல்பிலேயே கவிஞர் மக்கள் மீது பற்றுக் கொண்டவர். மக்களின் அறியாமையை நினைத்து வருந்துபவர். சமுதாய அவலங்களையும், மக்களின் விழிப்புணர்வின்மையையும் கருத்திற்கொண்டு இன்றைய மக்களாட்சி நாட்டில் காணப்படும் குறைபாடுகளைத் தம் ‘சுட்டுவிரல்’ கவிதைத் தொகுதியில் விளக்கியுள்ளார். அக்கவிதைத் தொகுப்பில் முன்னுரையாக அமைந்த ‘மடக்கிய விரல்கள்’ என்ற பகுதியில்,

“இது

உள்ளே கொந்தளித்துக் குமுறி முகடு உடைத்துச் சிதறிய
என் கோபாக்கினி,

என் தவம் கலைக்கப்பட்ட போது திறந்த

என் நெற்றிக் கண்

நான் கலக்கப்பட்ட போது துப்பிய ஆலகாலம்

என் மையின் பிரளயம்

அசிங்கங்களை, அக்கிரமங்களை, அவலங்களை

நோக்கி நீண்ட என் சுட்டுவிரல்”

என்று ‘சுட்டுவிரல்’ கவிதைத் தொகுப்புத் தோன்றியதன் காரணத்தைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

படிமக் கவிதைகள்

‘இரகசியப்பூ’ என்ற கஸல் தொகுப்பு கஸலின் வடிவத்தைக் கொண்டு காதலைப் பாடினாலும் ஆங்காங்கே கவிஞரின் சமுதாயச் சிந்தனைகளும் கற்பனை வளமும் இணைந்து காணப்படுகின்றன. ஜென் மதக் கருத்துக்களைத்

தம் கவிதைகளில் கையாண்டுள்ளார். சூஃபி கவிதைத் தொகுப்பாகப் 'பறவையின் பாதை' என்ற கவிதைத் தொகுப்பு வெளிவந்துள்ளது. அக்கவிதைத் தொகுப்பைக் கவிஞர் 'படிமங்களின் பூங்கா' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். புதுக் கவிதையைத் திறம்படப் படைக்கும் ஆற்றல் அப்துல் ரகுமானுக்கு இயல்பாகவே அமைந்துள்ளதால், புதுக்கவிதை உத்தியாக இன்று ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் படிமம், குறியீடு, தொன்மம் போன்ற உத்திகளைத் திறம்படக் கையாண்டு வெற்றி பெற்றார்.

இன்றைய கவிஞர்கள் பலர் திரைப்படத்திற்குப் பாடல் எழுதி, மக்களிடையே செல்வாக்கினைப் பெற்று வருகின்றனர். ஆனால் அப்துல் ரகுமானோ, கவிஞன் என்ற கொள்கையுடன் மக்களுக்குச் சிறந்த இலக்கியங்களைப் படைத்துத் தருவதில் மட்டுமே பெரும் விருப்பம் கொண்டவராவார். திரைப்படத்திற்கு ஏன் பாட்டெழுத மறுக்கிறீர்கள்? என்ற கேள்வி தன்னை நோக்கி வருகையில் 'என் உளி சிற்பம் செய்யப் பழக்கப்பட்டது. மசாலா அரைக்கும் அம்மி கொத்த அதனைப் பயன்படுத்த மாட்டேன்' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

படைப்புப் பின்புலம்

கவிஞரின் ஆரம்பகாலக் கவிதைகள் கவியரங்க நடையில் அரசியல், சமூகக் கருத்துக்களை உள்ளடக்கியனவாக இருந்தன. கவியரங்கங்களின் மூலம் கவிஞரும், கவிஞரின் மூலம் கவியரங்கங்களும் வலுப்பெற்றன. அதன்பின் சமூக வாழ்வின் ஏற்றத்தாழ்வுகள் விமர்சிக்கப்பட்டுள்ளன. சமுதாயச் சிக்கல்களைக் கண்டு வெதும்பும் கவிஞராகத் தனது கவிதைகளின் மூலம் அறைகூவல் விடுத்துள்ளார்.

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

மக்களின் அறியாமையைக் கண்டும், அதிகார வர்க்கங்களின் போக்கை ஏளனம் செய்தும் பல பாடல்கள் இயற்றியுள்ளார்.

அரசியல் தலைவர்கள் மீதும், சீர்திருத்தவாதிகள் மீதும் மரியாதை கொண்ட கவிஞர் இன்றைய ஆளும் வர்க்கத்திற்குத் தன் கவிதைகள் மூலம் எச்சரிக்கை விடுக்கிறார். வாழ்வின் உன்னதமான போக்கைப் பாராட்டியும், தீமைகளைக் கண்டித்தும் இவரால் கவிதைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன.

கவிதை படைக்கும் ஆற்றலில் சோர்ந்து போகாத நிலை அவருடைய இன்றைய கவிதை வரையிலும் காணப்படுகிறது. சமுதாய, உளவியல், இலக்கியப் பின்னணியில் அப்துல் ரகுமானின் கவிதைகள் அமைந்துள்ளன என்பதை அவருடைய படைப்புகளின் வழி அறிய முடிகிறது.

படைப்பின் செழுமை

படைப்பின் செழுமை என்பது படைப்பின் மொத்தக் கூறுகளையும் உள்ளடக்கியது. கவிதை என்னும் கலை வடிவத்திற்குச் செழுமையைத் தருவது அதன் வளர்ச்சியே ஆகும். கவிதையின் அமைப்பில் உயிர் நாடியாகத் திகழ்வது, அது சொல்லவரும் செய்தியாகும். அச்செய்தியைக் குறிப்பிடப் புதுக்கவிதைக்குரிய நுணுக்கமான உத்திகள் பெரிதும் உதவுகின்றன. நுண்பொருள் உத்திகள் புதுக்கவிதைக்குரிய சிறப்புக்கூறுகளாகக் கருதப்படுகின்றன. கவிதையில் படிமம், குறியீடு, தொன்மம், போன்ற உத்திகளைப் புகுத்தி எழுதுவர். கவிஞர் தம் கவிதைகளில் படிமமே கவிதையாக, குறியீடே கவிதையாகப் படைக்கும் ஆற்றலுடையவராதலின் குறியீட்டு, படிமக் கவிஞரென்று

அழைக்கப்படுகின்றார். இவை கவிதையின் செழுமைக்குக் காரணமாக அமைகின்றன.

இலக்கியத்திற்கு அழகு சேர்க்கின்ற உத்திகளில் குறியீடும் ஒன்றாகும். அக்குறியீடு ஒன்றை மறைத்துக் குறிப்பாக உணர்த்தும் தன்மையுடையது. அதனால் உலகம் எங்கிலும் குறியீட்டுச் சிந்தனை நிறைந்துள்ளது. பால்வீதி நூலில்,

“கோடிச் சூரியர்களைப் பிழிந்து

நட்சத்திரங்கள் செய்தேன்...

இவைகளை

உங்கள் சுவர்களில்

தேதித்தாள் ஆக்கி விடாதீர்கள்”

என்ற கவிதைகள் உருவத்தில் பெரியதான சூரியன் கவிஞர் மனத்திலுள்ள பரந்த வளமான கருத்தையும், நட்சத்திரங்கள் பெரிய கருத்தினைச் சுருக்கி வெளியிடும் கவிதை வடிவத்தையும் உணர்த்துவதாக அமைந்துள்ளது.

கலைத்தேடல்

தன்னியல்பாகத் தோன்றிய பொருளை இயற்கை என்றும், கைத்திறத்தால் படைக்கப்பட்டதை அல்லது செயற்கையாக உருவாக்கப்பட்டதைக் கலை என்றும் கூறலாம். கலையென்பது இன்னதுதான் என்று வரையறுத்து இலக்கணமோ விளக்கமோ கூறமுடியாதென்பர் அறிஞர்கள். புது நோக்கு, புதிய உள்ளடக்கப் போக்கு, புதிய அணுகுமுறை போன்றவை ரகுமானின் கவிதைகளில் பல இடங்களில் காணப்படுகின்றன. ஆலாபனை நூலில்,

“உயிரினங்களில்

மனிதன் மட்டும் தான்

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

பாலுணர்வையும்
பிரச்சனையாக்கிக் கொண்டவன்
ஆறாவது அறிவு என்பது
சிக்கல் விழுந்த நூலா?”

என்ற கவிதையில் அப்போக்கைக் காணமுடிகிறது.

‘ஹைக்கூ’ கலை வடிவங்கள்

கவிதை வடிவங்களுள் மிகச்சிறிய வடிவம் ‘ஹைக்கூ’ கவிதை வடிவமாகும். பாரதியாரைப் போலவே அப்துல் ரகுமானும் புதிய பல பரிசோதனை முயற்சிகளைச் செய்து வருபவராவார். 1974 -இல் வெளிவந்த ‘பால்வீதி’ கவிதைத் தொகுப்பில் ‘சிந்தர்’ என்ற தலைப்பில் எழுதப்பட்ட கவிதைகளனைத்தும் ‘ஹைக்கூ’ கவிதைகளாகும்.

“மயான வாசலில்
பழுதாகி நின்றது
சூனில் ஊர்தி”

பிறப்பு, இறப்பு என்ற முரணில் வாழ்க்கை அமைந்துள்ளதை இக்கவிதை உணர்த்துகிறது.

பன்முகத்தன்மை

படிப்பவர்களின் மன ஓட்டத்திற்கேற்பப் பொருள் கொள்ளும் வண்ணம் கவிதைகள் படைக்கப்படுகின்றன. பால்வீதி நூலில் ‘சுட்டபழம்’ என்ற கவிதையில் அப்துல் ரகுமான்,

“தீப மரத்தின்
தீக்கனி உண்ண
விட்டில் வந்தது
கனியோ
விட்டிலை உண்டது”

என்ற கவிதையில் பொருள் புலப்பாடு பன்முகத் தன்மை கொண்டது. வாழ்வில் ஆடம்பர மோகம் கொண்டு உள்ள பொருளையும் இழக்கும் இன்றைய நடுத்தரக் குடும்பப் பெண்களைக் குறிக்கத் தீக்கனி - விட்டில் பயன்படுவதாக ஒரு பொருளையும், இளம் வயதில் காதலாகிய தீக்கனியின் மீது மோகித்துப் பாழாகும் விட்டில் போன்ற இளம் வயதினரைக் குறிப்பதாக ஒரு பொருளையும், அரசியல் வாக்குறுதிகளை நம்பி மோசம் போகும் அப்பாவி மக்களை ஒரு பொருளாகவும் கொள்ளும் வண்ணம் இக்கவிதை அமைந்துள்ளது. இவ்வாறு பன்முகப் பொருளைப் படிப்பவர் நோக்கிற்கேற்ப உணர்த்தும் போக்கில் நவீனக் கவிதைகள் அமைந்திருப்பதற்குச் 'சுட்டபழம்' என்ற கவிதை சான்றாக அமைகின்றது.

கல்வி முறை

கவிஞரின் பார்வை குழந்தைகள் மீது இருந்தாலும், குழந்தையின் கள்ளங் கபடமற்ற நிலையைப் பல கவிதைகளில் எடுத்துக் கூறியுள்ளார். பள்ளியில் குழந்தைகள் அறியாமையில் புத்தகங்களைக் கிழிப்பதுண்டு. இப்போது உள்ள கல்விமுறை குழந்தையின் மனத்தைக் கிழித்து விடுகிறது என்று கூறும் அப்துல் ரகுமானின் போக்கு மிகவும் வியப்பானது. 'பித்தன்' என்ற நூலில்,

“புத்தகங்களே!
சமர்த்தாயிருங்கள்
குழந்தைகளைக்
கிழித்துவிடாதீர்கள்”

என்ற மாறுபட்ட நோக்கில் கவிஞர் கேட்பது அவரின் தனித்தன்மையும், கல்விமுறை பற்றிய தனது வருத்தத்தையும் தெரிவிப்பதாய் அமைகின்றது.

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

கவிதைகளின் பொருண்மை கவிஞரின் பண்பிலும், படைப்பின் பின்புலத்திலும் அமைகின்றது. புதுக் கவிதைக்குரிய பல்வேறு பண்புகள் கவிதைகளின் செழுமைக்குதவுவனவாக அமைகின்றன. வாழ்வின் ஆற்றல் பற்றியும், மனிதநேயத் தேவை பற்றியும் பல கவிதைகள் கூறுகின்றன. உண்மைக்குக் குரல் கொடுக்கும் நல்ல படைப்பாளியாக விளங்குவதோடு பல இடங்களில் அதிகார, ஆணவம் மிகுந்த சிலருக்கு எச்சரிக்கை செய்யும் நல்ல பண்பாளராகவும் அப்துல் ரகுமானை அவரது கவிதைகளின் வழி அறியமுடிகிறது. கவிதைக் கலையில் காணப்படும் கற்பனைகள் கவிதைக்கு மேலும் அழகு சேர்ப்பனவாக இருப்பதை அறியமுடிகிறது. இவ்வாறு கவிதையின் பொருண்மை கவிதையின் நேர்த்தியை முழுமையாக்கிப் படைப்பிற்குச் சிறப்புச் சேர்ப்பதை அறிய முடிகிறது.

**கவிஞர் துஷ்யந்த் சரவணராஜின்
குழந்தைக் கவிதைகள் ஒரு பன்னோக்கும் பார்வை**

- முனைவர் தமிழ் முடியரசன் (எ) ம.ஸ்டபன் மிக்கேல்ராஜ்

(நவீனத் தமிழாய்வு - பன்னாட்டுப் பன்முகத் தமிழ்
ஆய்விதழில் (ISSN: 2321 - 984X15) அக்டோபர் 2020
இல் வெளிவந்த ஆய்வுக்கட்டுரை)

முன்னுரை

ஓர் இலக்கியப் படைப்பாளன் தன் உணர்வுகளுக்கு முக்கியத்துவமளித்து இலக்கியத்தைப் படைக்கின்றான். அவ்வுணர்வுகளுக்கெல்லாம் மையமான, உயிர்ப்பான ஒரு கருத்தோ அல்லது சிந்தனையோ இருப்பது இயற்கை. அக்கருத்தையோ அல்லது சிந்தனையையோ உலகறிய வெளிப்படுத்தும்போது அது சுவையான கலையாக மிளிர்கின்றது; படைப்பாற்றலாக ஒளிர்கின்றது. இலக்கிய ஆர்வமுடையோரின் உள்ளங்களை எளிதில் ஈர்த்துத் தன் வயமாக்கும் படைப்பாற்றலில் கவிதைக்கென்று தனிச் சிறப்பிடம் உண்டு. அவ்வகையில் சமகாலத் தமிழ்க் கவிஞர்களில் மரபு மற்றும் புதுக்கவிதையில் தேர்ந்த கவிஞராகத் தன்னை அடையாளப்படுத்தி வரும் கவிஞர் துஷ்யந்த் சரவணராஜின் குழந்தைக் கவிதைத் தொகுப்புகளில் காணலாகும் பன்முகக் கூறுகளை ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

கவிஞர் துஷ்யந்த் சரவணராஜின் படைப்புகள்

கவிஞர் துஷ்யந்த் சரவணராஜின் இயற்பெயர் அ.சரவணராஜ். சிவகங்கைமாவட்டம், தேவகோட்டையைச் சேர்ந்த இவர் தற்பொழுது அரியக்குடி, அரசு மேனிலைப் பள்ளியில் தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றி வருகிறார். பழைய வேர்களும் புதிய பூக்களும், விழிநீர் வழியே விழுகிறாய், உன் பறக்கும் முத்தங்களும் என் பட்டாம்பூச்சிகளும், ஒரு துளிப் புன்னகை, பொம்மையாக இருக்கவே பிரியப் படுகிறார் கடவுள், மழைக்கு இதமாய் ஒரு மழை ஆகிய ஆறு கவிதைத் தொகுப்புகளை வெளியிட்டுள்ள இவரது கவிதைகள் பல பல்வேறு இதழ்களில் வெளிவந்துள்ளன. இவர் தன் கவிதைகளுக்காகப் பல்வேறு இலக்கிய அமைப்புகளிடம் விருதுகளையும் கவிஞர் கல்யாணஜி, கவிப்பேரரசு வைரமுத்து போன்றோரின் பாராட்டுகளையும் பெற்றுள்ளார். இவற்றுள் திண்டுக்கல், வெற்றிமொழி வெளியீட்டகம் மூலம் வெளியிடப்பட்டுள்ள ஒரு துளிப் புன்னகை (2016), பொம்மையாக இருக்கவே பிரியப் படுகிறார் கடவுள் (2018), மழைக்கு இதமாய் ஒரு மழை (2019) ஆகிய இம்மூன்று நூல்களும் இக்கட்டுரைக்கான ஆய்வுக் களமாக அமைகின்றன.

அழகியல் நோக்கு

குழந்தைகளின் சிரிப்பும், மழலைப் பேச்சும், தளிர் மேனியும், குறும்புகளும் என ஒவ்வொன்றும் தனி அழகு. 'குழந்தைகளைப் பாடாத கவிஞர்களில்லை. குழந்தைகளைப் பாடாதவர்கள் கவிஞர்களேயில்லை. சிறாரின் சிரிப்பில் அழகைக் காணாதவர்களும் அவர்களின் அழகில் சிரித்து மகிழாதவர்களும் கவிஞர்களாய் இருக்க முடியாது' என்பர் (முனைவர் தமிழ் முடியரசன், அணிந்துரை, மழைக்கு இதமாய் ஒரு மழை, ப.10).

குழந்தைகள் பொருட்களைக் கலைத்துப்போடுவதில்
அழகைக் காணும் கவிஞர்,

‘சிதறிக் கிடக்கும் பொருள்களை
அம்மா
அடுக்கி அடுக்கி வைக்கையில்
அழகாகிற வீடு
குழந்தை
கலைத்துக் கலைத்துப் போடுகையில்
பேரழகாகிவிடுகிறது!’ (ஒ.து.பு, ப.34)

என்று பேரழகைப் பாடுகின்றார். மற்றொரு கவிதையில்
‘வட்டமாய்க் கவுன் படர வாசலில் அமர்ந்திருக்கும் பெண்
குழந்தையின் கோலம் அத்தப்பூ கோலத்தை விடவும்
அழகாய் இருக்கிறது’ (ஒ.து.பு, ப.60) என்று மகிழ்கின்றார்.

பட்டாம்பூச்சியைத் தேடிச் செல்லும் குழந்தை
குறித்து,

‘அப்பாவின் செருப்பை
அணிந்து கொண்டு
பட்டாம் பூச்சியைப்
பின் தொடர்கிறது குழந்தை
ஒரு
தொட்டிச் செடியே
தன்னைத் தேடி வருவதில்
பூரித்துப் போகிறது
பட்டாம்பூச்சி’ (ஒ.து.பு, ப.39)

என்று பாடுவார். செடிகளைத் தேடிச்செல்வது பட்டாம்
பூச்சியின் இயல்பு. இங்கு குழந்தையாகிய செடி
பட்டாம்பூச்சியைத் தேடிச்செல்வது அழகியலாகக் காட்சிப்

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

படுத்தப்பட்டுள்ளது. குழந்தையின் நகத்தைப் பிறைக்கு ஒப்பிடும் கவிஞர்,

‘நந்திதா குட்டிக்கு
நகம் வெட்டுகிறாள்
அம்மா!
தெறித்து விழுகின்றன
பிறைச் சில்லுகள்!’ (பொ.இ.பி.க, ப.17)

என்று குழந்தை நகம் வெட்டிக் கொள்ளும்போது கீழே விழும் நகத்துண்டுகளிலும் பிறைநிலவின் அழகைக் காண்கிறார். மற்றொரு கவிதையில் குழந்தைக்கு விழுந்து முளைக்கும் மேல்வரிசைப் பல்லொன்று மேகத்துள்ளிருந்து மெல்லமெல்ல எட்டிப்பார்க்கும் நிலவை நினைவூட்டுவதாகக் கூறுகிறார் (ம.இ.ஓ.ம, ப.31).

அப்பா தேநீர் அருந்தும்போது மகள் தட்டிவிட்டுக் கறையாகிப்போன வெள்ளைச் சட்டை கூட ஓவியம் போல் இருக்கிறது (ம.இ.ஓ.ம, ப.35) என்றுரைப்பது கவிஞரின் அழகியல் பார்வையின் உச்சமாகும்.

உளவியல் நோக்கு

குழந்தைகளின் உளவியல் பெரியவர்களின் உளவியலுக்குப் பெரும்பாலும் மாறுபாடானது. குழந்தைகளின் உளவியலைப் புரிந்து நடப்பவர்களுக்கே குழந்தைகளின் பேரன்பு கிட்டும். பெரியவர்களைப் போல் குழந்தைகள் வன்மம் கொள்வதில்லை;பழி வாங்குவதில்லை; கோபத்தில் உறவுகளை ஒதுக்கிவைப்பதில்லை. இக்கருத்தை,

‘அம்மாவிடம்
அடிவாங்கிக் கொண்டு
அழுதபடியே

தூங்கிப் போன குழந்தை
தூங்கி எழுந்ததும்
தாயைத் தண்டிக்கிறது
ஒரே ஒரு புன்னகையில்! (ஒ.து.பு, ப.36)

என்னும் கவிதை உணர்த்துகிறது. ஒவ்வொரு குழந்தையும் மற்றொரு குழந்தையிடமிருந்து வேறுபடும். விருப்பு, வெறுப்பு, எண்ணம், சொல், செயல் என ஒவ்வொரு வரிடத்திலும் சிறுசிறு மாறுபாடுகளிருக்கும். இதனைக் கவிஞர்,

‘எனக்குக் கிடைக்காத
பொம்மையொன்றை
என் மகனுக்காக
வாங்கிச் செல்கிறேன்!
அவனோ
அவனுக்குக் கிடைக்காத
பொம்மையொன்றிற்காய்
அழத் தொடங்குகிறான்!’ (ஒ.து.பு, ப.19)

என்னும் கவிதையில் குறிப்பிடுகின்றார். குழந்தைகளின் உள்ளத்தைப் புரிந்துகொள்வது கடினம் என்பதை இதன் வழிப் புலப்படுத்துகிறார்.

குழந்தைகளுக்கு விருப்பமில்லாதவற்றைத் திணிக்கும் போது அவர்களின் சின்னஞ்சிறு உள்ளத்தில் மிகப்பெரிய பாதிப்புகள் உண்டாகுமென்பதை உளவியல் பார்வையோடு உணர்த்துகின்ற கவிஞர்,

‘அதீத கோபத்தில்
தன் முகத்தைத்
தானே கிள்ளிக்கொள்ளும்
குழந்தையின் முகத்தில்

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

பிறைத் தழும்புகள்! (ம.இ.ஓ.ம, ப.397)

என்று கன்னத்தில் உள்ள தழும்புகளின் பின்னுள்ள குழந்தைகளின் கோப உளவியலைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றார்.

தொன்மவியல் நோக்கு

கவிஞர் துஷ்யந்த் சரவணராஜ் தம் கவிதைகள் பலவற்றில் தொன்மக் கருத்துகளைக் கையாண்டுள்ளார். திருமாலின் வாமன அவதாரத்தில் மாவலிச் சக்கரவர்த்தியின் தலையில் மூன்றாம் அடியை எடுத்து வைத்து மாவலியின் கர்வம் ஒழித்த புராணக் கருத்தை,

*‘எனக்கு முன்
எழுந்துவிட்ட
என் குழந்தை
இரண்டடி நடந்து
மூன்றாம் அடியை
என் தலையில் வைக்கிறான்
ஆச்சரியமாய்
அதிகரிக்கத் தொடங்குகிறது
என் கர்வம்!’* (ஓ.து.பு, ப.23)

என்னும் கவிதையில் தொன்மத்தோடு தன் உணர்வையும் பதிவு செய்கிறார். பிட்டுக்கு மண் சுமந்து பிரம்படி பட்ட சிவபெருமானின் திருவிளையாடலை,

*‘பிட்டுக்கு மண்சுமந்து
பிரம்படிபட்ட சிவன் போல்
அம்மாவிடம்
அடி வாங்குகிறது
குறும்பு செய்த குழந்தை!
உடனிருப்போரின்*

உடலெங்கும்

பரவுகிறது வலி' (பொ.இ.பி.க, ப.45)

என்று குழந்தையின் வலியோடு ஒப்புமையாக்குகின்றார்.
இயேசு பெருமானைக் கொடுமைப்படுத்திச் சிலுவையில்
அறைந்ததை,

'கரு

உருவானதைப்

பரிசோதிக்கச் சென்றவள்

திரும்பி வந்து

சுருண்டு கிடக்கிறாள்

தோல்வியோடு!

இன்று

ஒரு நாள் மட்டும்

அவளெதிரே கொஞ்சாதீர்

குழந்தைகளை!

உங்கள்

முத்தச் சப்தம்

சன்னஞ் சன்னமாய்

சிலுவையில்

அறையக்கூடும்

அவளை!' (ம.இ.ஓ.ம, ப.25)

என்று மலடியின் மனத்துயருக்கு சிலுவைத் தொன்மத்தை
ஒப்பிடுகின்றார் கவிஞர்.

மொழியியல் நோக்கு

குழந்தைகளின் சொல்லாடலில் இலக்கணத்தை
எதிர்பார்க்க முடியாது. ஆனால் அழகிய புதிய சொற்களைக்
காணமுடியும். இதனை, 'கவிஞர் குழந்தைமொழியோடு

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

இணைத்துக் கவி புனைந்திருக்கிறார். அதிவேக அறிவியல் தொழில்நுட்ப யுகத்தில் இன்று குழந்தைகளைக் குழந்தைமையோடு காண யாருக்கும் நேரமில்லை. ஆனால் கவிஞர் துஷ்யந்த் சரவணராஜ் பார்வையில் குழந்தைகள் குழந்தைகளாகவே அவரது கவிதைகளில் வலம்வருகிறார்கள்' (பா.தென்றல், இனிய நந்தவனம், சனவரி 2020, ப.57) என்னும் பா.தென்றல் அவர்களின் கூற்று மெய்ப்பிக்கும்.

பெரிய வீட்டைக் 'குண்டு வீடு' என்று சொல்லும் குழந்தைகளின் மொழிநடையை,

**'பெரியய்யய வீட்டைப்
பெரிய வீடு என்கிறார்கள்
பெரியவர்கள் !
குண்டு வீடு என்கிறார்கள்
குழந்தைகள்!'** (பொ.இ.பி.க, ப.19)

என்று சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

**'குழந்தைகள்
கடித்துத் தருவது
காக்கா கடி இல்லை
கடவுள் கடி!'** (மேலது, ப.26)

என்னும் கவிதையில் குழந்தைகளின் 'காக்கா கடி' எனும் சொல்லாட்சியை எடுத்தாண்டுள்ளார்.

குழந்தையின் மொழியில் கரும்பு தூரிகையாய்க் காட்சியளிப்பதை,

**'கரும்பைத் தூரிகையென்று
குழந்தை சொன்னதைக்
கேட்டதிலிருந்து
கொஞ்சம்**

கூச்சமாகத்தான் இருக்கிறது

கரும்பைக்

கரும்பென்று சொல்ல!’ (ம.இ.ஒ.ம, ப.22)

என்னும் கவிதை விளக்குகின்றது.

கல்வியியல் நோக்கு

பள்ளிப்பாடத்தை வீட்டுப்பாடமாக்குகிற, பிள்ளைக் குறும்பைக் கண்டிக்கப் பிரம்பெடுக்கிற, பாடத்தைப் பாடமாக நடத்துகிற, சுவர்களை அறிமுகப்படுத்தாமல் கரும்பலகையை அறிமுகப்படுத்துகிற, பிள்ளைகளைப் பெயர் சொல்லி அழைக்காமல் எண்ணால் அழைக்கிற, கேள்வி கேட்க அனுமதிக்காத, வைத்தது வைத்தபடியே இருக்க வேண்டுமென்று வகுப்புவாதச்சட்டம் போடுகிற, வானத்தை அளக்க வந்தவர்களிடம் கூண்டுகளை அறிமுகப்படுத்துகிற, பள்ளிக்கூடத்தை வதைக்கூடமாக மாற்றுகிற பெரும் கூட்டத்தில் தனித்துவமாய்த் தெரிகிறார் இந்த ஆசிரியக் கவிஞர்.

‘மனித இனத்தின் அறியாமை, போலித்தனம், குறுகிய மனப்பாங்கு முதலான குற்றங்களைக் குத்திக் காட்டுவதற்கு ஊசியைப் போன்று கவிஞர்களுக்கு உத்தி பயன்படுகிறது’ (சுப.வீரபாண்டியன் இந்தக் காலக் கவிதை உத்திகள், ப.14). என்பர் சுப.வீ. அவ்வகையில் கவிஞரும் தாம் சார்ந்துள்ள கல்வித்துறையின் குறைபாடுகளை கவிதை உத்தி மூலம் கேள்விக்கு உட்படுத்துகின்றார்.

‘வீட்டு மணியே

விருப்பமான மணியெனில்

கல்விக் கூடங்கள்

கொட்டடி தானே குழந்தைக்கு?’

(பொ.இ.பி.க, ப.23)

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

என்னும் கவிதை அக்கேள்விகளுள் ஒன்று. மற்றொரு கவிதையில்,

‘ஐந்து பாடங்கள்

ஐந்து ஆசிரியர்கள்

நின்று தாக்குகிறார்கள்!

பாவம்

நிராயுதபாணியாய் நிற்கிறார்கள்

குழந்தைகள்!’ (மேலது, ப.33)

என்று பாடச்சுமைகளில் சிக்கித்தவிக்கும் குழந்தைகளின் நிலையைக் காட்டுகின்றார். விளையாடுகிற வயதில் படிக்க அனுப்பிவிட்டுப் படிக்கிற வயதில் விளையாடிக் கொண்டிருப்பதாய்க் கொஞ்சங்கூடக் கூச்சமேயில்லாமல் புகார் வாசிக்கின்ற பெற்றோரின் மனப்பாங்கையும் குத்திக் காட்டுகின்றார் (மேலது, ப.44).

ஆசிரியப் பணியாற்றும் கவிஞர் தம் வகுப்பில் தமிழ்ப் பாடவேளையின்போது வெளியில் மழை பெய்வதை வேடிக்கை பார்க்கும் குழந்தைகளோடு சேர்ந்து ‘வான் சிறப்பு’ பாடம் நடத்துவதை விட்டு மழை பார்க்கத் தொடங்குவதாகவும் (மேலது, ப.55), குழந்தைகளுக்கு வகுப்பெடுப்பது பூக்களுக்கு வகுப்பெடுப்பதாய்ப் புரிந்து கொண்ட நாளிலிருந்து பிரம்பினை வீசிவிட்டுப் புல்லாங்குழல் வாங்கியதாகவும் (ஒ.து.பு, ப.40), மாணவன் ஒருவன் தன்னை விரும்பக்காரணம், எல்லோரும் அவனை எண்ணால் அழைக்க இவர் மட்டும் அம்மாணவனைப் பெயர் சொல்லி அழைத்ததாகவும் (ம.இ.ஓ.ம, ப.40) பாடப்பட்டுள்ள கவிதைகள் இன்றைய கல்வி நிலையை, பள்ளிக் கூடங்களின் நிலையை நன்கு காட்சிப் படுத்துகின்றன.

தனியார் பள்ளிகள் பல மாணவர்களின் வதைக்
கூடமாய், சிறைச் சாலையாய்க் காட்சியளிப்பதை,

‘பணத்தைக் கட்டிப்
பள்ளியில் சேர்த்துவிட்டு
அடைக்கப்பட்ட
கதவுகளுக்குப் பின்னே
காத்துக் கிடக்கிறோம்
பிணை எடுக்க வந்தவர் போல்!’ (ம.இ.ஒ.ம, ப.21)

என்னும் கவிதை புலப்படுத்துகின்றது. கரும்பலகை
எதிர்ப்பைக் காட்டும் கருப்புக் கொடியாகக்
காட்சியளிப்பதை,

‘குழந்தைகள்
வதைபடும்
வகுப்பறையில்
கருப்புக் கொடியாகிறது கரும்பலகை!’
(மேலது, ப.33)

என்கிறார். ஆசிரியர்களையும் கவிஞரது கேள்விக்கணை
விட்டுவைக்கவில்லை,

‘பத்துப் பாத்திரங்களைப்
பள்ளியில் துலக்க
அனுமதிப்பீரா
ஆசான்மாரே!
மாட்டிர்தாமே!
பிறகெதற்குப்
பள்ளிப் பாடத்தை
வீட்டுப்பாடம் ஆக்குகிறீர்?’ (ம.இ.ஒ.ம, ப.38)

என்னும் வினா மாணவர்களின் குரலாய் ஒலிக்கிறது.
‘கவிஞன் என்பவன் சமுதாயத்தின் வழிகாட்டி, குற்றங்

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டி இடித்துரைத்துத் திருத்தும் ஆசான்' (கவியரசர் முடியரசன், கடித இலக்கியம், ப.125) என்னும் வீறுகவியரசர் கூற்றை எண்பித்துள்ளார் இக்கவிஞர்.

சமூகவியல் நோக்கு

துஷ்யந்த் சரவணராஜின் கவிதைகள் குழந்தை களுக்காக எழுதப்பட்டவை எனினும் அவை சமூகவியலோடு தொடர்புடையவையாய் விளங்குகின்றன.

‘கவிதைகள் வெறும் போதைப் பொருளாக மாறாமல் சமூகத்திற்குத் தெம்பும் திறமும் தேடித்தரும் வழியில் உருப்பெற வேண்டும். அப்போதுதான் சமுதாயம் நோயற்று வாழ முடியும்’ (தொ.மு.சி. ரகுநாதன், இலக்கிய விமர்சனம், ப.56) என்னும் தொ.மு.சி.யில் கூற்றுக்கேற்ப கவிஞரின் கவிதைகள் தமிழ்ச் சமூகத்திற்குத் தெம்பளிக்கின்றன.

உள்நாட்டில் வேலையின்மையால் அயல் நாட்டில் பணிபுரிவோர் குழந்தையோடு சேர்ந்துவாழ இயலாத சமூகச் சூழலில் தந்தை - மகள் உளப்பாங்கை,

‘அயல் நாட்டிலிருக்கும்

அப்பனுக்கு

அலைபேசியில்

முத்தம் அனுப்புகிறாள்

மகள்!

உயிர் கொதித்துக்

கண்களில் திரள்கிறது

திவலை!’ (ம.இ.ஓ.ம, ப.20)

என்னும் கவிதை புலப்படுத்துகிறது. குழந்தையை இழந்த தாயின் பெருந்துயரை,

‘பச்சிளங் குழந்தையைப்
பறிகொடுத்த
தாயின் மார்பில்
கசிந்து கொண்டிருக்கிறது
கடவுளும் உணராத
கடுத்துயர்!’ (பொ.இ.பி.க, ப.37)

என்னும் கவிதை எடுத்துரைக்கின்றது. அதேபோன்று தாயை
இழந்த பிள்ளையின் ஏக்கத்தை,

‘தாயிழந்த பிள்ளையைத்
தூங்க விடாமற் செய்கிறது
தொட்டில் குழந்தையின்
தாய்ப்பால் வாசம்!’ (ம.இ.ஓ.ம, ப.32)

என்னும் கவிதை எடுத்துரைக்கின்றது.

‘பேச்சிழந்த அம்மாவுக்குப்
பிறந்த குழந்தை
அம்மாவிடம் பேசிப்பேசியே
கற்றுக் கொள்கிறது
கூடுதலாய் ஒரு தாய்மொழியை!’ (ஒ.து.பு, ப.57)

என்று வாய்பேச இயலாத தாய் - குழந்தை
உரையாடலையும் கவிதை மொழியாக்கிச் சமூக உணர்வு
நிலையை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

ஒப்பியல் நோக்கு

விண்மீன்களைப் பாடுகின்ற கவிஞர் அவற்றை
‘குழந்தைகள் உண்ணும் போது சிதறித் தெறித்த
பருக்கைகள்’ (ஒ.து.பு, ப.32) எனவும் ‘குழந்தையைப்
பார்த்து நிலா உண்ணும்போது சிதறவிட்ட பருக்கைகள்’
(ம.இ.ஓ.ம, ப.19) எனவும் ஒப்பிடுகின்றார்.

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

குழந்தைகளிடத்தில் குடை, அம்மா பார்க்கும் வரை குடையாகவும் அம்மாவைக் கடந்ததும் படகாகவும் மாறும் நிலையையும் (பொ.இ.பி.க.ப.21) 'குழந்தைகளின் குடை என்பது மழைக்குப் பிடிப்பதன்று. மழை பிடிப்பது' (ம.இ.ஓ.ம.ப.21) என்றும் குடை குறித்த குழந்தைக் கவிதைகள் ஒப்புமைத் திறத்தால் சிறக்கின்றன.

நிறைவுரை

கவிஞர் துஷ்யந்த் சரவணராஜின் குழந்தைக் கவிதைகளில் அழகியல், உளவியல் தொன்மவியல், மொழியியல், சமூகவியல் ஒப்பியல் என்னும் பல்வேறு கவிதைக் கூறுகளை இனம்காண முடிகிறது. மேலும், குழந்தைகள் தினத்தைக் கொண்டாடுவதை விடுத்துக் குழந்தைகளை இச்சமூகம் கொண்டாட வேண்டும் என்பதைப் பதிவுசெய்துள்ள கவிஞர் சமகாலத் தமிழ் இலக்கியப் படைப்பாளர்களில் தனித்துவமான இடத்தைப் பெற்று விளங்குகின்றார்.

கலைச்சொற்கள்

அதீத	- விஞ்சிய
அத்தப்பூ	- மலையாள மாதமாகிய சிங்க மாத்தில் அத்தம் நாள் முதல் திருவோணம் வரை பத்து நாட்களுக்கு வரையும் பூக்கோலம்.
ஆராதித்தல்	- பூசை செய்தல்
எண்பித்தல்	- மெய்ப்பித்தல்
கவுன்	- பெண்கள் அணியும் நீண்ட மேலங்கி
குழந்தைமை	- குழந்தைத்தன்மை

கொட்டடி	- சிறைச்சாலையில் உள்ள சிற்றறை
சன்னஞ்சன்னமாய்	- சிறிது சிறிதாய்
சில்லுகள்	- சிறுதுகள்
சொல்லாடல்	- ஒரு பட்சத்தை எடுத்துக்கூறுதல்
திவலை	- நீர்த்துளி
தூரிகை	- ஓவியம் வரைய உதவும் கோல்
தொன்மம்	- தொன்மையின் பரிணாம நிலை, புராணக்குறியீடு
நிராயுதபாணி	- ஆயுதம் இல்லாதவர்
பருக்கை	- வெந்து பருத்திருக்கும் ஓர் அரிசிமணி
பிணை	- சொத்து அல்லது வைப்புத் தொகையை நீதிமன்றத்தில் செலுத்தி சிறையிலிருந்து தற்காலிகமாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டவரை வெளிக் கொண்டு வருவது
பிரத்யேக	- தனித்துவமாக
புழங்குகின்ற	- கையாளுகின்ற, பழகுகின்ற
வகுப்புவாதம்	- சமூக, பொருளாதார அடிப்படையில் பாகுபாடு காட்டும் போக்கு
வதைக்கூடம்	- கொடுமைப்படுத்தி சித்திரவதை செய்யும் இடம்
வன்மம்	- தீராப்பகை
சுருக்கக்குறியீடுகள்	
ஒ.து.பு	- ஒரு துளிப்புன்னகை
சுப.வீ	- சுப.வீரபாண்டியன்
தொ.மு.சி	- தொ.மு.சிதம்பர ரகுநாதன்
பொ.இ.பி.க	- பொம்மையாக இருக்கவே பிரியப்படுகிறார் கடவுள்

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

ம.இ.ஓ.ம - மழைக்கு இதமாய் ஒரு மழை

முதன்மைச் சான்றாதாரங்கள்

1. துஷ்யந்த் சரவணராஜ், ஒரு துளிப்புன்னகை, வெற்றிமொழி வெளியீட்டகம், திண்டுக்கல். 2016.
2. துஷ்யந்த் சரவணராஜ், பொம்மையாக இருக்கவே பிரியப்படுகிறார் கடவுள், வெற்றி மொழி வெளியீட்டகம், திண்டுக்கல், 2018.
3. துஷ்யந்த் சரவணராஜ், மழைக்கு இதமாய் ஒரு மழை, வெற்றிமொழி வெளியீட்டகம், திண்டுக்கல், 2019

துணைமைச் சான்றாதாரங்கள்

1. கவியரசர் முடியரசன், கடித இலக்கியம், தமிழ் மண் பதிப்பகம், சென்னை. 1999.
2. சிதம்பர ரகுநாதன். தொ.மு, இலக்கிய விமர்சனம், மீனாட்சி புத்தக நிலையம், மதுரை. 1980.
3. வீரபாண்டியன். சுப, இந்தக்காலக் கவிதை உத்திகள், கனிமுத்து பதிப்பகம், சென்னை. 1985.

பகுதி - 3 விழிப்புணர்வு

11

தமிழ் மொழி வளர்ச்சியில் தகவல் தொழில் நுட்பத்தின் பங்கு

- முனைவர் அ.மைக்கேல் குருஸ்

(காரைக்குடி, அழகப்பா பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு மையம் & கல்வியாளர்கள் சங்கமத்தின் தமிழ் வளர்ச்சிக் குழுமம் இணைந்து நடத்திய, 'இருபத்தோராம் நூற்றாண்டில் தமிழின் நோக்கும் போக்கும்' என்னும் பொருண்மையிலான பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம் - 2017 இல் வெளியிடப்பெற்ற ஆய்வுக் கட்டுரை)

“ஓங்க லிடைவந் துயர்ந்தோர் தொழவிளங்கி
ஏங்கொலிநீர் ஞாலத் திருளகற்றும் - ஆங்கவற்றுள்
மின்னேர் தனியாழி வெங்கதிரொன் றேனையது
தன்னே ரிலாத தமிழ்”

(தண்டியலங்கார மேற்கோள் செய்யுள்)

உலக மொழிகள் பலவற்றுள்ளும் மிகத்தொன்மையான மொழி தமிழ். பொருப்பிலே பிறந்து அறியாமை இருளகற்ற வந்த தனக்கே நிகரில்லாத மொழி.

“திருந்திய பண்புஞ் சீர்த்த நாகரிகமும்
பொருந்திய தூய்மொழி புகல் செம்மொழி”

என்று பரிதிமாற்கலைஞர் தமிழ்மொழிக்கு இலக்கணம் வகுத்திருக்கிறார். தொல்காப்பியம் முதல் இன்றுவரை தமிழ்

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

மொழி மிகுந்த வளர்ச்சி கண்டிருக்கிறது. சங்கப் புலவர்களாலும், மூவேந்தர், வள்ளல்களாலும் போற்றி வளர்க்கப்பட்டது. இன்று அறிவியல் வளர்ச்சியின் காரணமாக உலகம் முழுவதும் முழுமையாகப் பரவிக் கிடக்கிறது. இதற்குத் துணையாக நிற்கும் தகவல் தொழில் நுட்பத்தின் பங்கு என்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

தமிழ்மொழியின் வளர்ச்சி

சங்க காலம் தொட்டு இக்காலம் வரைத் தமிழ் இலக்கியங்கள் வகைமைப் படுத்தப்பெற்று வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றன. தொல்காப்பியர் உலக வழக்கு எனவும் செய்யுள் வழக்கு எனவும் அன்றே தமிழ் மொழியைப் பகுத்தார். கால்டுவெல், “தமிழ் மொழியில் உலக வழக்கும் செய்யுள் வழக்கும் என்றும் ஒன்றாக இருந்ததில்லை; மிக முற்பட்ட காலத்திலிருந்தே செந்தமிழ், கொடுந்தமிழிலிருந்து இன்றுபோல் வேறுபட்டே வழங்கி வந்திருக்கிறது” என்று கூறுகிறார். வீரமாமுனிவர் செந்தமிழ் இலக்கணம், கொடுந் தமிழ் இலக்கணம் எனப் பிரித்தெழுதியதும் அவர் தம் நுண்மாண் நுழைபுலத்தைக் காட்டுகிறது.

இலக்கியங்களைத் தொடர்ந்து இலக்கணங்களும் வரையறுக்கப்பெற்றுத் மொழி வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டன. இன்று பள்ளிகள், கல்லூரிகள், பல்கலைக்கழகங்களில் தமிழ் மொழிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகின்றது. பல்வேறு துறைகளாகப் பிரித்துக் கற்றல், கற்பித்தல் முறைகள் செயல்படுத்தப் பெறுகின்றன. தமிழக அரசு ஆணைகள், ஆவணங்கள், கோப்புகள் அனைத்தும் ஆட்சி மொழியாம் தமிழில் வெளியிடப்படுகின்றன.

**“பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள்
தமிழ்மொழியில் பெயர்த்தல் வேண்டும்”**

என்ற பாரதியின் கனவு மெய்ப்பட்டிருக்கின்றது. மொழி பெயர்ப்புத்துறை மூலம் பல்வேறு நூல்கள் மொழி பெயர்க்கப்பெற்றிருக்கின்றன.

தகவல் தொடர்பின் அவசியம்

மனிதன் தனக்குத் தேவையானவற்றைத் தேடுவதற்குச் சென்று கிடைத்த அனுபவத்தைப் பிறருடன் பகிர்ந்து கொண்டதிலிருந்தே தகவல் தொடர்பு நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

**“கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தே வாலொடு
முன்தோன்றிய மூத்தகுடி தமிழ்க்குடி”**

என்று புறப்பொருள் வெண்பாமாலை ஆசிரியர் ஐயனாரிதனார் தமிழ்க் குடியின் தோற்றத்தைச் சான்றுப் பாடல்வழி எடுத்தியம்புகிறார். தான்பேசும் மொழியை பிறர் அறிந்து செயல்படத் தகவல் தொடர்பு அவசியமாகிறது. ஒருவரையொருவர் சார்ந்திருப்பது வாழ்க்கையின் அடிப்படைப் பண்பாகும். ஒருவர் தன்னைச்சுற்றி, தான் வாழும் சமுதாயத்தில், உலகில் என்ன நடக்கிறது? என்பவற்றை அறிதல், புரிதல் மூலமே அவரது வாழ்வைச் செம்மையாக அமைத்துக்கொள்ள முடியும். எனவே ஒருவர் ஒருவரைத் தொடர்புகொள்ளுதல் அவசியமானதாகிறது. இதற்குத் தகவல் தொழில்நுட்பம் இன்றியமையாததாகிறது.

மரபுவழித் தகவல் தொடர்புகள்

**“வைய மீன்றதொன் மக்க ளுளத்தினைக்
கையி னாலுரை கால மிரிந்திடப்
பைய நாவைய சைத்த பழந்தமிழ்
ஐயை தாடலை கொண்டு பணிகுவாம்”**

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

பள்ளியகரம் நீ. கந்தசாமிப்புலவர் தமிழ்மொழி பேசும் நெறியை வாழ்த்தித் தகவல் பரிமாற்றத்தை எடுத்துரைக்கின்றார்.

தொடக்க காலத்தில் மனிதர்கள் தங்களுக்குள் தகவல் பரிமாறக் கையாண்ட வழிமுறைகள் பயன்பட்ட கருவிகள் போன்றவை இவ்வகையில் அடங்கும். வேட்டைக் காலச் சமூகத்தில் ஒருவருக்கொருவர் தகவலைப் பரிமாறிக்கொள்ள எழுப்பிய ஒலிக்குறியீடுகள் சீழ்க்கை ஒலி, புகை எழுப்புதல், தீ மூலம் வெளிப்பாடு, சப்தங்கள், கூற்றுகள், குறியீடுகள், சின்னங்கள், தூதுவர்கள், ஒற்றர்கள், அன்னம், புறா, கிளி, குதிரை, மணியடித்துச் செய்தி தெரிவித்தல், ஓலை, துணி மூலம், தெருக்கூத்துகள், பாவைக்கூத்து, பொம்மலாட்டம், கரகாட்டம் போன்ற நாட்டுப்புற ஆடல்கள், நாட்டுப்புறப் பாடல்கள், நாடகங்கள், தண்டோரா அடித்தல் போன்ற மக்களின் பழைய தகவல் பரிமாற்ற முறைகள் மரபுவழி மக்கள் தொடர்பு முறைகளாக இருந்தன.

அறிவியல் வளர வளரத் தகவல் தொழில்நுட்பச் சாதனங்கள் பெருகின. அச்சுவழியாக நூல்கள், துண்டுப் பிரசுரங்கள், இதழ்கள், சுவரொட்டிகள் போன்றவை மூலம் தகவல்கள் பரிமாறப் பெற்றன. மின்வழியாகத் தகவல் தொடர்புகள் வளர்ச்சியடைந்தன.

தகவல் தொழில்நுட்ப சாதனங்கள்

உலக மனிதர்களின் சிந்தனை, அறிவியல் வளர்ச்சி இவற்றின் மூலம் ஏற்பட்ட தொழிற்புரட்சி போன்றவற்றால் புதிய கண்டுபிடிப்புகள் அரங்கேற்ப்பெற்றன. அதனால் மக்களுக்குச் செய்திகளை விரிவாகவும், விரைவாகவும் கொடுக்க முடிந்தது. இன்று புதிய ஆப்செட் அச்ச இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்திப் பத்திரிக்கை நிறுவனங்கள் செய்திகளை அச்சிட்டு வெளியிடுகின்றன. தந்தி,

தொலைபேசி, வானொலி, திரைப்படம், தொலைக்காட்சி, செயற்கைக்கோள், பேக்ஸ், டெலி பிரிண்டர், இணைய தளம், கணினி போன்ற தொழில்நுட்பக் கருவிகள் மூலம் பெருகி வருகின்றன.

மன்னர் காலத்தில் தகவல் பரிமாற்ற வழிமுறைகளில் ஒன்று கடிதம். இதற்கு, 'அஞ்சல்', 'திருமுகம்' என்ற பெயர்களும் உண்டு. ஆங்கிலேயர் இந்தியாவில் வணிகக் கம்பெனிகளை அமைத்துத் தங்கள் நாட்டிலிருந்த அஞ்சல் முறையை இந்தியாவில் புகுத்தினர். பின் தனியார் 'கூரியர்' அறிமுகம் செய்து தகவல் பரிமாற்றப்பட்டன. இன்று தமிழ்மொழி வளரத் தகவல் தொழில்நுட்பச் சாதனங்கள் பெரும்பங்காற்றி வருகின்றன.

தமிழ்மொழி வளர்ச்சியில் தகவல் தொழில்நுட்பச் சாதனங்கள்

அறிவியலின் விரிவான வளர்ச்சியால் 'விரல் நுனியில் உலகம்' என்ற இலக்கைத் தகவல் தொழில்நுட்பம் அடைந்துவிட்டது. செயற்கைக்கோள்கள் அதிகம் செயல்படுவதால், இணையதளம் புதிய சாதனை படைத்து வருகிறது. தமிழக இளம் விஞ்ஞானிகள் 'கலாம் சாட்' என்ற மிகச்சிறிய செயற்கைக்கோளை நாசா விண்வெளி ஓடத்தில் விட்டுத் தகவல் பரிமாற்றத்திற்குத் துணை புரிந்திருக்கின்றனர். இணைய வழியில் தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்கு இன்று பெரிதும் துணையாக நிற்பன கணினி மற்றும் அலைபேசிகளாகும். போட்டி போட்டுக்கொண்டு தனியார் நிறுவனங்கள் செய்திகளைப் பரிமாற மென்பொருள்கள் (Softwares) மற்றும் செயலிகளை (Apps) உருவாக்கி வருகின்றன.

தமிழ் கற்றல், கற்பித்தல் நிலைகளில் குறுந்தகடுகள் (CD) பென்டிரைவ், மெமரிகார்டு மூலம் ஸ்மார்ட் கிளாஸ்,

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

நேரடி ஒலிபரப்பு போன்றவை செயல்படுத்தப்படுகின்றன. மின்னஞ்சல் (e.mail) முகநூல் (facebook) கட்செவி அஞ்சல் செயலி (whatsApp) குறுஞ்செய்தி (SMS) மின் இதழ் (e-paper) வருடி (Scanner) நகல்கருவி (Printer) எனப் பல்வேறு வடிவங்களில் கருவிகள் மூலம் மொழி வளர்ச்சியடையத் துணைநிற்கின்றன.

மாணவர்களின் கல்வித்தரம் மேம்பட கல்வியில் கணிப்பொறி பெரும் பங்கு வகிக்கிறது. அனைவருக்கும் கல்வித் திட்டத்தின் கீழ் “Edusat” என்ற திட்டம் செயற்கைக்கோள் உதவியுடன் ‘வீடியோ காண்ஃப்ரன்ஸிங்’ மூலம் மொழி வளர்ச்சிக்குத் துணைநிற்கிறது. தமிழக அரசு புதிய புதிய செயலிகளை உருவாக்கித் தமிழ்மொழி மூலம் படிப்பறிவில்லாத அனைவருக்கும் பயன்படும் வகையில் தகவல் பரிமாற்றங்களைச் செய்கின்றன. பள்ளி, கல்லூரிகளில் மாணவர்களின் நுண்ணறிவை மேம்படுத்தத் தமிழ்மொழி மூலம் பயிற்சிப் பட்டறைகள், கருத்தரங்குகள், பொருட்காட்சிகள் நடத்த வழிவகை செய்கின்றன. நவீனத் தொழில்நுட்பம் வாயிலாகத் தமிழ் மொழியின் அடிப்படைத் திறன்களான கேட்டல், பேசுதல், படித்தல், எழுதுதல் எனத் தொடங்கி உயர்நிலைத் திறன்களான கதை, கட்டுரை, செய்யுள், பாடல், கடிதம், சுருக்கி வரைதல், விரித்து எழுதுதல், குறிப்பெடுத்தல், அகராதி தேடல் ஆகிய அனைத்தையும் அறியலாம். வலையொளிக்காட்சி (YouTube) மூலம் இலக்கிய அரங்கங்கள், பட்டிமன்றம், வழக்காடு மன்றம், சொற்பொழிவுகள், நாடகங்கள், குறும்படங்கள், ஆகியவற்றைக் காணலாம்.

சிறுவர்களுக்கான தமிழ்மொழி கற்றல், கற்பித்தல் முறைகளைக் காணொளி மூலம் தமிழ் உச்சரிப்புகள், மற்றும் கதைப்பாடல்கள், எழுத்துகளை எழுதும் முறை

ஆகியவை கற்றுக்கொடுக்கப் புதிய தொழில்நுட்பங்கள் பெரும்பங்கு வகிக்கின்றன.

‘வீட்டிற்கோர் புத்தக சாலை’ தேவை என்று அறிஞர் அண்ணா கூறினார். நூலகம் திறக்கப்படும்பொழுது சிறைச் சாலைகள் மூடப்படுகின்றன என்பர் பெரியோர். இந்த நூலகம் புதிய தொழில்நுட்பத்தில் உருவாக்கப் பெற்று இன்று மின்னூலகமாக (*Digital Library*) இயங்குகின்றது. இதனால் ஆய்வுகளுக்குத் தேவையான தகவல்களை உடனே கண்டறியவும் நகல் எடுத்துக்கொள்ளவும் முடிகிறது.

அலைபேசிகளில் ‘அந்தமில் நூல்கள்’ செயலி மூலம் திருக்குறள், திருவாசகம், திருவருட்பா, தேவாரம், சங்க இலக்கியங்கள் போன்றவற்றைப் பதிவிறக்கம் செய்யப் புதிய தொழில்நுட்பம் பயன்படுகிறது.

தமிழ்நாடு மட்டுமல்ல உலகம் முழுவதும் இன்று தமிழ்மொழியைக் கற்பதும், கற்பிப்பதும் மிக எளிதாக அமையத் தகவல் தொழில்நுட்பம் பெரும்பங்கு வகிக்கிறது. இதுமட்டுமல்ல, பதினெண் மேற்கணக்கு நூல்கள், பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள், காப்பிய இலக்கியங்கள், பக்தி இலக்கியங்கள், சிற்றிலக்கியங்கள், இக்கால இலக்கியங்கள் அனைத்தையும் படித்து இன்புற, தமிழ்ப் பண்பாட்டின்படி வாழப்பெரிதும் துணைபுரிகின்றன.

வள்ளுவமும் வாழ்வின் ஒளியும்

- முனைவர் அ. பௌலியன்ஸ்
(காரைக்குடி வள்ளுவர் பேரவை சார்பில் 'வாழ்வியல்
நெறியுரைக்கும் வள்ளுவம்' என்னும் பொருண்மையில்
நடத்திய தேசியக் கருத்தரங்கம், 2020-இல் வெளியிடப்
பெற்ற ஆய்வுக்கட்டுரை)

முன்னுரை

உலகில் தோன்றிய இலக்கியங்களுள் தொன்மையும்
நுண்மையும் இளமையும் தன்னகத்தே கொண்டவை தமிழ்
இலக்கியங்கள் என்றால் அது வெள்ளிடைமலை. தமிழ்
இலக்கியங்களுள் காலத்தை வென்று ஞாலத்தின் ஒளியாய்
மானுடத்திற்கு வாழ்வியல் வழிகாட்டிக் கொண்டிருப்பது
வள்ளுவப் பெருந்தகை வகுத்த திருக்குறள்.

**எல்லாப் பொருளும் இதன்பால்உள இதன்பால
இல்லாத எப்பொருளும் இல்லையால்**

என்று மதுரைத் தமிழ்நாகனார் பாராட்டுகிறார். நாடு,
மொழி, இனம் கடந்து உலகனைத்திற்கும் பொதுவான
வாழும் நெறிகளும் இலக்கியம் திருக்குறளாகும்.

வாழ்வியல் நெறி

வாழ்க்கை என்பது எப்படியும் வாழ்வதல்ல.
இப்படித்தான் வாழவேண்டும் என வரையறுத்து வாழ்வதே
வாழ்வு. அற விழுமியங்களுடன் கூடிய வாழ்வை உறுதி
செய்வதே வாழ்வியல்நெறி எனலாம். அந்நெறி அன்பின்

வழியில், பண்பின் பகிர்வில், துன்பத்தில் இரங்கலில், தூய்மையின் உரைகல்லில், ஒழுக்கத்தின் உயர்வில் என மாண்பின் மகத்துவத்தில் நடைபோட்டுத் தனிமனித, பொதுவாழ்வில் இருளினை ஓட்டி ஒளியினை ஏற்றும்.

இறைப்பற்றும் நிறை வாழ்வும்

“வரையுறை தெய்வம் உவப்ப உவந்து
குரவை தழீஇயாம் ஆடக் குரவையுள்”

(குறிஞ்சிக். 3:27-28)

அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு

(குறள். 1)

அகர ஒலி எல்லா எழுத்துக்கும் முதலாவது போல் உலக உயிர்களுக்கெல்லாம் மூலமானவன் இறைவன் என்று அவனின்றி அணுவும் அசையாது எனும் வாழ்வின் உண்மையைக் கூறி மனிதனின் அகக்கண்ணிற்கு ஒளி ஏற்றுகிறார்.

தனக்குவமை இல்லாதான் தாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால்
மனக்கவலை மாற்றல் அரிது

(குறள். 7)

எவர்க்கும் எதற்கும் ஒப்புமை கூறமுடியாத இறைவனின் திருவடியை நினைந்து சேர்ந்தாலன்றி மானுடத்தின் மனக்கவலையை வேறு எவராலும் மாற்ற முடியாதென்று, இறை நம்பிக்கையே இன்ப வாழ்விற்கு வழியென்று ஒளியேற்றுகிறார்.

இல்லறமும் நல்லறமும்

அறம்புரி சுற்றமொடு கிழவனும் கிழத்தியும்
சிறந்த பயிற்றல் இறந்ததன் பயனே

(தொல்.கற்.நூ.51)

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

**அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனும் அது** (குறள். 45)

இதில், அன்பு எனும் வாழ்வின் மூலமும் அறம் என்னும் உயர்வின் மூலமும் இல்லறம் என்னும் பண்பின் கிளையாகவும் பயனின் கனியாகவும் அமையும் என்ற கருத்தை நிலைநாட்டுகிறார் வள்ளுவர்.

**இயல்பினான் இல்வாழ்க்கை வாழ்பவன் என்பான்
முயல்வாருள் எல்லாம் தலை** (குறள். 47)

என்னும் குறளில் உலகில் முயல்வோர் பலராயினும் இல்லற வாழ்வில் முயற்சிகள் பல செய்து வாழ்பவனே முயற்சி செய்பவர்களுலெல்லாம் முதன்மையானவன் என்று இல்லறத்தின் நல்லறத்தை உரமாக, வாழ்வின் வரமாக உரைக்கிறார்.

விருந்தோம்பலும் பெரும்பயனும்

**இருந்தோம்பி இல்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு** (குறள். 81)

என்னும் குறளில் குடும்பமாக இருந்து வாழ்வதென்பது தம்மை நாடிவரும் விருந்தினருக்கு விருந்து கொடுத்து உதவுவதற்கே என்றும்,

**வருவிருந்து வைகலும் ஓம்புவான் வாழ்க்கை
மறுவந்து பாழ்படுதல் இன்று** (குறள். 82)

என்னும் குறளில் வருவோர்க்கு நாளும் விருந்தளித்துச் சிறப்புச் செய்பவன் வாழ்வு ஒருபோதும் அழியாது என்றும் கூறுகிறார்.

“... .. தன்னில்லுள்
பாரறம் நன்று பார்த்துண்பானேல்
பேரறம் நன்று” (சிறுபஞ்சமூலம்:63)

என்கிறது ஏலாதி.

வாழும் முறைமை

எத்தனை காலம் வாழ்ந்தான் என்றல்லாமல் மனிதன் எப்படி வாழ்ந்தான் என்பதுதான் வாழ்வின் வெற்றியாகும். மனிதன் ஒழுக்கமுடன் வாழவேண்டும் என்பதை வள்ளுவர்,

**ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம்
உயிரினும் ஒம்பப் படும் குறள்**

என்கிறார். இதில், ஒழுக்கம் மனித இனத்துக்கே சிறப்பினைத் தரும் எனவே ஒழுக்கத்தை உயிரை விடப் போற்றிக் காக்கவேண்டும் என்கிறார்.

பொறாமைப் பட்டவனுக்கு வளர்ச்சி என்பதில்லை. அதுபோல ஒழுக்கம் இல்லாதவனுக்கு உயர்வு இல்லை என்கிறார் முதற்பாவலர் வள்ளுவர்.

**பழக்கமே என்பதில் ஒழுக்க மில்லையேல்
வழக்க மாயினும் கைக்கொள்ள வேண்டா
- பாரதிதாசன்**

**அடக்கம் அமரஞ் உய்க்கும் அடங்காமை
ஆரிகுள் உய்த்து விடும்** (குறள். 121)

இங்கு, மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி எனும் ஐம்பொறிகளை அடக்கிப்பணிந்து வாழ்பவன் தேவர்களுக்கு ஒப்பாவான் என உயர்த்திக் காட்டுகிறார் வள்ளுவர்.

ஒத்த தறிவான் உயிர் வாழ்வான் மற்றையான்

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

செத்தாருள் வைக்கப் படும் (குறள். 214)

என்னும் குறளில் பிறரின் தேவையறிந்து உதவுபவனே உயிரோடு வாழ்பவன் என்றும் அப்பண்பு இல்லாதவன் இறந்தவனுக்கு ஒப்பு என்றும் கூறுகிறார் வள்ளுவர்.

கொடையளி செங்கோல் குடிஓம்பல் நான்கும்
உடையானாம் வேந்தர்க்கு ஒளி (குறள். 390)

இக்குறட்பாவில் ஒரு மன்னன் ஒளியுள்ளவனாய், நல்வேந்தனாய் இருக்கக் கொடை, அன்பு, நீதிவழி ஆட்சி, குடிமக்கள் பாதுகாப்பு முதலியவற்றில் நிறை குணம் கொண்டவனாய் இருத்தல் வேண்டும் என்று ஆட்சியாளருக்கு அறைகூவல் விடுக்கிறார்.

வாழ்வில் தவிர்க்க வேண்டியவை

நல்லது செய்த லாற்றீ ராயினும்
அல்லது செய்த லோம்புமின் (புறநா.195)

என்கிறது புறநானூறு. மானுட வாழ்வினைச் சிதைக்கக் கூடிய செயல்களைத் தவிர்க்க வேண்டும். அதுதான் வாழ்வியலின் சிறப்பு. அதுதான் நல்வாழ்வு என்னும் ஒளிக்கு வழிகாட்டும் என்று திருக்குறள் முழுமையும் எடுத்தோதுகிறார் வள்ளுவர்.

அழுக்காறு என ஒரு பாவி திருச்செற்றுத்
தீயுழி உய்த்து விடும் (குறள் 168)

என்னும் குறளில் பொறாமை எண்ணம் தீயவழிக்குக் கொண்டுபோய்த் தள்ளிவிடும் என்றும் நடுநிலைமை இல்லாது பிறர் பொருளை விரும்பிக் கவர்வது நற்குடியை அளித்துக் குற்றத்தைப் பெருக்கும் என்றும் கூறியுள்ளார். மேலும், வெஃகாமை என்னும் அதிகாரத்தில்,

**நடுவின்றி நன்பொருள் வெஃகின் குடிபொன்றிக்
குற்றமும் ஆங்கே தரும்** (குறள். 171)

என்று சாடுகிறார். பிறனுடைய மனையானை விரும்பி
அடைய நினைப்பவனைப் பகையும் பாவமும் அச்சமும்
பழியும் என்ற நான்கும் விடாது துன்புறுத்தும் என்பதை,

**பகைபாவம் அச்சம் பழியென நான்கும்
இகவாவாம் இல்லிறப்பான் கண்** (குறள். 146)

என்னும் குறள் வழிச் சுட்டுகிறார். இப்படி வாழக்கூடாத
இழிவானவைகளைக் கைவிட்டு ஒளிபெறச் செந்நாப்போதார்
மானுடத்திற்கு அறிவுறுத்துகிறார்.

முடிவுரை

**வசையொழிய வாழ்வாரே வாழ்வர் இசையொழிய
வாழ்வாரே வாழா தவர்** (குறள். 240)

வாழ்வியல் முறைமைகளையும் வாழ்வை அழிக்கும்
முறையற்ற செயல்களையும் துணிவுடன் ஈரடிக் குறளுக்குள்
வலுவூட்டி மானுட வாழ்விற்கு ஒளியூட்டும் உலகின்
ஒப்பற்ற இலக்கியம் வள்ளுவன் தந்த உலகப்
பொதுமறையாம் திருக்குறள் என்பதை எண்ணி மகிழ்வோம்.

**வள்ளுவம் சொல்லும் நெறிகளை வாழ்வாக்க
உள்ளுவதெல் லாம்ஒளி யாம்.** (என் குறள்)

தமிழ்வழிக் கல்வி எதிர்நோக்கும் பிரச்சனைகளும் தீர்வுகளும்

- முனைவர் கு. அன்பரசன்

(காரைக்குடி, அழகப்பா பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு மையம் & கல்வியாளர்கள் சங்கமத்தின் தமிழ் வளர்ச்சிக் குழுவும் இணைந்து நடத்திய இருபத்தோராம் நூற்றாண்டில் தமிழின் நோக்கும் போக்கும் என்னும் பொருண்மையிலான பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம், 2017-இல் வெளியிடப்பெற்ற ஆய்வுக் கட்டுரை)

முன்னுரை

தமிழுக்கும் அமுதென்று பேர் - அந்தத் தமிழ் இன்பத் தமிழ்எங்கள் உயிருக்கு நேர்

என்றார் பாவேந்தர் பாரதிதாசன். மக்கள் சிந்திக்கவும் தங்கள் உள்ளக் கருத்தைப் பிறருக்கு உணர்த்தவும் உதவுவது மொழி. மக்களின் அறிவு வளர்ச்சிக்கும் நாகரிக உயர்வுக்கும் அடிப்படையாக அமைவது மொழியே. உலக மொழிகளுக் கெல்லாம் தாயாகத் தரணியில் தனக்கெனத் தனிச் சிறப்பினைப் பெற்றிருக்கும் தமிழ் மொழியில் தமிழ்வழிக் கல்வியும் அது எதிர்நோக்கும் பிரச்சனைகளும் ஏராளம். அதுகுறித்து ஆராய்வதாய் இக்கட்டுரை அமைகிறது.

கற்றலின் மொழி

தாய் தன் குழந்தைக்கு முதன்முதலில் சொல்லித்தரும் மொழியே தாய்மொழி. அது குழந்தைகளுக்கு இயல்பாக

வரும். கனவிலும் நனவிலும் ஒருவர் இயல்பாகப் பயில்வது தாய்மொழியே. அவரவர் தாய்மொழி அவரவர்க்குச் சிறந்ததாகும். உண்மையான கல்வி பள்ளியை விட்டு வெளியேறிய பிறகு நடக்கிறது என்கிறார் கல்வியாளர் ஜான்டூயி.

தமிழர்களாகிய நமக்குத் தமிழே தாய்மொழி. நாம் அம்மொழியில் கற்பதே சிறந்த பயனைத் தரும். தொடக்கக்கல்வி தொடங்கி ஆராய்ச்சிப் படிப்பு வரை அனைத்தையும் தாய்மொழி வழியாகக் கற்பதே சிறந்ததாகும்.

தாய்மொழிவழிக் கல்வியின் சிறப்பு

தாய்மொழிவழிக் கல்வியே சிறந்தது. தெளிவைத் தருவது. தாய்மொழி வழியாகக் கற்பதென்பது குழந்தை தாய்ப்பால் குடித்து வளர்தல் போன்றது. அயல்மொழி வழிக்கற்பது புட்டிப்பால் பருகி வளர்வது போன்றது. தாய்மொழி வழியாகவே இயற்கை வாழ்வு நடத்த முடியும். அதன் மூலமே பண்பாட்டை வளர்க்க முடியும் என்பது நம் தேசப்பிதா மகாத்மா காந்தியடிகள் கண்ட உண்மை. தாய்மொழியும் உள்ளக் கல்வியும் உலகக் கல்வியும் சேர்ந்து உண்மைக் கல்வி நிறைவாகும் என்பது கல்வியாளர்கள் கருத்து. குழந்தையின் மனமும் அறிவும் திறமும் வளரத் தாய்மொழிவழிக் கல்வியே சிறந்தது என்பதை உளவியல் அறிஞர்கள் உறுதிசெய்துள்ளனர். தாய்மொழி வழிக் கல்வியால் படைப்பாற்றல் வளரும்.

அயல்மொழியில் அனைத்துப் பாடங்களையும் கற்கும்போது மொழியையும் புரிந்துகொண்டு கருத்தையும் அறிந்துகொள்ளல் வேண்டும். இது இரட்டைச் சுமை.

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

இதனால் பலர் மொழிச்சிக்கலில் சிக்கிக் கல்வியைத் தொடர முடியாமல் அல்லற்படுகின்றனர்.

தமிழ்வழிக் கல்வி எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள்

தமிழ்வழிக் கல்வியில் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளாக, தவறான புரிதல், மக்களின் ஆங்கில மோகம், அரசுப் பள்ளிகளில் ஆங்கில வழிக் கல்வி, தமிழுக்கு உரிய இடமின்மை முதலியவற்றைக் கூறலாம்.

தவறான புரிதல்

ஆங்கிலம் இல்லாமல் அகிலத்திலும் ஏதும் செய்யவியலாது. ஆங்கில வழிக் கல்வியே அறிவின் திறவுகோல் என்று மக்கள் தவறான புரிதலைக் கொண்டு வாழும் அவலநிலை இன்று நிலவுகிறது. நுனிநாக்கில் ஆங்கிலம் பேசுவதைப் பெருமையானது என்னும் கலாச்சாரம் இன்றைய இளைய தலைமுறையினரிடையே வேருன்றியுள்ளது. ஆங்கிலவழிக் கல்வியில் கற்பதன்மூலம் மட்டுமே வேலை வாய்ப்புப் பெறுவது எளிது என்றும் சமுதாயத்தில் உயர்ந்த அந்தஸ்தைப் பெறமுடியும் என்றும் பலரும் எண்ணுகின்றனர்.

மக்களின் ஆங்கில மோகம்

அன்றாடம் கூலிவேலை செய்து வாழ்க்கை நடத்துபவர்கள்கூடத் தமிழ்வழிக் கல்வியை மறந்து அன்னிய மொழியாம் ஆங்கிலத்தின்மீது கொண்டுள்ள மோகத்தினால் தங்கள் பிள்ளைகளை ஆங்கில வழிக் கல்விக் கூடத்தில் சேர்த்து வருகின்றனர்.

பலர் கிராம வாழ்க்கையை விட்டுவிட்டு நகர வாழ்க்கைக்குக் குடிபெயர்ந்து வருகின்றனர். இதற்கான காரணமாக அவர்கள் முன்வைப்பது தங்கள் பிள்ளைகளின்

படிப்பிற்காக நகரங்களுக்குக் குடி பெயர்கிறோம் என்பதாகும்.

அழகுத் தமிழில் அப்பா, அம்மா எனப் பிள்ளைகள் அழைப்பதை விடுத்து டாடி, மம்மி என ஆங்கிலத்தில் அழைப்பதைப் பெருமையாகக் கருதுகின்றனர். கிராமங்களை விட்டு நகரங்களுக்கு மக்கள் குடிபெயர்வதாலும் ஆங்கில மோகத்தால் ஆங்கில வழிக் கல்வி போதிக்கும் பள்ளிகளில் தங்கள் பிள்ளைகளைச் சேர்ப்பதாலும் கிராமப்புறத்திலுள்ள தொடக்கப் பள்ளிகளில் மாணவர் எண்ணிக்கை வெகுவாகக் குறைந்து வருவதோடு பல பள்ளிகளில் மாணவர்கள் இல்லாமல் மூடக்கூடிய அபாயமும் ஏற்பட்டுள்ளது.

அரசுப் பள்ளிகளில் ஆங்கிலவழிக் கல்வி

தமிழ் வெறும் பாடமாக மட்டுமே இன்று பெரும்பாலான பள்ளிகளில் மாறும்நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. அதுவும் கட்டாயப்பாடம் இல்லையென்பதால் இன்று தமிழைக் கற்காமலே தமிழகத்தில் பிறந்து வளர்ந்து வாழ்முடியும் என்ற அவலநிலையும் உள்ளது. இன்றும் தமிழ்நாட்டில் தமிழ் முதன்மைத் தேர்வு மொழியாகத்தான் (*first language optional*) இருக்கிறது. ஆனாலும் தமிழுக்குப் பதிலாக இந்தியையோ, சமஸ்கிருதத்தையோ, பிரெஞ்சையோ எடுத்துப் படித்துத் தமிழ்நாட்டில் தமிழ் வாசமே இல்லாமல் முனைவர் பட்டம் (*PhD*) வரைப் படித்துவிட முடியும் என்கிற அவல நிலை உள்ளது.

அரசுப் பள்ளிகளிலும் முதல் வகுப்பில் சேரும் மாணவர்களுடைய பெற்றோர்களில் குறைந்தது 20 பெற்றோர் விரும்பினால் ஆங்கிலவழி வகுப்புகள் ஆரம்பிக்கப்படும் என்று முந்தைய அரசு அறிவித்தது. இதனைத் தொடர்ந்து சுமார் 3500 ஆரம்பப் பள்ளிகளில்

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

ஆங்கிலவழிக் கல்வியில் சுமார் 80,000 மாணவர்கள் சேர்ந்ததாகச் செய்திகள் வெளிவந்தன. 2012 - 2013 ஆம் கல்வியாண்டில் 640 பள்ளிகளில் இந்தத் திட்டம் அறிமுகப் படுத்தப்பட்டபோது பல பள்ளிகளில் அனைத்துப் பெற்றோரும் ஆங்கில வழிக் கல்வியையே தேர்வுசெய்தனர். அதற்கும் முன்னரே மாநகராட்சிப் பள்ளிகளில் தமிழ் மொழிக்கான இடத்தை நிலைநிறுத்தச் செய்யும் குரலும் ஒடுங்கிவருகின்றது. இந்த நிலை தொடருமானால் வரும் தலைமுறைகளில் தமிழ் வெறும் பேச்சு மொழியாக மட்டுமே இருக்கும் அபாயம் உள்ளது.

தமிழுக்கு உரிய இடமின்மை

எங்கும் தமிழ் எதிலும் தமிழ் என்று சுமார் 40 ஆண்டுகளுக்கு முன் சில அரசியல் இயக்கங்கள் ஆவேசத்துடன் பேசி, எழுதி இந்தி எதிர்ப்பை வெளிப்படுத்தியபோது அதிலே உணர்ச்சிப் பிழம்பாக நின்றது ஒரு தலைமுறை. அந்தத் தலைமுறைக்கு நியாயம் வழங்கப்படவில்லை. தமிழுக்கு உரிய இடம் நீதியில், நிர்வாகத்தில், கல்வியில் வழங்கப்படாததால் இரண்டு தலைமுறைகளுக்கு அதிருப்தி ஏற்பட்டது. இந்தியை ஒரு போதும் ஏற்க மாட்டோம் என்றதன் இடத்தில் தமிழை வைத்துப் பார்க்க ஆட்சியாளர்கள் தவறிவிட்டார்கள்.

தாய்மொழிவழிக் கல்வி வேலைவாய்ப்புக்கு வழிவகுக்கவில்லை. உயர்கல்வி தமிழில் இல்லை. தமிழில் தேவையான நூல்கள் இல்லை. கல்வி வியாபாரமாக்கப்பட்டு ஆங்காங்கே புற்றீசல்கள் போல் ஆங்கிலவழிக் கல்வியைப் போதிக்கும் பள்ளிகள் திறக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆட்சியாளர்களே இதற்குத் துணைநிற்கும் அவலம். தமிழுக்கு உரிய இடமின்றி அனைவரும் வெட்கப்பட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

தீர்வுகள்

- நம் தமிழ்நாட்டில் தமிழ்வழிக் கல்வி பயின்றோருக்கு வேலை வாய்ப்பிலும் தொழிற்கல்வி வாய்ப்பிலும் 90 விழுக்காடு இடஒதுக்கீடு செய்யப்பெறல் வேண்டும்.
- மருத்துவம், பொறியியல், சட்டம் முதலியவை தமிழில் கற்பிக்கப்பெற இன்னும் விரைவாகக் கலைச் சொல்லாக்கப்பணி நிகழவேண்டும்.
- தமிழில் எல்லாத் துறைகளுக்கும் கலைச்சொற்கள் உண்டாக்கப்பட வேண்டும். தமிழக அரசு தமிழ்வழி வாயிலாகக் கல்விகற்க அனைத்து ஏற்பாடுகளையும் செய்யவேண்டும்.
- தமிழ் நாட்டிலுள்ள அனைத்துப் பள்ளி, கல்லூரிகளிலும் தமிழைக் கட்டாயப் பாடமாக்கிச் சட்டம் இயற்றப்பட வேண்டும்.
- மாணவர்கள் தமிழை விரும்பிப் படிக்கும் வகையில் தமிழ்ப் பாடத்திட்டத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டும்.
- இன்றைய வாழ்க்கைக்கும் தமிழ்ப் பாடத்துக்கும் தொடர்பில்லை என்ற அவநம்பிக்கையை அகற்றும் வகையில் பாடத்திட்டத்தை அமைக்க வேண்டும்.
- மேற்கத்திய மற்றும் ஆங்கில மோகத்தை ஒவ்வொரு நாளும் வளர்த்து வரும் ஊடகங்களுக்குத் தடை விதிக்க வேண்டும்.
- ஒவ்வொரு குழந்தையின் பிறப்புச் சான்றிதழிலும் தாய்மொழி எது என்பது பதிவு செய்யப்பட வேண்டும். இதனால் பிறப்புச் சான்றிதழில் எந்தத் தாய்மொழி இருக்கின்றதோ அந்த மொழியிலேயே கல்வி கொடுக்கும்படிச் செய்ய முடியும்.

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

- கல்வியை அரசே ஏற்று நடத்த வேண்டும். இதன் மூலம் அனைத்துக் குழந்தைகளும் ஒரேமாதிரியான சமச்சீர்க் கல்வியைப் பெறும் வாய்ப்பினைப் பெற முடியும்.
- தாய்மொழி வழிக் கல்வி என்பது ஒவ்வொரு மாநில அரசின் மக்களின் அடிப்படை உரிமையாகும். மொழியைப் புறக்கணித்து எந்த இனமும் வாழ்ந்து விட முடியாது. தமிழக அரசு தாய்மொழி வழிக் கல்வி குறித்த மாநிலங்களின் சட்டத்தில் மத்திய அரசோ நீதிமன்றங்களோ தலையிடக்கூடாது என முதலில் சட்டம் இயற்ற வேண்டும்.

முடிவுரை

தமிழர் தமிழைப் புறக்கணித்தால் எதிர்காலத்தில் தமிழர்க்கு இருப்பதற்குக்கூட ஒரு நாடு இருக்காது என்பதைப் புரிந்து செயல்பட வேண்டும். தமிழ் என்றைக்கும் தமிழரின் முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாக இருந்ததில்லை. எனவே நம் தாய்த்தமிழ் தழைக்கத் தமிழ்வழிக் கல்வி சிறக்க அனைவரும் ஒருமனதாய்ப் பாடுபட வேண்டும்.

THE SCIENTIFIC CONTRIBUTION OF PATHINEN SITHARS

Dr. Y. SANTHA KUMAR

(Modern Thamizh Research (A Quaterly International Muultilateral Thamizh Journal) Vol.6 No.4, Oct – Dec. 2018, ISSN: 2321-984X)

Galileo has said that nature has been written in terms of symbols. The written form of languages began with art. Later it was transformed into stick letters, square letters, or alphabets etc. The symbolic representation of Sithars is Geometry. Geometry is related to space. Space is related to Maths. Maths is related to science. Therefore Maths is termed the queen of Science.

Sithar Philosophy

One who knows the power of kundalini is a Yogi. There are 96 Philosophers in Tamil Medicine.¹ These are the summation of: Poothem, Pori, Sense, Thonmenthran, Gnanendran, Karanam, Knowledge, Pulse, Matter, Kosam, Evidence, Days, Stool, Kosam, Edanai, Eharacter, chakra. 5 Reaction, Rapha and Avathai. There are around 96 chemical reactions taking place in a body say Tamil Medical books. There are known as 96 philosophies. Therefore E.S.P. (Estra Sensory Perception)=PSI (Psychic Power)+ Chemical Change (96)²

Anatomy and Yoga

Every Human being has a height of 96 inches. Eight times the height of one's own hand length. There are two eyes, two ears, two nozzles, one mouth, nine holes, five senses, six sources in a human body. There are 106 bone joints arranged consequitively. This is the human structure. Siddha medicine says that human

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

body is 1 combination of 72000 arteries, 6000 atoms, 10 artery sources, 10 gases.³

The oxygen is inhaled through the nostrils By doing breath practice, the inhalation and exhalation can be controlled. The sources got revived through this process. The primary pitutary gland initiates and controls the movement. Sithars presume this gland to be in the shape of linga.⁴

Seven chakkara namely basic chakra, set chakra, mengmain chakra, naval chakra, Spleen chakra, solar plexes chakra, heart chakra, throat chakra, ajna chakra, forehead chakra and crown chakra⁵.

Numerology: Astrology and Space

The disciple of Theraiyar named Yugi Muni has accurately mentioned the breath count. 24 hours 1 day, 1 hour > 360 breath, 30 days > 1 month, 60 Nalikai (second) 21,600 breath 150 Kiretha Yukam, 21,600 breath x 60- Thiretha Yukam, 21,600 breath x 40=Thuvapara Yukam. 21,600 breath x 20= Kali Yukam and 21,600 breath x 10-Saththiya Yukam.⁶

Animals like tortoise, crocodile, snakes live long as they use minimal breath. The brea exhaled is 12 inches of 16 inches long. The breath inhaled is 8 or 12 inches long. Around 4 inches breath is being wasted and hence the lifespan of a human being is being wasted. This is mentioned in the book named Chinthamani. According to the Sages, they can go into ecstasy as long as they like. They have also defined number system.

Crore	- 1,00,00,000 – 10 ⁷
Arputham	- 10,00,00,000 10 ⁸ -
Nikarputham	- 1,00,00,00,000 – 10 ⁹
Kumpam	- 10,00,00,00,000 – 10 ¹⁰
Kanam	- 1,00,00,00,00,000 – 10 ¹¹
Karpam	- 10,00,00,00,00,000 – 10 ¹²
Nikarpam	- 1,00,00,00,00,00,000 – 10 ¹³
Pathumam	- 10,00,00,00,00,00,000 – 10 ¹⁴
Sangkam	- 1,00,00,00,00,00,00,000 – 10 ¹⁵
Veiiam	- 10,00,00,00,00,00,00,000 – 10 ¹⁶

Anniyam	- 1,00,00,00,00,00,00,000-10 ¹⁷
Maththiyam	
(Arshsam)	-10,00,00,00,00,00,00,000-10 ¹⁸
Pararththam	- 1,00,00,00,00,00,00,00,000-10 ¹⁹
Puriyam	- 10,00,00,00,00,00,00,00,000- 10 ²⁰
Piramakarpam	
(Mukkodi)	- 10,00,00,00,00,00,00,00,000- 10 ²¹
(Makayukam)	- 10,00,00,00,00,00,00,00,00,000- 10 ²²

In the British number system there is no term found after Million, Billion and Trillion.⁷

Astrology: Astronomy

Scithi (sun) star > jothi (parts of space). Fire > Agni. Jothidam = Jothi + idam (place) 'Udu' (Tam.) where there is light. There is a calculation termed Sithi Yogam. In the lyrics of Siva vaakiyar, this term jothi is found often. (nearly 42 times). Sithars have also used that term. Jothi dharshan is the summation at zero point. There is also a meaning for universe in term of magnetic particles. Sithars have realized this and have written about it.

The five parts of astrology are known as panchaangam. This book consists of Karanam. Thithi, Natchathiram, Yogam, Vaaram. It is being predicted with the help of Mathematics and comes in the first week of chithirai.⁸ This astrological book was prepared with the segregation of 360 and 12 zodiac consisting of 27 stars. This is based on Trigonometry and geometry.

Sages linked space to environment. The changes occurred in the sun and the moon are the causes of human life's existence. Hence they suggested food, clothing and medicine according to the season. They also predicted full moon, no moon day, eclipses, monsoons. They analysed the finger prints. These are used in the forensic department of advanced science.

Five Basic Energy Elements

By elitis, pitta, doubt should be in correct proposition. The soil consists of five parts, water four parts, fire three parts. The number eight has a special part. Atta seelam, eight way path. The

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

eight shaped walk practice, reading, inhalation paves way to knowledge. In Tamil 'அ' refers to eight, 'உ' refers to two, 'ம' refers to ten. Even in atomic structure there is cation and anion.⁹

Siddha Medicine: Historical Background

Like other people in the other part of the world, Tamils reached the first step of human civilization, with the help of science. They used pots consisting red and black colours for cooking as they had the chemical knowledge. When you heat mud under various different temperatures, the clay turns to red and black colours. We also need to mix materials like Mica. One needs chakara/ wheel for preparing pots. With this artistic development of pot preparation, Physics and Chemistry began to develop. If we boil clay the colour changes into black or red.¹⁰

Chinthamani Medicine was developed by the Lankan king Ravana. Sithars are by birth expert in medicinal field. They have realised the Siva- Sakthi Sithantha or ideologies. Hand- and do-part are the unique features of Siddha medicine. Agasthiyar wrote a book on Siddha medicine in Sanskrit. Saraga Samkithai written by Sarakar belongs to Tamil tradition. It is said that Tamil Siddha medicine is transformed into Saraga Samkithai. The first book on Ayurveda medicine is Jathreya Samkithai. Jathreyar has not mentioned about how to prepare medicines using salt, metal, mercury etc. Therefore we can say that Ayurveda medicine originated from Siddha medicine. Jathreya Samkithai is the compilation of various mantras. Since it speaks on healing of diseases and defeating of enemies it got vedantic status.¹¹

Chinthamani Maruthuva Suvadi Written by Ravana is extinct. In the start Bibliography Library, Germany there are 60% Tamil medicinal books are available. Sarakasamkitheri (1st Century) was written by Sarakar. But Thirukkural was written even before that. There is a close relationship between Siddha medicine and Kapilar's Moolachangiem. Siddha medicine is also known as Thanthirakkalai (magical treatment).¹²

Pothiya hill region in the Western ghats is the place where Pathinen Sithars lived. 'Sathuvakiri Thalapurana' mentions that

many Sithars lived in Sathuragiri hilly region. Sithars' life style was developed according to the atmosphere of nature. They chose hilly regions as their dwelling place, because it was in that region they had silence, solitude and herbs. They insisted on not disturbing the nature's ethos. They identified the medicinal plants, analysed their leaves and roots, experimented them and developed medicines. This was known as siddha medicines. Diseases got cured with siddha medicine. This rare medicinal art belongs to Tamilnadu only.¹³

Siththa Kaththi (Tam.): (*Sesbania Seeban Merr* (Lat.), **Siththa Muddi (Tam.):** (*Sida rhombifolia* (Lat.), **Siththira Moolam (Tam.):** (*Piumbago Zeylanica* (Lat.), **Siththaraththai (Tam.):** (*Cadimbium Speciosum* (Wendl) **Holttum, Siththu Varam (Tam.):** (*Vitex negundo* (Lat.)¹⁴ **Sitham, Siththam, Siththiraththi, Sinthi, Sinthi, Sintham, Sinthakam, Siththira Palai (Tam.).**¹⁵

Differences are found in the preparation and utility of medicines world wide. (1) Plants, (2) Animals, (3) Chemicals, (4) Metals, (5) Poison.¹⁶ Siddha medication was created by Siddhars. Chemistry is bond and cooking is closely related to it. Friend x foe, softness x hardness. In Thirukkural chapter 95, deals with medicine. Medicines are also prepared with the help of tools. (eg.) Senthuram.

Illness

In the medicinal book named Synopsis of Agasthiyar, based on the 64 types of diseases, a human being is prone to 4448 diseases. Myelitis - Pitta- cohere based on these there are 4448 diseases it is said.¹⁷

In the book 'Pathaartha Guna Chinthamani' its author Sithar Theraiyar talks about why human beings need to sleep and the need of sleep. Because of sleep, the five senses and the brain. get rest. The physical diseases are set right and freshness sets in. Sleeping during daytime is highly dangerous. Around 18 diseases are prone to attack you if you do so. While sleeping one should not lie down without a mat or bedsheet. One should bathe daily, defacate twice, take oil bath twice. Once in six months take medicine for diarrohoea says Siddha

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

tenet. They have also given the formula for it. Only then a human being can be free from diseases.

Medicine

Natural Medicine is the source of Siddha Medicine. Curing of diseases based on hiology is the aim of Siddha medicine.

**“River water cures strokes
Falls water cures pitta
Rice water cures both”
goes a saying as proverb¹⁸**

There are other terms for medicine. They are Remedy, Ambrosia, Pitter, Curd rice, Sweetness and drinking water. There were a lot of varieties of Paddy. Ancient Tamils have used it either cooked or in a raw form. In these two varieties of Paddy namely Karunguruvai and Samba there are lot of minerals except phosphorus. Even in America, they are using the watery form of rice it is said.

Knowing by Pulse

Sithars were the first who discovered diseases by checking pulse in right hand for ladies and left hand for gents. Pulse resembles heart beat. Usually Pulse is checkd at one inch above the wrist. Index finger, middle fingers and ring fingers are also used for checking Pulse. It gives information on 'Vatha', 'Pitha' and 'Kabam'.¹⁹

Food: The Medicine

We can lead a healthy life by adding Sweet, Bitterness, Sour, Astringency, Saltiness and hotness in our food. The food habits of Tamils is based upon their knowledge on food usage. They know what to use, when to use and how to use food as medicine. If we eat food in a limited way and whichever that suits us, we won't be infected with diseases. Similarly if there is proper digestion too, diseases will not affect us. Even Thiruvalluvar has assigned a chapter in his Thirukkural for this.

The speciality of Siddha medicine is Kayakalpam, Thokkanam, Steam treatment, oil bath, Yoga, Pranayama (breathing

practice), varma meditation, prevention of disease, immunization etc. Food the medicine and medicine the food.

Sweet	- helps in the growth of flesh
Sour	- Supplies fat
Salt.	- helps secrete saliva
Astringency	- increases the blood count
Hot	- helps grow the bones
Bitter	- strengthens neurons.²⁰

In the above, food consisting Sweet, Sour, Salt, Astringency, Hot and Bitter is known as acidic. Salt, hot, bitter are known as basic. The acidic food is poisonous whereas the alkaline food is good for health. Our body is in need of a mixed variety of food, where 20% is acidic and 80% alkaline. Wrong food items cause diseases. Right food behaves medicinal. The deposit of urine, stool, sweat and flum develops pain. And this pain is known as disease.²¹

Acidic food	: Energy 25% Waste 75%
Alkaline food	: Energy 75% Waste 25%
E.S.P PSI+Chemical change (96)	

A sweet dish named Kolukkattai is known as Mothagam in Sanskrit and Jiosi in China. Chinese prepare Jiosi during the festival seasons. Vegetarian Jiosi, Non vegetarian Jiosi, sweet Jiosi are some varieties. This is the food habit of Chinese and Mangoliyans. A person named Zhang Zhongjeng belonging to Hann dynasty (260-220 B.C.) was a Physician. He found Solution for a ear lobe disease using Jiosi. Vinayagar kolukkattai, Athari Batcha kolukkattai, Pancha (Islam), Prann kolukkattai (Chistianity), Pallu kolukkattai (for Children), Avvai kolukkattai, kolukkattai is equivalent to Mothak (Marathi, Gujarath, Konkani), Kadupu (kannada), Kudumu (Telugana, Odissa). The preparatory process is one and the same for this.²²

The food medicine method of Jiosi is found in adai which is the food of Tamils. Anjaraipetti consisting pepper, cummin seeds, mustard seeds, bengal gram and Anis etc., which is used for food is also used as medicine.

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

Kinds of Medicines

There are 64 varieties of medicine.²³ 32 for in take and 32 for external use. In Siddha medicine there are 32 medicines for in take. They are namely, surasam, extract, drinking water, Kargam, Utkali, Porridge, Adai, Sooranam, Pittu, Vadagam, Vennai (butter), Manappagu, Nei (ghee), Suvaippu, ilagam, thenooral, thee neer, melugu (wax) Kuzhamin, rasapathaugam, Senthooram, paneeru, kaths, urukku, Kalangu, Sunnam (calcium), Karpam, Sathu (energy), Kurukuligai.

There are 32 medicines in Siddha for external usage. They are: Kattudhal (tieing), pattru, othadam, poochu, vedhu, pottanam, thokkanam, pugai, mai (ink), podinimorthals, kalikkam, nasiyam, oodhal, narisigaparanem, kalimbu, seelai, neer, vaxntin (vomiting), Suttigai, salagai. Pasai (paste), kali, podi, murichal, keeral, kaaaam, attai, aruvai, kombukattal, urinjue (suction), kuruthivaangal (blood donation/ receiving), peecheu etc.

Period and Power of medicine

Period and Power of medicine are as follows:

Extract, drinking water	-3 hours,
sooranam, vadagam	- 6 months,
maathirai (Tablet)	-1 year,
Senthooram	- 500 years,
Paspam	- 1000 years.

We won't be benefitted after the expiry period.²⁴

Instruments for preparing Medicine

A number of instruments such as Kalevam or Kuzhi ammi, Thhattai ammi, Chatti, Karandi, agal, adupppu, thuruthi, ural, ulassai, Salladai were used for preparing medicine. Firewood also was used for the preparation of medicine.²⁵

Diet

Eating without hunger can also create illness. When the disease is so acute, it is better to avoid food which is anti-

medicinal. There are strict diet, very strict diet, diet without salt etc. Usually the diet is followed for 48 days.²⁶

Paadaanams

Sages have written Chemistry books after their analysis. The raw materials are collected, processed, cleansed and later used as medicines.

There are 64 Paadaanams.²⁷ Anjara Paadaanams, appiram, Aaupalam, Kandagam (Sulphur), Thalagam, Karkadagam, Karpari, karpaadaanam, Kaysarpaadaanam, Kaantha Paadaanam, Kuthiralppal, paadaanam, Gowri Paadaanam, Kelaga Paadaanam, Sangu Paadaanam, Sava veeram, Sarakandam, Salangam, Silamatham, Seethangam, Seerpantham, Sootha Paadaanam, Aritharam, Thalanba Paadaanam, Thutham, Thotti Paadaanam, Panndrugam, Manoseelai, Miruga Paadaanam, vellai Paadaanam, Ilinga Paadaanam etc.

Unnatural Paadaanangal-32: Pon thotti etc. They had known the physical and chemical properties. In view of helping the people, the statue in palani was made of different medicinal items.

Elixir

Elixir is the combination of three different items. All diseases are curable with this. The metallic aspects of our body gets decayed with our food habits. Elixir helps us to purify and protect it.²⁸

Alchemy Chemistry: Mercury is a medicine

Myelitis means change. One changes / transforms to another. This is the common law. One who burnt chemicals is a doctor goes saying Among the physicians of the world, Sithers and Chinese used Mercury as medicine. Medicines were prepared using plants, metals and animals. The stuff prepared by Sithars were segregated into male stuff, female stuff, salt stuff sour stuff, enemy stuff, friendly stuff. The stuff which enhances the efficacy of the medicines is known as friendly stuff and which reduces the efficacy is known as enemy stuff. By reducing the enemy stuff and by strengthening the friendly stuff, the medicine is attenuated.

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

The physique and the world are according to Sithars, Parvathi and Shiva. The combinations of Mercury, Sulphur and both represent the basis of chemical experiments. Sithers knew the art of transforming poison into elixir. Since the cleanliness method resembles scientific method, we can say Siddha medicine is also a scientific medicine.

Sages had performed alchemy using mercury. This has been quoted by Sithar pogar. Transformation of metals have also been done. through this. It has been said that by adding the juice of herbs to the combination of Mercuric sulphide, Mercuric chloride and Zinc, we get a certain power. If we apply this power to copper plates it is said that it turns into gold.²⁹

Electro Magnetism

Two hundred years ago Scientist Alasanso Volta found out the world's first electro chemical battery. Even before Agasthiyar wrote a book on Agasthiyar Samkithai wrote one in Sanskrit. Agasthiyar names it as mithravama shakti.

When Rudraksha added with copper chain, Rudraksha becomes Magnetic poles and copper becomes electric volt.³⁰ Zink Amalkam is so called as Navarasam mixed with mineral Salt and Mercury. When Zink Amalkam is kept in Milk, it becomes black in colour Thus Zint Amalkam added with Rudraksha becomes Dielectric.³¹

Atomism

Universe consist of Atom. Atom is the combination of their things says Thirumoolar The principle of Arthanatheeswarar is the basis of Atomic structure

1/165580800

- Anu 6,0393476

E-9= nano = 0.000000001

1/1490227200

- Kunam

1/7451136000

- Pantharn

1/44706816000

- Pakam

1/312947712000

- Vintham

1/5320111104000

- Naga Vintham

1/74481555456000	- Sinthai
1/489634409120000	- Kathirmunai
1/958524436480000	- Kural Vaippadi
1/575114661888000000	- Vellam
1/57511466188800000000	- NunmnaI
1/2323824530227200000000	- Therththukal ³²

This Universal philosophy commences from atom and culminates with atom. Therefore life is equivalent to atom. Quantum Mechanics, crystallography, Astro physics synchronises in Modern science. Zinc and Mercury act like electrochemicals. If we keep copper coins near the holes of Ruthraksha nuts they get magnetized. This is called dielectric. The atom mentioned by the Sages resembles Boson particles of Modern science

End Note and References

1. செல்வமுர்த்தி கோ., அறியப்படாத தமிழ் மருத்துவ வரலாறு, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் சென்னை. பக்.30-31.
2. Thammanna chettiar, Ungal ESP Aatralgalai perukki kollungal, Narmatha publication: Chennai – 2003.
3. சுப்பையா கே., நோய் தீர்க்கும் சித்த மருந்துகள், உஷா பிரசுரம் சென்னை (2014) பக். 14-17. மேலும் வாசுதேவன் இரா., தமிழர் மருத்துவ வரலாறு 8 ஊழுவில் வளர்ந்த சித்த மருத்துவ உத்திகள், தாமரை பப்ளிகேஷன்ஸ் (பி) லிட்., சென்னை 2011. ப.39.
4. சந்திரசேகர் எஸ்., சித்தர்களின் அறிவியல் பங்களிப்பு, விஜயா பதிப்பகம்: கோயம்புத்தூர் (2016) ப. 73.
5. சதானந்தம் எஸ். நிம்மதி வழங்கும் ஏழு சக்கர தியானம், தாமரை பப்ளிகேஷன்ஸ் (பி) லிட்., சென்னை (2009) ப.10.
6. இராகவன் அ.சித்தர்களின் பிரணவ சூத்திரம் (முப்பு: 1). அழகு : சென்னை (2014) ப.9.
7. செல்வமுர்த்தி கோ., அறியப்படாத தமிழ் மருத்துவ வரலாறு, ப.11.

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

8. சுப்பிரமணியன் எஸ்.பி., ஜோதிட சொல் அகராதி, திருமகள் நிலையம் : சென்னை (1996) ப.104.
9. இராகவன். அ, சித்தர்களின் பிரணவ சூத்திரம், (முப்பு:1) (2014) ப.9.
10. கைலாசபதி க. கலாநிதி. ஒப்பியல் இலக்கியம், குமரன் புத்தக இல்லம்:சென்னை (2014)ப.138.
11. சந்திரசேகர் எஸ்., சித்தர்களின் அறிவியல் பங்களிப்பு (2016) ப.15.
12. பாலன் கணியன்., பழந்தமிழ்ச் சமுதாயமும் வரலாறும், எதிர் வெளியீடு : சென்னை - (2016) பக். 102-103.
13. இராசமாணிக்கம் மா., ஆற்றங்கரை நாகரிகம் (தமிழ்நாடு), ஆக்ஸ்பர்ட் யுனிவர்சிட்டி ப்ரஸ் : சென்னை - (1963) பக். 102-103.
14. கிருஷ்ணமூர்த்தி குவி., தமிழரும் தாவரமும், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட் : சென்னை (2011) ப. 384.
15. சண்முகம் க.. பச்சிலை மூலிகை அகராதி, சண்முகானந்தா புக் டிப்போ : சென்னை (2008) பக். 63-64
16. மார்சியஸ் ஹோமியோபதியின் தத்துவங்கள், ஹோமியோ ரிசர்ச் அன்ட் இன்ஸ்டிடியூட் : பாண்டிச்சேரி (2009) ப.14.
17. செல்வமூர்த்தி கோ., அறியப்படாத தமிழ் மருத்துவ வரலாறு, ப.8.
சுப்பையா கே.எஸ்., நோய் தீர்க்கும் சித்த மருந்துகள் ப.17.
லேகநாதர், சிந்த வைத்திய சிந்தாமணி, விதை வெளியீடு : ஈரோடு.(2015), ப.89.
18. பெரியசாமி. ப., இயற்கை மருத்துவம் ஓர் இனிய அனுபவம், நாம் தமிழர் பதிப்பகம்: சென்னை (2011) ப.6.
19. ஈஸ்வரி.ஏ.எஸ்., இந்திய மருத்துவம், அறிவுப் பதிப்பகம் : சென்னை (2013) ப.52.
20. செல்வமூர்த்தி கோ., அறியப்படாத தமிழ் மருத்துவ வரலாறு ப. 99.

21. ஆரோக்கிய வாழ்வும் இயற்கை உணவும், எனர்ஜி ஹோம்: புதுச்சேரி (2013) ப.7.
22. முகில், உணவு சரித்திரம், சிக்ஸ்த்சென்ஸ் : சென்னை (2015) பக்.167-178.
23. செல்வமுர்த்தி. கோ., அறியப்படாத தமிழ் மருத்துவ வரலாறு பக்.48-49.
24. லேகநாதர், சித்த வைத்திய சிந்தாமணி (2015) ப. 118.
25. வாசுதேவன். இரா. தமிழர் வாழ்வில் வளர்ந்த சித்த மருத்துவ உத்திகள், (2011)பக்.71-72.
26. செல்வமுர்த்தி, கோ., அறியப்படாத தமிழ் மருத்துவ வரலாறு, பக்.107-110.
27. சந்திரசேகர்.எஸ்., சித்தர்களின் அறிவியல் பங்களிப்பு (2016), ப.96.
28. மேலது, ப.48.
29. லேகநாதர், இரசவாதம், விதை வெளியீடு : சென்னை - (2011)
30. சந்திரசேகர் எஸ்., சித்தர்களின் அறிவியல் பங்களிப்பு (2016), ப.31.
31. செல்வமுர்த்தி, கோ., அறியப்படாத தமிழ் மருத்துவ வரலாறு ப.12.
32. சந்திரசேகர் எஸ்., சித்தர்களின் அறிவியல் பங்களிப்பு (2016), ப.33.

செட்டிநாட்டுச் சீர்த்திருத்தச் செம்மல் வை.சு.சண்முகனார்

- முனைவர் தமிழ் முடியரசன் (எ) ஸ்டீபன் மிக்கேல் ராஜ்

(சான்லாக்ஸ் பன்னாட்டு ஆய்விதழ் (*Shanlax International Journal of Arts, Science and Humanities*), ISSN: 2454-3993; & கோவிலூர் நாச்சியப்ப சுவாமிகள் கலை அறிவியல் கல்லூரி இணைந்து 19.03.2021, 20.03.2021 ஆகிய இரு நாட்கள் நடத்திய 'நகரத்தார் வாழ்வும் பணியும்' என்னும் பொருண்மையிலான பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கத்தில் வெளியிடப்பெற்ற ஆய்வுக் கட்டுரை)

சாதி - சமயக் கட்டுப்பாடுகள் நிறைந்த குடியில் பிறந்து, கட்டுப்பாடுகளை மீறினால் உறவுகள் ஒதுக்கி வைக்கும் காலத்தில் வாழ்ந்து, புரட்சி நிறைந்த தம் சீர்திருத்தச் செயல்களினால் தனிப்பெருஞ் சிறப்புமிக்க செட்டிநாட்டுச் சீர்திருத்தச் செம்மலாகத் திகழ்ந்த கானாடுகாத்தான் வை.சு. சண்முகனாரின் சீர்திருத்தப் பெருவாழ்வைச் சுருக்கமாகச் சுட்டிக்காட்ட விழைகிறது இக்கட்டுரை.

வளமையும் வறுமையும்

கானாடுகாத்தானில் பெரும் செல்வந்தரான வயி. சுப்பிரமணியன் செட்டியார் - அழகம்மை ஆச்சி இணையரின் இரண்டாவது மகவாகப் பிறந்தவர் வயி.சு. சண்முகம் ஆவார். திண்ணைப் பள்ளி வரை மட்டுமே பயின்ற சண்முகனார்க்குப் பத்தாம் வயதில் இலக்குமி

என்பாரைத் திருமணம் செய்து வைத்தனர் அவர்தம் பெற்றோர். சண்முகனாரது தந்தையார் மறைந்ததும் இளமையிலேயே குடும்பப் பொறுப்பை ஏற்கும் சூழலுக்கு உள்ளானார். தம் தந்தையார் வெளிநாட்டில் நடத்திவந்த வணிகத்தில் தமக்குச் சேரவேண்டிய பங்குத்தொகை கிடைக்காமல் ஏமாற்றப்பட்டதால் தமது பதினெட்டாம் வயதில் வழக்குத் தொடர்ந்தார். நாற்பதாண்டுகளுக்கும் மேல் நீடித்த இவ்வழக்கில் தம் சொத்துகளையும், இன்ப மாளிகையையும் இழந்து வறுமைக்கு ஆட்பட்டு வழக்கு முடியுமுன்பே அப்பெருமகனாரின் வாழ்வு முடிந்துபோன கொடுந்துயரம் செட்டிநாட்டு வரலாற்றில் ஈடுசெய்ய இயலாப் பெரும் பிழையாகப் பதிந்துபோனது.

சொல்லும் செயலும் ஒன்றென வாழ்ந்தவர்

உள்ளொன்று புறமொன்றென இருவேறு வாழ்வினராய் வாழ்ந்து சமூகச் சீர்திருத்த வாதியாய் நாடகமாடி வெளியுலகில் பேரும் புகழும் சம்பாதித்து அகத்தே மாறுபட்டிருந்த சில போலிகளைப்போலில்லாமல் சொல்லும் செயலும் ஒன்றென வாழ்ந்து காட்டியவர் வை.சு. சண்முகனார்.

பிள்ளைகளின் பெயர்களுக்கு முன் தந்தை பெயரை இடும் வழக்கத்தைத் திருத்தி இரு பிள்ளைகளில் மகனின் பெயருக்கு முன்னால் தன்னுடைய முதலெழுத்தை இட்டு சு.சோலை எனவும் மகனின் பெயருக்கு முன்னால் தன் துணைவியாரின் முதலெழுத்தை இட்டு லெ.பார்வதி எனவும் எழுதச்செய்தார். ஆவணச்சான்றுகளிலும் அவ்வாறே பதிவுசெய்தார் (சீர்திருத்தச் செம்மல் வை.சு. சண்முகனார், ப.23).

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

தன் பிள்ளைகளைக் கலந்தாலோசித்து முடிவுகள் எடுக்கும் வழக்கத்தை மேற்கொண்டு பிள்ளைகளின் கருத்துச் சுதந்திரத்திற்கு மதிப்பளித்தார். தன் துணைவியாரை 'அம்மா, வாங்க' என்று மதிப்போடுதான் அழைப்பார். காலில் செருப்பு அணியாத மரபை மாற்றித் தன் வீட்டுப் பெண்களைச் செருப்பணியச் செய்து முதன்முதலில் நகரத்தார் பெண்களிடத்தில் சீர்திருத்தம் கொண்டு வந்தவரும் அவரேயாவார் (சீர்திருத்தச் செம்மல் வை.சு.சண்முகனார், ப.183). சமூக நீதிக்கு எதிரான மனுதர்மத்தினைத் தமிழாக்கம் செய்து சுயமரியாதை இயக்கத்தின் கருத்துகளை வலியுறுத்தும் 'ஞானசூரியன்' நூலை வெளியிட்டார்.

சாதிப்பற்றில்லா முற்போக்குச் சிந்தனையாளர்

வை.சு.சண்முகனார் எப்பொழுதும் கையெழுத்திடும் போது 'சண்முகம்' என்று மட்டும் தான் கையொப்பம் இடுவார். 'செட்டியார்' என்ற சாதிப்பெயரைத் தம் பெயருடன் ஒட்டமாட்டார்.

சண்முகனார் நீதிமன்ற வழக்கு தொடர்பாகச் சிங்கப்பூர் சென்றிருந்தபோது தன் துணைவியார் இலக்குமி அம்மையார் உடல் நலம் மிகவும் மோசமான நிலையில் உள்ளதெனத் தகவல் வந்ததும் தாம் வந்துசேருமுன் மனைவி காலமாகிவிட்டால் வைதீக முறைப்படிச் சடங்குகள் எதுவும் செய்தல் கூடாதென்று கட்டளையிட்டு அதன்படியே இலக்குமி அம்மையார் இறந்தபின் சடங்குகளேதுமின்றி அடக்கம் செய்யப்பட்டார்.

விதவை மறுமணம்

தந்தை பெரியாரின் அணுக்கத் தொண்டராயிருந்த தஞ்சை மராட்டியர் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த விதவைப்பெண் மஞ்சளாபாய் அம்மையாரை மனமொத்த கொள்கை

நிலைப்பாட்டால் ஒன்றி மறுமணம் செய்துகொண்டார். வள்ளல் திறம் கொண்ட வை.சு. சண்முகனார்க்கு ஏற்ற துணையாக மஞ்சளா அம்மையாரும் முற்போக்குச் சிந்தனை கொண்ட மஞ்சளா அம்மையாருக்கு ஏற்ற துணையாகக் சண்முகனாரும் நடந்துகொண்டு 'துணை' என்ற சொல்லுக்கு முழுப்பொருளாக அவ்விருவரும் வாழ்ந்தனர்.

கலப்பு மணத்திற்குக் காப்பாளர்

சீர்திருத்தச் சிந்தனையாளர் நீலாவதியின் கட்டுரைகளைப் படித்தும் அவரின் முற்போக்கு எண்ணங்களையும் செயல்பாடுகளையும் அறிந்தும் அவரைச் செட்டிநாட்டுத் தனவணிக இளைஞர் இராம.சுப்பிரமணியம் என்பாருக்கு மணம் செய்விக்க எண்ணிய சொ.முருகப்பனார் பெரியாரின் ஒப்புதலுடன் திருமண ஏற்பாடுகளை முன்னின்று நடத்தினார். அத்திருமணத்திற்குப் பல்வேறு இடையூறுகளும் எதிர்ப்புகளும் ஏற்பட்டபோது வை.சு. சண்முகனார் உள்ளிட்டோர் பாதுகாப்புக் குழுவில் இடம்பெற்று எதிர்ப்புகளை எதிர்கொண்டு வெற்றியும் பெற்றனர்.

வீறுகவியரசர் முடியரசனாரின் தோழர் ஈரோடு சீ.ப.சுப்பிரமணியன், மேரி என்னும் கிறித்தவ பெண்ணை விரும்பி உடன்போக்காகக் காரைக்குடிக்கு வந்து முடியரசனாரிடம் அடைக்கலம் புகுந்தனர். 20.04.1956 இல் வை.சு.சண்முகனாரிடம் முடியரசனார் அவர்களிருவரையும் அழைத்துச்சென்று அவரின் இல்லத்தில் தங்கச் செய்தார். வை.சு.சண்முகனார் அவர்களிருவரையும் பேணிக்காத்து அடைக்கலம் தந்து அன்பு செலுத்தினார்.

30.04.1956இல் காரைக்குடியில் திருமணம் பதிவு செய்யப்பெற்றது. அடைக்கலம் தந்து உதவியமைக்காக

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

வீறுகவியரசர் முடியரசனார் வை.சு.சண்முகனாருக்கு நன்றி தெரிவித்ததும் அவர் சினந்து 'யார் யாருக்கு நன்றி சொல்வது? என் பிள்ளைகள் இங்கிருந்ததற்கா நன்றி? இந்த மாதிரியெல்லாம் பேசாதே' என்று கடிந்து கொண்டார். இத்தனைக்கும் அப்போது அவர் இன்ப மாளிகையில் வாழவில்லை. இன்பமாளிகை கைவிட்டுப்போன பின்னர் செல்வவளம் சுருங்கி ஓட்டுக்குடிலில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தார் (சீர்திருத்தச் செம்மல் வை.சு.சண்முகனார், ப.58).

மகளுக்கு கொள்கைவழித் திருமணம்

தம் ஒரேமகள் பார்வதிக்கு வைதீக முறையில் திருமணம் நடத்த விரும்பாத சண்முகனார் தமிழவேள் சர்.பி.டி. இராசன் தலைமையில் கொள்கைவழித் திருமணம் நடத்த முடிவுசெய்து அழைப்பிதழும் அச்சிட்டு முறைப்படி உறவினர்களுக்கு அனுப்பி விட்டார்.

இராயவரத்திலிருந்த அவரது பங்காளிகள் 'சடங்கு முறைகள், ஐயர் இல்லாமல் சீர்திருத்த முறையில் நடைபெறும் அத்திருமணத்திற்கு நாங்கள் வரமாட்டோம்' என்று எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர். கொண்ட கொள்கையில் உறுதியோடிருந்த சண்முகனார் உறவினர்களைச் சமாதானம் செய்வதற்காகத் தன் முடிவை மாற்றிக் கொள்ள விரும்பவில்லை. 07.07.1935 -இல் தமிழவேள் தலைமையில் தந்தை பெரியார், கி.ஆ.பெ. விசுவநாதம் முன்னிலையில் சிறப்பாக அத்திருமணம் நிகழ்ந்தது. நகரத்தார் மரபில் பெண்ணுக்கு முதன்முதலில் சீர்திருத்தத் திருமணம் செய்து புரட்சியை உண்டாக்கினார். இதற்குப் பின்னர் செட்டிநாட்டில் சீர்திருத்தத் திருமணங்கள் பல நிகழ் இது காரணமாக அமைந்தது (சிவகங்கை மண்ணின் இலக்கியச் செம்மல்கள், ப.48).

இவைபோன்ற பல சீர்திருத்தச் செயல்களினால் ‘செட்டிநாட்டுச் சீர்திருத்த முன்னோடி’ (சிவகங்கை மண்ணின் இலக்கியச் செம்மல்கள், ப.49) என்றும் ‘சிவகங்கை மாவட்டத்தின் சீர்திருத்தத் தந்தை’ (சிவகங்கை மாவட்டத் தகவல் களஞ்சியம், ப.57) என்றும் போற்றப் பெற்றார்.

தனவைசிய ஊழியர் சங்கம்

தமிழறிஞர் சொ.முருகப்பா தாம் நடத்திய ‘குமரன்’ இதழில் சமுதாயக் கொடுமைகளைச் சாடி எழுதிய கட்டுரைகளைப் படித்து மகிழ்ந்த சண்முகனார் அவரைச் சந்தித்துச் செட்டிநாட்டின் சமுதாயச் சீர்திருத்தத்திற்காக ஓரமைப்பை உருவாக்க வேண்டும் என்று பேசி, கலந்துரையாடி, திட்டமிட்டு வை.க.சண்முகனார், சொ. முருகப்பனார், இராய.சொக்கலிங்கனார், பிச்சப்பா சுப்பிரமணியன், காந்தி மெய்யப்பர், சிராவயல் காசி, அருணாசலம் ஆகிய எழுவர் கொண்ட தனவைசிய ஊழியர் சங்கத்தை உருவாக்கினார். இச்சங்கம் செட்டிநாட்டில், அக்காலத்தில் பெரும் புரட்சியை ஏற்படுத்தியது. நகரத்தார் மரபில் நடந்த பொருந்தா மணத்தையும், வரதட்சணைக் கொடுமையையும் எதிர்த்துத் திருமண வீடுகளின் முன் மறியல் போராட்டத்தை நடத்திப் பெரும் அதிர்வலைகளை உண்டாக்கினர்.

வானொலி கேட்போர் கழகம்

தமிழ்நாட்டு வானொலிகளில் தமிழ்ப் பாடல்களை விட மிகுதியாகப் பிறமொழிப் பாடல்கள் ஒலிபரப்பப் படுவதை எதிர்த்து வை.க.சண்முகனாரும் அவர் தம் துணைவியார் மஞ்சளாபாய் அம்மையாரும் சேர்ந்து செட்டிநாட்டரசர் அண்ணாமலையாரின் துணையோடு

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

‘வானொலி கேட்போர் கழகம்’ என்ற பெயரிலான ஓர் அமைப்பைக் கானாடுகாத்தானில் நிறுவிக் கிளர்ச்சி செய்து வந்தனர். திருச்சி, சென்னை வானொலி நிலையங்களுக்கு மடல்கள் எழுதியும் செட்டிநாட்டுப் பகுதியில் தமிழிசை குறித்தான விழிப்புணர்வைத் தூண்டியும் அக்கழகம் செயல்பட்டது.

சீர்திருத்தப்பாசறை - இன்பமானிகை

கானாடுகாத்தானில் வை.சு.சண்முகனார் வாழ்ந்த அரண்மனை போன்ற வளமனைக்கு ‘இன்பமானிகை’ என்று பெயர். வை.சு.சண்முகனார் தொடக்கத்தில் பேராயக் கட்சியில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். காந்தியடிகள் 1927 - இல் தென்னாட்டுச் சுற்றுப்பயணம் மேற்கொண்ட பொழுது வெள்ளையர் ஆட்சிக்கு அஞ்சிய செட்டிநாட்டுச் செல்வந்தர்கள் சிலர் காந்தியடிகள் வருகைக்குத் தடையாக இருந்தனர். யாரும் வரவேற்கக் கூடாது என்றும் அறிவித்திருந்தனர். ஆனால் வை.சு.சண்முகனார் அஞ்சாது துணிந்து செட்டிநாட்டில் வரவேற்பு அளித்தார். கானாடு காத்தானில் தமது இன்ப மானிகையில் காந்தியடிகளைத் தங்கவைத்து வேண்டியன செய்து மகிழ்ந்தார். மேலும் காரைக்குடி மகார்தோன்புத் திடலில் நடந்த பொதுக் கூட்டத்தில் காந்தியடிகள் தாமே நூற்ற கதர்த்துணியை ஏலம் விட்டபோது ரூபாய் ஆயிரத்தொன்று கொடுத்து அத்துணியை வாங்கினார். மேலும் செட்டி நாட்டு மக்களுக்குத் தேசபக்தியை ஊட்ட அத்திடலில் அந்நியத்துணி எரிப்புப் பேராட்டம் நிகழ்த்த ஊர் முழுக்கத் தண்டோரா போடச்செய்து தம் இன்பமானிகையிலிருந்த விலையுயர்ந்த துணிமணிகளை எல்லாம் மூட்டைகளாகக் கட்டி அவ்விடத்தில் குவித்துத் தீ வைத்துக் கொளுத்தி விழிப்புணர்ச்சியை உண்டாக்கினார். அந்நாள் முதல் தம்

வீட்டார் அனைவரையும் கதர் ஆடைகளையே அணியச் செய்தார்.

தந்தை பெரியார் பேராயக்கட்சியிலிருந்து விலகியபின் பெரியாரின் சுயமரியாதை இயக்கத்தின் பொருளாளராகப் பொறுப்பேற்றுச் சுயமரியாதை வீரர்களுக்குப் பாசறையாகத் தம் இன்ப மாளிகையைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளச் செய்தார். வை.சு.சண்முகனார் 'இன்ப மாளிகையில் இரண்டு கார்கள் எப்பொழுதும் நின்றுகொண்டிருக்கும். வை.சு.சண்முகனார் ஒரு காரைப் பெரியாருக்கு அன்பளிப்பாக வழங்கிவிட்டார். இந்தி எதிர்ப்பின்போது அரசாங்கம் பெரியாரிடமிருந்து பறிமுதல் செய்த கார் அதுதான்' (குயில் கூவிக்கொண்டிருக்கும், பக்.77-78) என்று பின்னொரு நாளில் நினைவு கூர்கிறார் மஞ்சளாபாய்.

பொதுவுடைமை இயக்கத்தலைவர் ப.சீவானந்தம் அவர்கள் இன்ப மாளிகையில் விருந்தினர் போல வரவேற்கப்படுவதில்லை. அவ்வீட்டிற்கு உரியவர் போலவே வரவேற்கப்படுவார். எண்ணெய் தேய்த்துக் குளிப்பதிலிருந்து, உணவு வகைகளைத் தேர்ந்தெடுத்துச் சமைப்பது வரைக்கும் பார்த்துப் பார்த்துப் பக்குவமாய்ச் செய்ய அறிவுறுத்துவார்.

வை.சு.சண்முகனார், சீவானந்தத்தை உரத்துப் பேசுவதைக் குறைத்துக்கொண்டு உடல்நலம் பேணுமாறு அன்போடு கண்டிப்பார். கிடைத்தற்கரிய உயரிய நூல்களைத் தோழர் சீவானந்தம் அங்கிருந்து எடுத்துச் செல்லுமளவிற்கு இன்ப மாளிகையில் உரிமை அன்புடையவராய் விளங்கினார்.

அரசியல் இயக்கத் தலைவர்கள் மட்டுமல்லாது மகாகவி பாரதியார், புரட்சிக்கவி பாரதிதாசன், கவிமணி

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

தேசிகவிநாயகனார், நாமக்கல் கவிஞர் வெ.இராமலிங்கனார் போன்ற பெருங்கவிஞர்களைப் புரந்த வள்ளல் அவர். இதனைத் தம் நூலில் சுட்டிக்காட்டும் பழ. அதியமான் 'இலக்கியவாதிகள், அரசியல்வாதிகள் அனைவருக்கும் அவரது கானாடுகாத்தான் 'இன்ப மாளிகை' நிழலாக இருந்தது. பாரதி, வ.வே.சு. ஐயர், காந்தி, பெரியார், பாரதிதாசன் எனப் பலரின் ஆற்றலையும் அவர்கள் புகழ் பெறாக் காலத்திலேயே கண்டுணர்ந்து மதித்துப் போற்றியவர். பாரதிதாசன் நூல்களை வெளியிடுவதற்காகவே முத்தமிழ் நிலையம் தொடங்கியவர்' (சேரன்மாதேவி குருகுலப் போராட்டமும் திராவிட இயக்கத்தின் எழுச்சியும், ப.13) என்பார்.

கவிஞர்களின் உள்ளக் குறிப்பை உணர்ந்து எச்சரிகையாகப் பழகவேண்டும் என்பதற்கு இன்ப மாளிகையில் பாரதியார் தங்கியிருந்தபோது தன்னிடம் நூறு உருபாய்த்தாளை வாங்கிச் சுக்கு நூறாகக் கிழித்துப்போட்டு மகிழ்ந்த நிகழ்வைச் சுட்டிக்காட்டி மேதைகளான கவிஞர்களின் விசித்திரப் பண்புகளை எளியவர்களாகிய நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடியாதெனத் தனக்கு வை.சு. சண்முகனார் அறிவுறுத்தியதாகத் தன் வரலாற்று நூலில் குறிப்பிடுவர் (அவ்வை தி.சு. சண்முகம், எனது நாடக வாழ்க்கை, பக்.484-485) அவ்வை தி.சு.சண்முகம்.

பாவேந்தர் பாரதிதாசனாரின் மூத்த மகள் சரசுவதிக்கு மாப்பிள்ளை பார்ப்பதிலிருந்து அழைப்பிதழ் அச்சிட்டு, திருமணச் செலவுகளை ஏற்றுத் திருமணம் நடத்திவைத்து, விருந்து உபசரித்தது முடிய எல்லாவற்றையும் வை.சு. சண்முகனாரும் அவரது மனைவி மஞ்சளாபாய் அம்மையாருமே முன்னின்று நிகழ்த்தினர்.

வ.வே.சு. ஐயர் குருகுலம் தொடங்க எண்ணியபோது சண்முகனார் முதல் நன்கொடை ஆறாயிரம் உருபாய் வழங்கினார். அத்தொகையில்தான் வ.வே.சு. சேரன்மா தேவியில் நிலம் வாங்கினார். மேலும், அக்குருகுலத்திற்குச் செட்டிநாட்டு அன்பர்கள் பெரும் நன்கொடைகளை வழங்குவதற்கு நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் வை.சு. சண்முகனார் காரணமாக இருந்தார் (சிவகங்கை மண்ணின் இலக்கியச் செம்மல்கள், ப.47)

குருகுலத்தில் பந்தி நடத்தும் முறையில் சாதி வேற்றுமை பின்பற்றப்படுவதை அறிந்ததும் தம் வீட்டு இன்பதுன்ப நிகழ்வுகளில் சாதி - சமய வேற்றுமை பாராமல் சமபந்தி உணவு முறையைப் பின்பற்றும் வை.சு. சண்முகனாரால் அதை ஏற்றுக்கொள்ள இயலவில்லை. பெரியார் முன்னெடுத்த சேரன்மாதேவி குருகுல எதிர்ப்புப் பேராட்டத்தில் முழுமூச்சாக இறங்கிப் போராடினார்.

குறுநில மன்னர் போன்ற தோற்றமும் குரலும் உடையவர் வை.சு. சண்முகனார் (பாட்டுப் பறவையின் வாழ்க்கைப் பயணம், ப.255). ஆனால் இன்ப மானிகையில் விருந்து உபசரிப்பின்போது பணியாளாகவே மாறிவிடுவார்.

பாரதியின் பாட்டுத்தலைவர்

வை.சு. சண்முகனாரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கப் பாரதியார் இருமுறை செட்டிநாட்டிற்கு வருகை புரிந்தார். முதன்முறையாக 28.10.1919 முதல் 06.11.1919 வரையும் அடுத்ததாக 06.01.1920 முதல் 10.01.1920 வரையும் இன்ப மானிகையில் தங்கியிருந்தார். பாரதியாரின் இறுதிக் காலம் வரை அவருக்கு வை.சு.சண்முகனார் மாதந்தோறும் நாற்பது உருபாய் அனுப்பிவந்தார். பாரதியார் பாடல்கள் சிலவற்றைச் சின்னஞ்சிறு வெளியீடுகளாக முதன்முறையாகப் பாரதியார் காலத்திலேயே அச்சிட்டு வழங்கினார்.

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

பாரதியார் செட்டிநாடு வந்திருந்தபொழுது இரு வாழ்த்துப் பாக்கள்தான் பாடினார்கள். 'முதலாவது தமக்கு விருப்பமான ஒரு தனிமனிதர் மீது. இரண்டாவது இந்து மதாபிமான சங்கத்தின் மீது' (பாரதி விஜயம், ப.463) என்று குறிப்பிடும் வை.சு.சண்முகனார் 'தனிமனிதர்' என்று தன்னடக்கத்தோடு சுட்டுவது அவரைத்தான், பாரதியார் தன்னைப் பாடிய அளப்பரிய பெருமையை விளம்பரப் படுத்திக்கொள்ள விரும்பாத வை.சு. சண்முகனாரின் பேருள்ளம் வியப்பிற்குரியது, போற்றுதற்குமுரியது.

தன்னைப் புகழ்ந்து பாடிய அப்பாடலை வெளிக் காட்டிக்கொள்ள விருப்பமின்றிப் பெட்டிக்குள் ஒளித்து வைத்திருந்தார். அப்பாடலைப் பற்றி மஞ்சளாபாய் அம்மையார் மூலம் அறிந்துகொண்ட வை.சு.சண்முகனாரின் செல்லப் பிள்ளைகளான வீறுகவியரசர் முடியரசனாரும் அவரது நண்பர் தமிழண்ணலும் சண்முகனார்க்குத் தெரியாமல் மஞ்சளா அம்மையாரிடம் கெஞ்சி ஒப்புதல் பெற்றுப் பெட்டியிலிருந்து கவிதையைப் படியெடுத்துத் தாங்கள் நடத்திவந்த 'எழில்' இதழில் வெளியிட்டு உலகிற்கு அப்பாடலை அறிமுகம் செய்தனர். தனக்குத் தெரியாமல் திருடப்பட்டு வெளியிடப்பெற்ற அப்பாடலைக் கண்டு முடியரசனாரிடம் சினமுற்றுச் சிற 'நாட்டுக்குரிய சொத்தான பாரதியின் பாடலை நாட்டுக்குக் கொடுத்துவிடாமல் மறைத்துவைப்பது நாட்டுக்குச் செய்யும் துரோகமல்லவா?' என்று கூறி முடியரசனார் சமாதானப்படுத்தினார். சினம் தணிந்த வை.சு. சண்முகனார், 'என்னை ஏதோ உள்நோக்கத்தில் விளம்பரப்படுத்திக் கொள்கிறான் என்று தானே பிறர் எண்ணுவார்கள்' என்று வருந்தினாராம் (மஹாகவிதை ஏப்ரல் 2014, பக்.31-33).

பாரதியார் வை.சு. சண்முகனாரைப் பாடிய ஏழு அறுசீர் விருத்தப்பாடல்களில் பின்மூன்று விருத்தங்களாவன:

‘பலநாடு சுற்றி வந்தோம், பல்கலைகள்
கற்றுவந்தோம், இங்குப் பற்பல,
குலமார்ந்த மக்களுடன் பழகிவந்தோம்,
பல்செல்வர் குழாத்தைக் கண்டோம்,
நிலமீது நின்றோல் ஓர் வள்ளலையாம்
கண்டிலமே, நிலவையன்றிப்
புலனார்ச் சகோரபட்சி களிப்பதற்கு
வேறு சுடர்ப் பொருளிங்குண்டோ?
மன்னர் மிசைச் செல்வர்மிசைத் தமிழ்ப்பாடி
எய்ப்புற்று மனங்க சந்து,
பொன்னனைய கவிதையினி வானவர்க்கே
அன்றிமக்கட் புறத்தாக் கீயோம்,
என்னநம துளத்தெண்ணி இருந்தோம்மற்
றுன்னிடத்தே இமையோர்க்குள்ள
வன்னமலாங் கண்டுநினைத் தமிழ்ப்பாடிப்
புகழ்தற்கு மனங்கொண் டோமே!
மீனாடு கொடியுயர்த்த மதவேளை
நிகர்த்தவுரு மேவி நின்றாய்,
யா(ம்)நாடு பொருளை எமக் கீந்தெமது
வறுமையினை இன்றே கொல்வாய்,
வானாடும் மண்ணாடுங் களியோங்கத்
திருமாது வந்து புல்கக்,
கானாடு காத்த நகர் அவதரித்தாய்,
சண்முகனாம் கருணைக் கோவே!’

(எழில், பிப்ரவரி 1958)

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

என்னும் இப்பாடல் நிறைவில் 1915, அக்டோபர் 31 என்று நாள் குறிப்பிட்டு பாரதியாரால் எழுதிக் கையொப்பமிடப் பெற்றுள்ளது.

செட்டிநாட்டில் பாரதியால் பாடப்பெற்ற பாடல்கள் இரண்டுதான் என்றாலும் வை.சு.சண்முகனார்க்கு எழுதியது பாரதியாரால் தானாக எழுதப்பெற்றது. ‘மற்றொரு பாடல் இந்து மதாபிமான சங்கத்தில் பாரதியார் மூன்று நாட்கள் தங்கி மதுரைக்குச் செல்லப் புறப்பட்டுக் கல்லுக்கட்டியில் காருக்காகக் காத்திருந்தபோது இந்து மதாபிமான சங்கத்தார் வேண்டிக்கொள்ளப் பாதிப்பாடல் கார் புறப்படும் முன்பும் மீதிப்பாடல் மதுரை சென்ற பின்பும் எழுதியவை’ (பாரதி விஜயம், ப.467) என்பர் தமிழ்க்கடல் ராய.சொ.

வறுமையிலும் வழுவா வன்மை

செல்வச் செழிப்புடன் வாழ்ந்த காலத்தில் சிறந்த முறையில் விரும்புதோம்புவது உலகோர் இயல்பு. ஆனால் முட்டுப்பாடுற்ற காலத்தில் முகம் கோணாது விருந்தோம்புவதுதான் தலைசிறந்த பண்பாகும். வருந்தும் நிலையிலும் விருந்தோம்பும் அருளாண்மை இவர் பாலுண்டு. வறுமையுற்ற காலத்தில் இன்ப மாளிகையை இழந்து திருவானைக்காவலில் கொஞ்ச நாள் தங்கியபோது அங்கு பாவேந்தர் தன் மகள், மருமகனுடன் வந்து தங்கிச் சென்றிருக்கிறார் (சீர்திருத்தச் செம்மல் வை.சு.சண்முகனார், ப.63).

ஒருமுறை வை.சு.சண்முகனார் பெருந்தலைவர் காமராசரைச் சந்திக்கத் தலைமைச் செயலகம் சென்றபோது அவர் வந்திருப்பதாகக் கேள்விப்பட்ட முதலமைச்சர் காமராசர் தாமே எழுந்துபோய்ப் ‘பாரதியாரை அவர் காலத்திலேயே ஆதரித்த வள்ளலே வருக’ என்று மிகுந்த

மரியாதையுடன் அழைத்துச் சென்றார் (நகரத்தார் குரல், நவம்பர் 1986).

வை.சு. சண்முகனார் நொடித்துத் துன்புற்றிருந்த காலத்தில் ஒரு பிரமுகர் ‘உங்களை வெளியே பார்க்க முடியவில்லையே?’ என்று கேட்டதற்கு ‘இது உற்சவ விக்கிரகமல்ல, மூலவிக்கிரகம், அவசியமின்றி வெளியே வராது’ என்று வை.சு.சண்முகனார் விடையளித்தார் (சீர்திருத்தச் செம்மல் வை.சு.சண்முகனார், ப.138).

வறுமையின் பிடியிலிருந்த கடைசிக் காலத்தில் அவர் நிலையறியாது பணவுதவி கேட்டுப் பரலி சு.நெல்லையப்பர் கடிதமெழுத, உதவவியலாச் சூழலுக்குத் துயருற்றுத் தன் மகளிடம் ‘ஏன் இன்னும் நான் வாழ்கிறேன்?’ என்று வருத்தப்பட்டதை அவர் மகள் பார்வதி நினைவு கூர்ந்துள்ளார் (மேலது, பக். 191-192).

மேற்கண்ட நிகழ்வுகள் வறுமையிலும் வண்மை பிறழா வாழ்வைக் கொண்டிருந்த வை.சு.சண்முகனார் அவர்களின் உளப்பாங்கை எடுத்துரைக்கிறது. ‘தம் தொழில் நிறுவனங்கள் வழக்கிற்காட்பட்டு வறுமை வயப்பட்ட காலத்திலும் தம் பண்பை இழக்கவில்லை. ஈத்துவக்கும் இன்ப நிலையிலிருந்து பிறழவில்லை’ (மஹாகவிதை, ஏப்ரல் 2014, ப.33) என்பார் முனைவர் சொ.சேதுபதி.

நிறைவுரை

நாட்டுத்தலைவர்கள், கவிஞர் பெருமக்கள் பலரையும் போற்றிப் புரந்த வள்ளலாகவும் செட்டிநாட்டில் பல சீர்திருத்தங்களுக்கு முன்னோடியாகவும் திகழ்ந்த மனிதருள் மாணிக்கமாம் வை.சு.சண்முகனாரைப் பற்றிப் பள்ளி, கல்லூரிகளில் பாடத்திட்டங்கள் அமைக்கப்பெற வேண்டும். கானாடுகாத்தானில் வை.சு.சண்முகனார் நினைவைப்

வீரமாமுனிவர் கலை இலக்கிய மன்றம்

போற்றும் வகையில் அவரது திருவுருவச் சிலையும், மணி மண்டபமும் அரசு எழுப்புவதற்குத் தமிழ்ச் சான்றோர் ஒருமித்த குரலாய்க் கோரிக்கை விடுக்கவேண்டும். இவை யாவும் வை.சு.சண்முகனாரின் தொண்டுகளுக்கு ஈடாகாது. எனினும் நிகழ்த்த வேண்டிய கடப்பாடு தமிழர்களுக்குக் குறிப்பாகச் செட்டிநாட்டிற்கு நிறையவே உண்டு.

துணை நின்றவை

1. கவியரசு முடியரசன் (தொ.ஆ), சீர்திருத்தச் செம்மல் வை.சு.சண்முகனார், வானதி பதிப்பகம், சென்னை - 17, 1990.
2. அவ்வை தி.சு.சண்முகம், எனது நாடகவாழ்க்கை, வானதி பதிப்பகம், சென்னை 17, 1972.
3. அதியமான் பழ, சேரன்மாதேவி, காலச்சுவடு பதிப்பகம், நாகர்கோவில், 2019
4. கடற்கரை மத்த விலாச அங்கதம், பாரதி விஜயம் (ப.ஆ), சந்தியா பதிப்பகம், சென்னை 83, 2017.
5. கவியரசர் முடியரசன், பாட்டுப்பறவையின் வாழ்க்கைப்பயணம் (தன்வரலாறு), தமிழ் மண் பதிப்பகம், சென்னை -17, 2008.
6. முனைவர் சே.குமரப்பன், சிவகங்கை மாவட்டத் தகவல் களஞ்சியம், மல்லிகை பதிப்பகம், தேவகோட்டை, 2007.
7. முனைவர் மு.பழனி இராகுலதாசன் (தொ.ஆ), சிவகங்கை மண்ணின் இலக்கியச் செம்மல்கள், ஆனந்தா பதிப்பகம், தேவகோட்டை 2011.
8. எழில் (இதழ்), காரைக்குடி, பிப்ரவரி 1958.
9. நகரத்தார் குரல் (இதழ்), காரைக்குடி, நவம்பர் 1986. மஹாகவிதை (இதழ்), புதுச்சேரி - 08, ஏப்ரல் 2017.

குறிப்புக்காக...